

Thora en Computer

(versie 1.5)

Een uittreksel uit de bijbelexegeses van

Jakob ben Luria

ondersteund met computer-zoekresultaten

oorspronkelijke titel "Das Wort Gottes und Computerforschung" (2007)

uitgewerkt door: Abraham den Dunnen

Uitgever: "Jakob ben Luria Boeken"

Zie met* of zonder computer hoe correct en multidimensionaal het Woord Gods is

* Het in dit boek gebruikte programma is het

J.L.A. Thenach Zoek- en Onderzoekprogramma

van de *Stichting Jitzak Luria Academie*

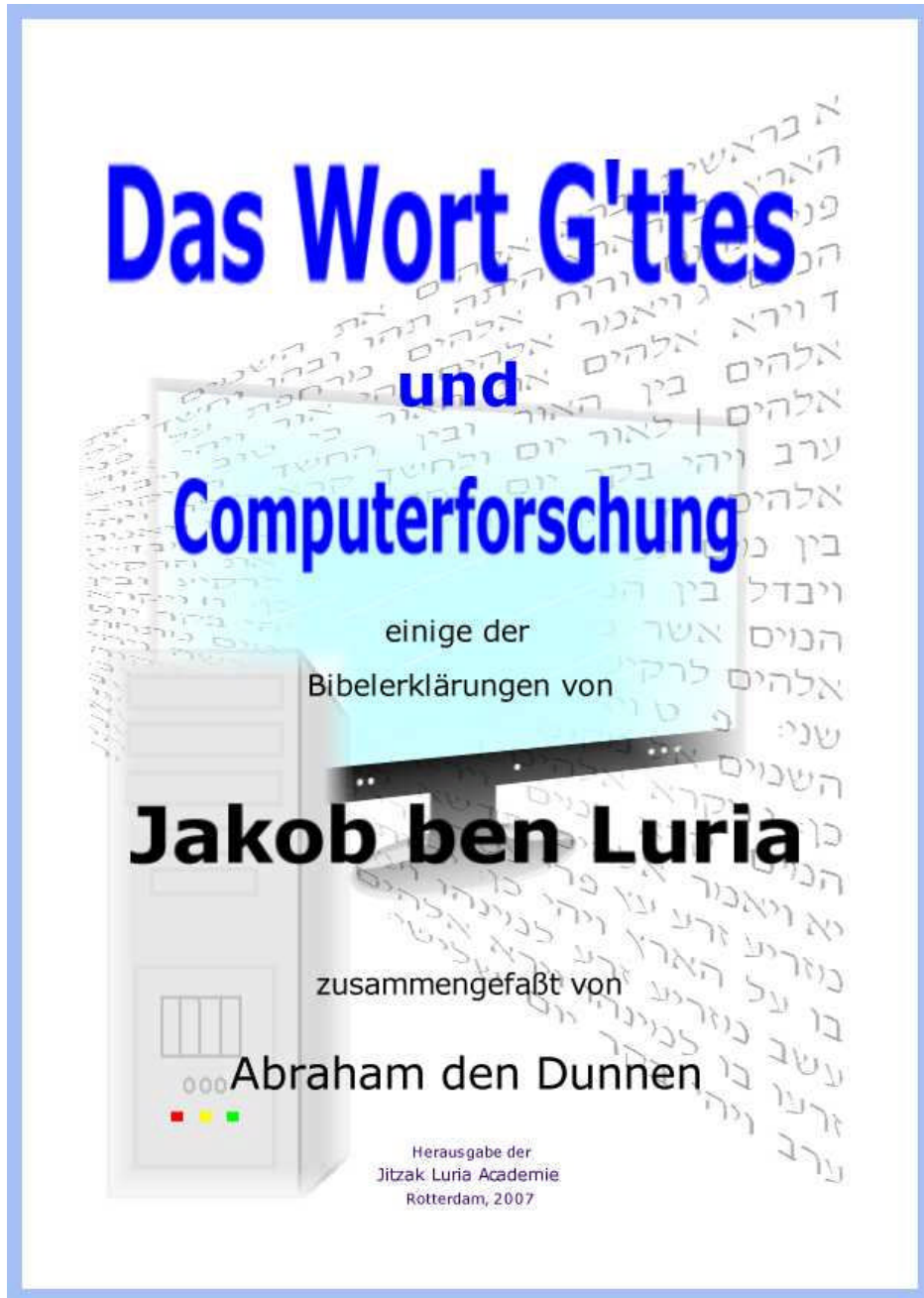
(voor Windows 98/2000/XP/Vista/8/10)

Versie 5 kan gedownload worden van de website:

<https://www.luriaacademie.eu>

Copyright (©) Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam 2007, Katwijk aan Zee 2020

Dit geschrift en de geschriften van Jakob ben Luria, waarvan dit geschrift een samenvatting is, werden officieel geregistreerd van 1988 tot 2020. Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wanneer daarbij duidelijk dit geschrift als bron vermeld wordt met haar titel: **Thora en Computer**, met de geestelijke vader van haar inhoud: **Jakob ben Luria** en met de uitgever van dit geschrift: **Stichting Jitzak Luria Academie**. Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

(oorspronkelijke titelpagina)

INHOUDSOPGAVE

<u>* Ter inleiding</u>	
<u>- Hebreeuwse getalwaarden</u>	 4
<u>- Leven en werk van Jakob ben Luria</u>	 5
<u>1. Twee goddelijke namen</u>	
<u>a. Wat betekent de naam Jahwe</u>	 6
<u>b. Wat betekent de naam Elohiem</u>	 7
<u>c. De goddelijke naam in het verborgene</u>	 8
<u>d. De volledige goddelijke naam</u>	 10
<u>e. De goddelijke naam en getalwaarden</u>	 12
<u>f. De goddelijke naam en het midden van de Thora</u>	 12
<u>2. Tohu wah bohu</u>	 16
<u>3. Het paradijs</u>	 20
<u>4. Het zenden vanuit het paradijs</u>	 26
<u>5. Stambomen</u>	 30
<u>6. De ark</u>	 36
<u>7. De aartsvaders, Juda en Sjilo</u>	 42
<u>8. De Thora, Israël en de wereld</u>	 50
<u>9 De Tien Woorden</u>	 53
<u>10. De grote feesten</u>	 61
<u>Appendix</u>	
<u>1e appendix</u>	 67
<u>2e appendix</u>	 67
<u>3e appendix</u>	 68
<u>4e appendix</u>	 69
<u>5e appendix</u>	 70
<u>6e appendix</u>	 72
<u>7e appendix</u>	 74
<u>8e appendix</u>	 75
<u>9e appendix</u>	 77

Ter inleiding I. Het hebreuws en getalwaarden

Ooit was er een tijd dat de wereld niet de cijfertekens kende waarmee wij nu rekenen. Men schreef getallen met de tekens waarmee men ook woorden schreef. De Romeinen gebruikten daartoe reeds een beperkt aantal letters, terwijl door combinaties van dezen zij de getallen schreven. De Grieken gebruikten nog alle letters van het griekse alfabet plus enkele dummies om alle getallen te kunnen schrijven en zo deden ook de hebreeuwers en waarschijnlijk de meeste antieke volkeren het.

De waarden van de letters van het hebreeuwse en het griekse alfabet waren zo ingericht dat alle getallen tot 1000 geschreven konden worden - de getalwaarden van het hebreeuwse alfabet:

van aleph t/m tet: 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9
 van jod t/m tsadee: 10 - 20 - 30 - 40 - 50 - 60 - 70 - 80 - 90
 van kof t/m taw: 100 - 200 - 300 - 400
 de vijf "slotletters": 500 - 600 - 700 - 800 - 900 (= > 9e app)

- waarbij de eerste letter aleph = 1 als eleph uitgesproken "1000" betekent.

Ten gevolge van dit systeem hebben omgekeerd elke woord en zin en zinsdeel van de hebreeuwse bijbel een getalwaarde en deze blijken niet in de gehele "Thora" = "het Oude Testament" maar wel in de "Thora" = "de vijf boeken van Mozes" op eenduidige en consequente wijze de diepere betekenissen van de tekst weer te geven. In de joodse wereld beschouwt men de Thora als de weergave van het menselijke lichaam waarom men haar in een omhulsel bewaart. En inderdaad zijn de eenvoudige verhalen te vergelijken met de zelfs voor de eenvoudigste mens direkt herkenbare buitenkant van de menselijke verschijning, terwijl onder die "huid" de door de getalwaarden weergegeven "diepere werkelijkheid" te vergelijken is met al het zelfs door medische doctoren slechts beperkt te kennen onderhuidse van het menselijk lichaam. Zoals hierbij het onderhuidse en niet het uiterlijke de eigenlijke werkelijkheid van het functionerende menselijke lichaam vormt zo geven de vaak ogenschijnlijk primitieve echter voor een ieder en zo ook voor de voorwetenschappelijke mens bedoelde teksten de werkelijkheid niet weer maar doen de getalwaarden van de tekst en andere bijzondere tekstconstructies dat.

Als gezegd doortrekken deze getalwaardenconstructies eenduidig en consequent de Thora - de vijf boeken van Mozes. Wie zich er een weinig mee bezighoudt zal weldra zien dat reeds de scheppingshoofdstukken niets met de nog steeds alom gangbare letterlijke "interpretatie" van doen hebben. Want meteen wordt men in een wereld binnengeleid welke voor wat het fysieke betreft de huidige exacte wetenschappen niet weerspreekt en voor wat het geestelijke betreft met de psychische realiteit strookt en met niet naleefbare religieuze goed-kwaad-voorstellingen niets van doen heeft.

Jakob ben Luria was gegeven de oersleutels tot het onderhuidse deel van de Thora te vinden en dankzij de mogelijkheden van de hedendaagse computertechnologie zijn met deze sleutels verdere gebiedsdelen te ontsluiten.

Ter inleiding II. Leven en werk van Jakob ben Luria

Jakob ben Luria werd geboren in Schoten (Nederland), 12 november 1920. Zijn studie in religie en fysica kon hij ten gevolge van de 2e wereldoorlog niet afmaken. Hij zat lange tijd gevangen in een inrichting van de nazies voor experimenten op mensen. Na de oorlog bekleedde hij meerdere hoge functies, telkens beëindigd door langdurige ziektes ten gevolge van de oorlog. Na een ziekteperiode van 1969 tot 1972 besloot hij zich geheel het woord Gods te wijden.

Jakob ben Luria
12 nov. 1920 tot 15 aug. 2005

Reeds spoedig werden zijn kennis en begrip van de Thora geroemd. Van 1972 tot 1983 - het jaar van een zware hartoperatie, hield hij overal in Duitsland, Zwitserland, België en Nederland op uitnodiging lezingen en conferenties.

Na een twee jaar durend verblijf in het joodse ziekenhuis Sināi (toen in Amersfoort) ten gevolge van een door de operatie verhevigd KZ-syndroom en lichamelijk niet meer in staat om veel te reizen, stichtte hij de Jitzak Luria Academie en begon zijn kennis in geschriften vast te leggen. Zijn medewerker sinds 1979, Abraham den Dunnen, hielp hem deze geschriften en vooral zijn mondelinge overleveringen in boekvorm te brengen.

Omdat Jakob ben Luria tot op het laatst veranderde en completeerde en corrigeerde, zijn de boeken niet af. Aan hun voltooiing wordt verder gewerkt. Dit korte en overzichtelijke geschrift werd als eerste voltooid om de bijzondere inzichten van Jakob ben Lurias reeds enigszins toegankelijk te maken.

Inmiddels zijn verschenen:

Thora en Wetenschap (duits en nederlands)

Het grote Palindroom (duits, engels en nederlands)

Het boek Bresjith (duits en nederlands - eerste vijf delen)

Thora en Computer (duits, engels en nederlands)

Alle boeken en boekdelen kunnen zonder kosten van de website van de academie gedownload of in boekvorm via Amazon.nl gekocht worden.

1. Twee goddelijke namen

a. Wat betekent de naam Jahwe (יהוה)?

De betekenis van de goddelijke naam is af te leiden van de lijfspreuk Israëls Deuteronomium 6 vs 4 (hoor Israël...):

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

Hier staat twee maal de goddelijke naam *Jahwe*. Weliswaar is de tweede keer als een herhaling op te vatten als men veelal doet:

hoor Israël Jahwe Elohenu - Jahwe is één

- maar wat niet logisch is. Want de tweede keer staat hij er om te onderstrepen dat "de Almachtige het zijn is" en daarom de naam Jahwe uit een samenstelling van de twee werkwoorden "zijn" met stammen הוה en היה bestaat:

יהיה - hij zal zijn, hij is (van היה)
 היה - hij was (van היה)
 הוה - zijnde (van הוה) (enz.)

De hebreeuwse imperfect drukt de toekomst of een voortdurend gebeuren in heden of verleden uit:

hij is, hij was, hij zal zijn, ...

- waarmee Deuteronomium 6 vs 4 na de beginwoorden "Hoor Israël" luidt:

(hij) welke *is en was en zal zijn* onze God *is en was en zal zijn* één!

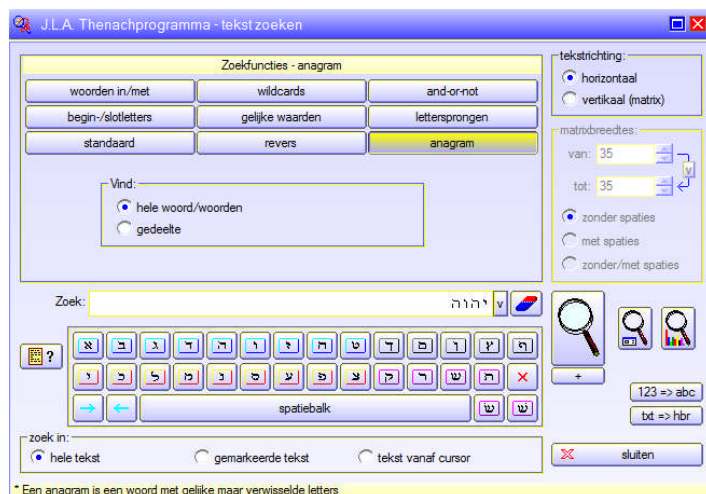
Zozeer is de naam Gods met het zijn verbonden dat zelfs wanneer men de letters verwisselt alleen woorden ontstaan welke verbuigingen van het werkwoord "zijn" zijn.

Zo worden bij zoeken naar deze naam met de functie [Tekst][+] - "anagram" = "woorden met gelijke maar verwisselde letters" 407 woorden gevonden. Wanneer men met het filter (^U) de gelijke vondsten wegfiltert, blijven de twee in de thenachtekt voorkomende anagrammen van de goddelijke naam over:

והיה - en (hij/het) zal zijn (perf. 3. p. m. sg.)

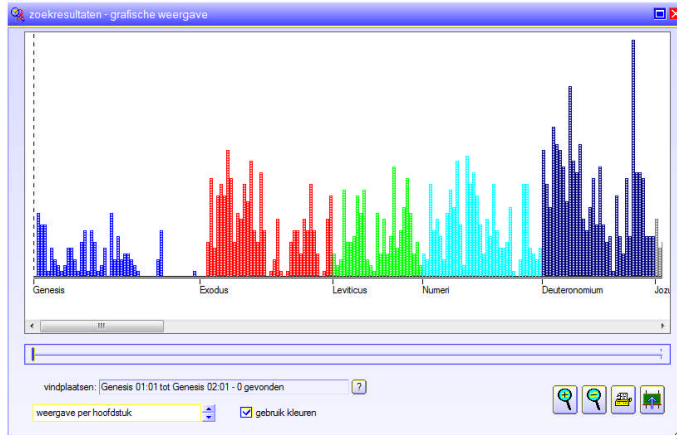
הויה - zijnde, wordende (vrouwelijk participium sg.)

- welke een mannelijke en een vrouwelijke verbuiging van het werkwoord "zijn" zijn. Dus omvat de goddelijke naam het volledige zijn = "het mannelijke en het vrouwelijke zijn".

b. Wat betekent de naam Elohiem (אלהים)?

Wanneer met de uitgebreide tekstfunctie [Tekst][+] (en derhalve niet met de basisfunctie [Tekst][+]) men naar de goddelijke naam *Jahwe* יהוה en *Elohiem* אלהים zoekt, valt op dat de eerste eerst in het 2e hoofdstuk van de bijbel verschijnt nadat de 2e naam reeds 32 keer in het 1e hoofdstuk voorkwam:

Met de grafiekknop van de [Tekst][+]-functie (=> vorige afbeelding) kunnen zoekresultaten ook grafisch worden weergegeven zoals links die van de goddelijke naam Jahwe. De puntlijncursor kan verschoven worden, waarbij in het tekstveld beneden het aantal zoekresultaten op die plek (hier per hoofdstuk) weergegeven wordt. Minima en maxima van de aantallen vondsten hebben vaak een betekenis op zich en vallen bij grafische weergave direkt op

Omdat daarna beide namen hoofdzakelijk door elkaar gebruikt worden, moet de ongelijke start wel haast een bijzondere betekenis hebben:

Het 1e hoofdstuk is een planmatige ontleding (een recept) van al het scheppen en het 2e hoofdstuk bericht van het "maken van *deze* aarde en *deze* hemel".

Het 1e hoofdstuk is zonder tijd - de 7 dagen zijn een ontleding voor de in tijd levende en denkende mens van wat noodzakelijkerwijze bij God in zijn tijdloosheid alles tegelijk in één keer bestond. Alles wordt derhalve genoemd in het 1e vers met "DE hemelen en DE aarde", ja alles is in het 1e woord *in den beginne* en zelfs in de eerste letter B (ב) vervat (=> blz. 39). Dit tijdloze "in-één-keer" is verbonden met *el* (God) *him* (zijnde). Men kan ook zeggen: is verbonden met *God de Eeuwige, de Tijdloze*, welke door de mens niet gekend kan worden:

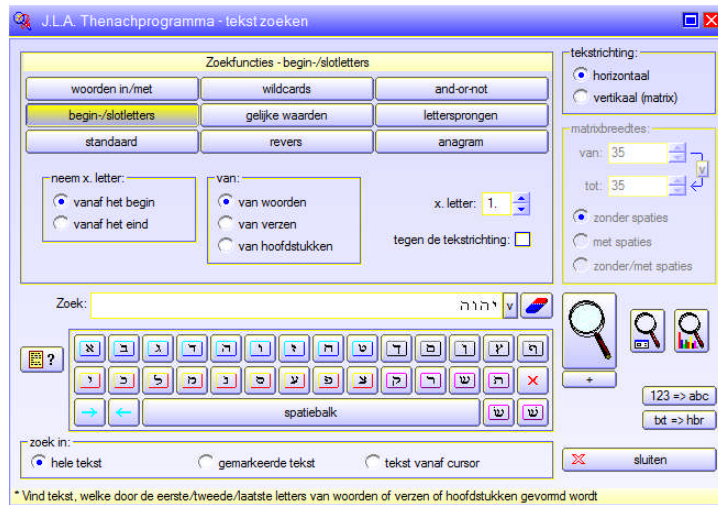
- dus betekent de naam Elohiem (אלהים): **God de Eeuwige.**

Het 2e hoofdstuk bericht omtrent het scheppen *van een hemel en een aarde* (zonder de accusatiefindicator *eth* en zonder het lidwoord *he* (Gen 2:4 - de laatste twee woorden). Het bericht omtrent het scheppen *van deze hemel en deze aarde* is derhalve met tijd verbonden. Hier verschijnt de naam waarmee God zich aan de mens en zo ook aan Mozes bekend maakt (Ex 3e hfdst). Voor de in tijd levende en denkende mens maakt God zich bekend als "die is en was en zal zijn" = Jahwe.

c. De goddelijke naam in het verborgene

Veel thenachtekst bevat verborgen tekst, gevormd door de beginletters van achter elkaar staande woorden. Wanneer men naar de goddelijke naam יהוה in deze vorm zoekt ([Tekst][+] - begin-/slotletters met de instelling "letter vanaf het begin" -> rechts), wordt als eerste een passage gevonden welke de laatste twee woorden van het 1e en de eerste twee woorden van het 2e thora hoofdstuk omvat:

(Gen 1:31, 2:1): וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי [1] ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

Sommige theologen gaan ervan uit dat de Thora uit een mengelmoes van vertellingen uit verschillende tijden bestaat en onderbouwen deze visie o.a. ermee dat de Thora "twee scheppingshoofdstukken bevat" (Genesis hfdst. I en II). Volgens hun mening wordt in hen de mens twee maal geschapen.

Als uiteengezet echter bevat het 1e hoofdstuk de planmatige ontleding (recept) van al het scheppen en bericht het 2e hoofdstuk omtrent het "maken van deze aarde en deze hemel" (= > boven). Beide hoofdstukken horen bij elkaar en om dat te bekrachtigen verbindt de goddelijke naam "als een nietje" de laatste 2 woorden van het 1e hoofdstuk met de eerste 2 woorden van het 2e hoofdstuk.

Een ander zoekresultaat betreft een passage in het boek Esther (5:4):

ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו

De naam "Esther" betekent: "ik ben verborgen", "ik verberg me". Het volk was in de verbanning: God had zich voor haar verborgen. Alleen in het boek Esther komt derhalve de goddelijke naam *direkt* niet voor.

Esther was een wees (Est 2:7) en kon zo geheimhouden tot welk volk ze behoorde (Est 2:10). Omdat de koning haar identiteit niet kende, raakten de plannen van Haman tot vernietiging van de joden hem niet. Dan echter maakte Esther de koning haar afkomst bekend en wel terwijl *zijzelf* - als koningin! - voor hem een maaltijd bereidde (Est 5:4). En derhalve niet met varkenskoppen als in een verfilming van deze geschiedenis te zien is, maar de maaltijd was *kosjer* (rein). Daardoor onderkende de koning dat zijn eigen vrouw jodin was en was hij haar nog voor haar mondelinge bekentenis (Est 7:3) goed gezind.

Exact op het moment van haar bekennen kwam God, de tot dan toe Verborgene, te voorschijn. De woorden met de rode letters betekenen namelijk: "moge komen de koning en Haman vandaag" (naar de maaltijd). Op het moment dat ze zich tot de met haar identiteit verbonden godsleer = "de kosjere maaltijd" bekende, werd God zichtbaar. Eerst wanneer men zijn principes niet verloochent voor anderen (men ook onderscheid tussen rein en onrein maakt in aanwezigheid van anderen), wordt de aanwezigheid Gods in het leven merkbaar.

Wanneer men naar de goddelijke naam in **laatste** letters van woorden zoekt ([Tekst][+], begin-/slotletters met "vanaf het eind" afgevinkt), vindt men o.a. volgende passage (Est 7:7):

והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי בלטה אליו הרעה מאת המלך

De woorden met de rode letters betekenen: (Haman zag) "dat besloten was tegen hem het onheil". Als Esther haar identiteit bekend maakte (= > boven), wendde God zich haar toe en van Haman week hij - de letters van de goddelijke naam staan aan het einde van de woorden

De naam "Esther" (אסתר) komt overigens reeds voor in Kaïns spreuk Genesis 4 vs 14 ([Tekst][+]):

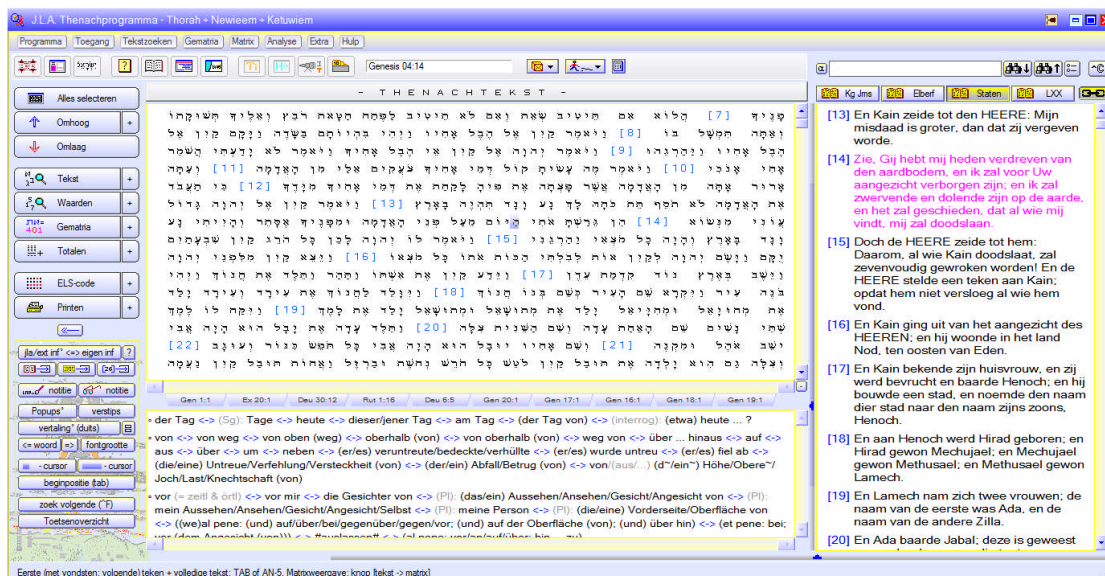
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני

*zie u hebt verdreven mij vandaag van het aangezicht (paniem) van de aardbodem en van uw aangezicht (paniem) **ben ik verstoep/verborgen** en ik zal zijn wankelend/rusteloos en vluchtig op aarde (in het land) en het zal zijn iedereen vindend mij zal mij doodslaan*

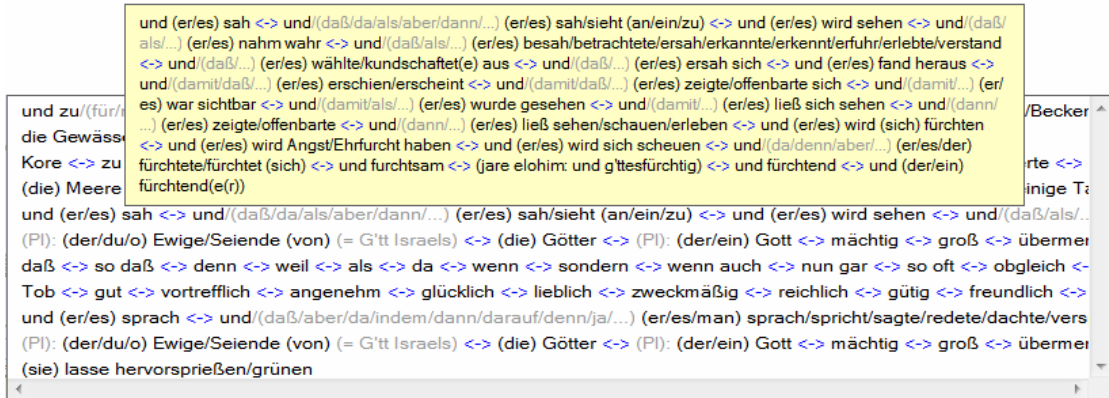
Te zien is dat bij de vertaling in een andere taal een en ander onherkenbaar wordt of geheel wegvalt. Wat meestal met "aardbodem" vertaald wordt, betekent letterlijk: "de oppervlakte van de aardbodem", "het aangezicht van de aardbodem". Het woord *paniem* (Pi) betekent *aangezicht, innerlijk**, *uiterlijk, oppervlakte, voorzijde*. Kaïn namelijk sprak nog met de Almachtige en wist dat het innerlijke en uiterlijke Gods (niet ruimtelijk op te vatten) parallel met het innerlijke en uiterlijke van de materiële schepping zijn. De schepping weerspiegelt het innerlijke en uiterlijke Gods:

* Paniem betekent ook "persoon", "zelf", persoonlijkheid, derhalve in modern hebreuws ook "zin", "betekenis"

ik zal verborgen zijn voor het aangezicht van de aardbodem en voor uw aangezicht

Het J.L.A. Thenachprogramma omvat een lineaire letterlijke vertaling van de gehele Thenach (van het "Oude Testament") in het Duits. Wanneer men Duits kent is daarmee beter te zien wat geschreven staat en wat bedoeld kan zijn. De vertalingen lopen met de cursor mee. Sinds versie 3.4 kan men ook de Statenvertaling parallel mee laten lopen (= > rechts in de afbeelding).

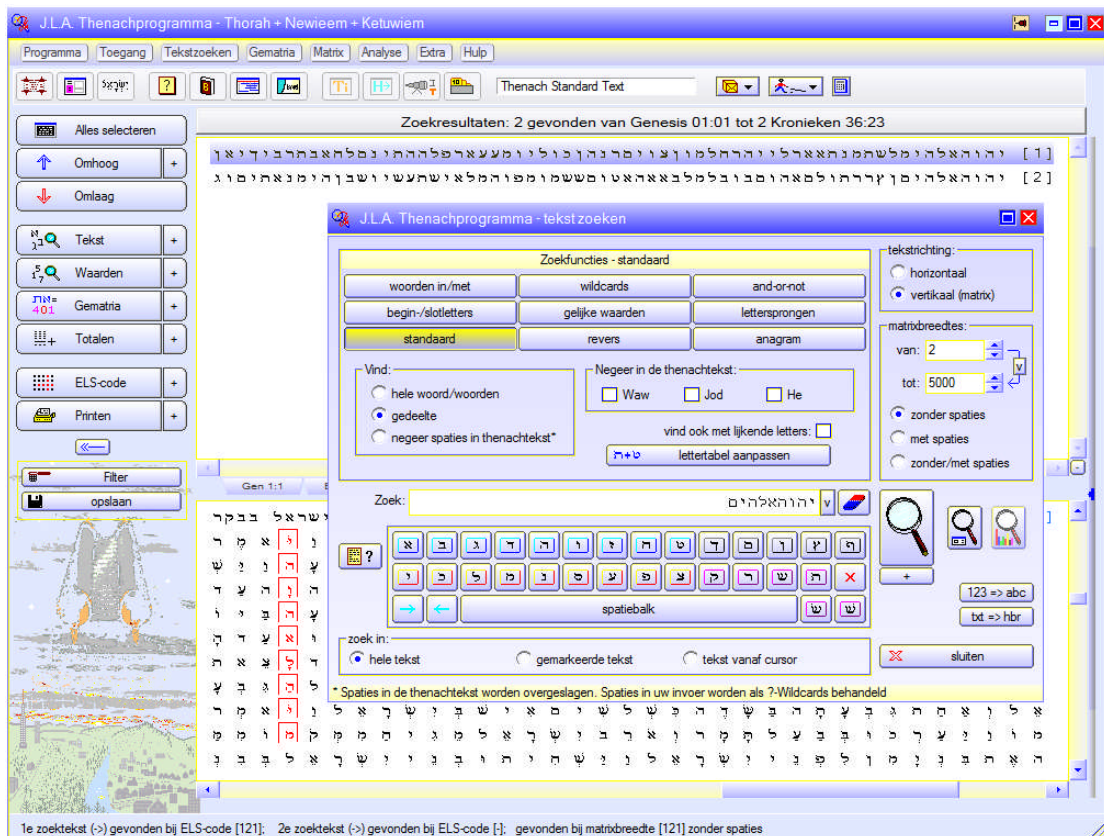
Een andere weergave. Wanneer de muiscursor boven een regel van de vertalingen stilstaat, verschijnt een geel pop-upvenster met de volledige inhoud van de regel.

d. De volledige goddelijke naam (יהוה אלהים)

De namen *Jahwe* en *Elohiem* komen vaak achter elkaar voor (b.v. Gen 2:4):

יהוה אלהים

Verticaal komt de volledige naam voor bij matrixbreedte 121:

[Tekst][+] standaard, verticaal, bij geladen standaard-thenachversie (verticale tekst is overigens met de [ELS-Code][+]-functie zeer veel sneller te vinden).

Dat wil zeggen dat de letters van deze tekst in sprongen van telkens 121 (van 120 overgeslagen) letters in de bijbel voorkomen en wel van Richteren 20 vs 18 tot vs 33.

י ח ט א ו א י ש י ש ר א ל ה ת פ ק ד ו ל ב ד מ
 ע ס ב נ י ב נ י מ ן **ו** א מ ר י ה ו ה י ה ו ד
 ב נ י מ ן מ ן ה ג ב ע ה ו ש ח י ת ו ב י ש ר
 ו י ב כ ו ל פ נ י י ה ו ה ע ד ה ע ר ב ו י ש א
 ק ר א ת ס מ ן ה ג ב ע ה ב י ו ס ה ש נ י ו י ש
 צ ו מ ו ב י ו ס ה ה ו א ע ד ה ע ר ב ו י ע ל ו
 א מ ר ה א ו ס ף ע ו ד ל צ א ת ל מ ל ח מ ה ע ע
 י ש י ו י ע ר כ ו א ל ה ג ב ע ה כ פ ע ס ב פ ע
 ס א י ש ב י ש ר א ל ו י א מ ר ו ב נ י ב נ י מ
 ש ר א ל מ ג י ח מ מ ק מ ו מ ע ר ה ג ב ע ו י
 ח י ת ו ב נ י י ש ר א ל ב ב ב י מ ן ב י ו ס ה

Eerst bij matrixbreedte 4461 is deze tekst opnieuw te vinden.

Nu heeft dit soort van bijbelonderzoek alleen zin wanneer men zich in het kader van een alomvattende (niet alleen verticale) bijbelverklaring ermee bezighoudt. Om verschillende redenen namelijk (= > onder) heeft het weinig zin om theorieën met alleen zulke zoekresultaten te onderbouwen. Het hier getoonde *lijkt* dan ook alleen algemeen natrekbaar waarheid te onderstrepen. De horizontale tekst Richteren 20:18-33 bevat namelijk een onopgelost vraagstuk: men bevroeg God, deed naar diens antwoord en faalde. De stam Benjamin had zware misdaad in Israël begaan. Men vroeg God welke stam eerst op zou trekken om Benjamin te slaan. God zei "Juda" en vervolgens werd Juda door Benjamin verslagen.

Ongeacht de geldigheid van het zoekresultaat geldt:

Men zal niet eerst zelf bepalen wat en dan God bevragen hoe!

In de naam "Juda" is de goddelijke naam Jahwe vervat: "*ik prijs Jahwe*" (Gen 29:35). De verticale tekst *Jahwe Elohiem* begint met de eerste letter van "hij sprak" (י = "hij" -> hier: God) van de horizontale tekst (en sprak Jahwe en zei: "Juda"). De Almachtige antwoordde: **Ik** (Jahwe, in de naam Juda vervat) zal eerst optrekken.

Zij verstonden echter geen woordspeling, of het antwoord "Jahwe" duiden zij om in "Juda". Hun streven om goddeloosheid te bestraffen was juist, echter bezaten zij niet het inzicht van een Mozes om godsoordeel te verstaan - de geschiedenis eindigt met de opmerking dat "iedereen deed wat goed was in zijn ogen" (Ri 21:25). Derhalve sloegen zij op het einde Benjamin, echter na grote eigen verliezen. En het kwam niet tot de reiniging overeenkomstig de bedoeling Gods maar nieuwe problematiek ontstond (Ri 21e hfdst). Precies het tekstddeel van hun eigen verliezen nu wordt verticaal door de volledige goddelijke naam **יהוה אלהים** doorkruist:

ik (Jahwe) zal optrekken

De doodstraf geldt alleen in "Mozestijden" van juist begrepen goddelijke leiding, in tijden dat **allen God kennen**, misdaden niet door opvoeding en maatschappelijk geaccepteerde immoraliteit bevorderd wordt (vaak velen schuld hebben, zoals ook de moraliteit van de vermoorde vrouw ter discussie wordt gesteld (Ri 19:2) - "en hoerde tegen hem zijn bijvrouw"). Zo is ook te zien dat Kaïn van God een nieuwe kans kreeg en ten tijde van Mozes bewuste niet meer beleerbare misdadigers ter dood gebracht werden.

Dit zoekresultaat is met hoge mate van waarschijnlijkheid bedoeld ingebouwd en een kenmerk is meestal dan de geringe matrixbreedte. Bij grotere matrixbreedtes strekken verticale teksten zich namelijk al gauw over tekstdelen buiten het betreffende hoofdstuk of zelfs bijbelboek uit en krijgt men met het probleem van de vele tekstverschillen in de diverse manuscripten en met sommige tekstbederf te maken. Bij één letter verschil binnen het gebied waarover een verticale tekst zich

uitstrekt verandert de verticale tekst namelijk reeds en vele woorden worden op dezelfde plaats in de diverse manuscripten verschillend "in full" (bijvoorbeeld דַּוִּד = David) of "defect" (bijvoorbeeld דָּוִד = David) geschreven.

Om deze redenen zijn voorbeelden van verticale teksten met grotere matrix-breedtes weggelaten.

e. De goddelijke naam en getalwaarden

De getalwaarde van de volledige godsnaam bedraagt 112. Het eerste thenachwoord met gelijke getalwaarde is ([Waarden][+]):

וַיִּצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם

wajetsaw - en verordende
- en stelde als orde in

- (Gen 2:16) op welk woord (rood) direkt de volledige godsnaam zelf volgt (onderstreept) en daarop het woord voor "mens" *adam* (cursief). Het gaat hier om de ordening Gods voor de mens om te eten van alle bomen van Eden, echter niet van de boom van kennis in het midden van de tuin.

Bij het eten-of-niet-eten van de bomen in Eden gaat het om het weten of "geweten" welke iedere mens voor zijn komst in de wereld heeft meegekregen, want de vleselijke existentie begint eerst met de "diepe slaap" in welke God de mens in man en vrouw "splitst" (=> 2e hfdst). In de twee leerpunten om te eten van alle bomen en niet te eten van die in het midden (=> 3e hfdst) zijn alle leerpunten van de Thora samengevat. Deze leerpunten passen volledig op de mens welke immers naar de in de Thora beschreven gelijkenis Gods geschapen is. Zoals hier te zien is dat het **verordenen** Gods - met de getalwaarde 112 van het 1e woord - verbonden is met de **volledige goddelijke naam** - met de getalwaarde 112 van het 2e +3e woord - en dat dit ordenen volledig past **op** (4e woord) **de mens adam** (5e woord).

f. De goddelijk naam en het midden van de Thora

Het midden van de Thora (in haar huidige vorm) bevindt zich in Lev. 8:28. Selecteert men namelijk het thoradeel in de standaardtekst en start de functie [Totalen][+], kan men zien (=> rechts) dat de Thora (in haar huidige vorm) 304805 letters bevat. En de 152403e letter precies in het midden:

$$152402 + 1 + 152402 = 304805$$

- is met de functie [Totalen][+] te vinden. Tijdens het markeren van thoratekst veranderen de totalen van de markering in het venster "totalen" mee. Bij de aangave 152403 achter "letters:" staat de cursor in het midden van de Thora (in haar huidige vorm):

J.L.A. Thenachprogramma - Thorah

Programma Toegang Tekstzoeken Gematria Matrix Analyse Extra Hulp

Leviticus 08:28

— T H E N A C H T E K S T —

הוא [28] ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח

J.L.A. Thenachprogramma - Totaalwaarden

geteld gebied: hele tekst markering vanaf cursor

sommen van letterwaarden:		Eigen telrijen:		andere aantallen:	
standaard	10473655	som	40997683	letters:	152403
idem omgekeerd	12658823	idem omgekeerd	52020193	woorden:	40215
volwaarde	25082097	basiswaarde*	560407	verzen:	2945
idem omgekeerd	25632153	idem omgekeerd*	679445	hoofdst:	97
plaatswaarde*	1634314	kwadraatwaarde	2626190521		
idem omgekeerd*	1870955	idem omgekeerd	3277681713		
		eigen volwaarde	25116643		
		idem omgekeerd	25961761		

Slotletters (Sophitletters) uitgebreid

Hier is alleen de Thora (de 5 boeken van Mozes) geladen. De selectie vangt bij het 1e vers (Gen 1:1 - buiten het venster) aan. Met de functie [Totalen][+] bij de instelling "markering" afgevinkt veranderen de totalen in het venster "totalen" bij veranderen van de markering mee. Zo kan men zien waar de 152.403e letter zich bevindt. Vanaf versie 3.0 kan men ook de muiscursor boven een letter laten rusten om in het verschijnende popupvenster zijn plaatswaarde te lezen - letter **152403**. De grammatica heeft betrekking op het gehele woord:

הוא

1. הוא - (heb. & aram) pron. pers. 3. p. m. sg. (Gen 2:11, Dan 2:22)
2. הוא - pron. pers. 3. p. f. sg. (Gen 3:12)
3. הוא - verb. qal imp! m. sg. (הוה, Job 37:6)
4. הוא - (aram) verb. peal 3. p. m. sg. (הוה, הוא, Dan 5:19)

Getalwaarde = 12, Dwarssom = 3,
 Waardefactoren: 2 x 2 x 3,
 Komt voor de x. maal (ongepunct): 210 (van 1017)
 letter 152403 (van 1196967 letters)
 woord 40215 (van 305420 woorden)

J.L.A. grammatica bij BHS-tekst 1997

[28] ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא ליהוה

De middelste letter is een x, de aleph (A), de Één, de 1e letter van het hebreeuwse alfabet, de goddelijke signatuur:

uit de één van het zijn Gods komt alles voort

Nu is met weinig zekerheid te stellen dat deze 152403e letter echt het midden van de Thora in haar oorspronkelijke vorm is, want onmiskenbaar is in sommige

hoofdstukken sprake van tekstverandering (o.a. Genesis 14e en 28e en 36e en 38e hoofdstuk => "Het boek Bresjith" - Jakob ben Luria) en het moet maar precies zo zijn dat weglatingen de toevoegingen opheffen. Desondanks is het huidige midden van de Thora een opvallende plek:

het is niet onmogelijk dat bij aanpassingen men met aantallen letters rekening heeft gehouden, als het geloof in getallen en aantallen bij veel oude volkeren een rol speelde

Het hoofdstuk met het huidige middelpunt gaat over de inwijding van Aaron en zijn zonen in het priesterambt. Als Adam en Eva hun fouten bekenden (=> tekstvak rechts), bekleedde God hen met het hemd *kuttó-net* - een woord dat ook bij de beschrijving van de priesterkleding voorkomt. En daarvoor werd de mens (Adam = mens) gezegd dat hij "terug zal keren tot de aardbodem waarvan hij is genomen". Dat betekent niet als vaak fatalistisch begrepen dat het leven van de mens van begin tot einde zinloos is, maar dat *hij terug zal keren tot hem* uit wie immers alles is genomen. Want de aardbodem *adama* is de **godsexistentie**, de enig zekere bodem van ook de menselijke existentie. Aldus betekent de aankondiging dat **zowel goeden als slechten** tot de goddelijke substantie terug zullen keren. Men keert terug of als levende ziel omdat men het goddelijke lief heeft, of als slechts stof - want buiten God is niets. Alles komt uit hem voort en kan alleen tot hem terugkeren, of levend vanuit innerlijke overtuiging of als (alleen) ontzielde materie. De onderste laag van al het materiële, van de aardbodem *adama*, kan alleen de godsexistentie zijn:

אדמה	(adama)	- aardbodem	} De mens אדם (adam) "van de aardbodem אדמה genomen"
אדם	(adam)	- mens	
אדמה	(edmeh)	- ik gelijk, ik lijk op (verbuiging 1e p. sg. van אדם) - de mens lijkt niet op een akkerbodem maar op de Almachtige.	

De laatste woorden nu van het vers Lev 8:28 betekenen:

*tot een liefelijke reuk (, een) brandoffer **hij** voor/tot Jahwe*

Nadat Mozes Aäron en zijn zonen meerdere voorwerpen in handen had gegeven, "nam hij die hen weer uit handen" en verbrandde:

"**het** tot/voor Jahwe": הוּא לַיהוָה

Middelpunt van al het bestaande is God en zo logischerwijs ook van de Thora als oorspronkelijk het niet anders geweest zal zijn omdat de aleph א de eerste letter van het alfabet en initiaal Gods is: "**het** (terug) tot Jahwe". Uit hem komt alles voort en keert alles terug. En wanneer men vanuit overtuiging teruggeeft, zoals

"in dit midden" Aäron en zijn zonen het deden, behoort men tot de priesters Gods, bekleed met het priesterhemd.

Wanneer men naar het woord kotnoth (כתנת) - "hemden, priesterhemden" zoekt met de functie [Tekst][+], standaard, "negeer waws" afgevinkt, vindt men als eerste de bekleeding Gods voor Adam en Eva, dan het hemd dat Jakob voor zijn zoon Joseph maakt en dan de bekleeding voor de hogepriester Aäron en zijn zonen. Op andere wijze komt het in de Thora niet voor. De betekenis van het "veelkleurige kleeid" van Joseph (als sommigen vertalen), moge hiermee duidelijk zijn.

2. Tohu wah bohu

De getalwaarde van *nephesj* - "ziel" is 430. Wanneer men in het eerste hoofdstuk van de Thora (eerst de Thora en dan het 1e hoofdstuk openen) met de functie [Waarden][+] naar **woord(en)** met deze getalwaarde zoekt:

- vindt men behalve het woord *nephesj* zelf:

תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני [1] Mose 01:02
 וחיתו ארץ למינה ויהי כן [25] ויעש אלהים את חית האר [5] Mose 01:24

תהו ובהו - (tohu wabohu) woest- en ledigheid
 וחיתו - (wechajeto) en de leefwezens van (de aarde)
 (coll. sg., stat. constr. met paragog. verlenging)

"En de leefwezens van" (de aarde) komt voor op de 6e scheppingsdag dat God alle dieren en de mens schiep en met deze leefwezens חית worden **alle levende zielen** נפש חיה aangeduid (Gen 1:24), want de vogels en waterdieren van de 5e scheppingsdag hebben met de scheiding van de 2e dag tussen de wateren boven en onder van doen, zoals het materiële licht van de 4e dag met het geestelijke licht van de 1e dag van doen heeft:

1e dag	<--->	4e dag
2e dag	<--->	5e dag
3e dag	<--->	6e dag

Derhalve vangt al het bezielde aan in de woest- en ledigheid *tohu wabohu* van het begin. Weliswaar is de ziel naar het beeld en de gelijkenis Gods, echter zal de mens zijn ontwikkeling aanvaarden opdat het "**zijn in de kiem**" kan **worden**.

Het zijn naar het beeld en de gelijkenis Gods begint daarmee dat wanneer God de mens "de ziel inblaast" (Gen 2:7) hij zijn *zegel* ingraveert:

ויפח באפיו נשמת חיים - en hij blies in zijn neus de ziel van leven

De rode letters vormen het woord חותם (*chotam*), wat "zegel" betekent.

Met de functie [Tekst][+] wordt het woord *chotam* 9 maal gevonden. De twee zoekresultaten in Chronieken zijn persoonsnamen, dus blijven *zeven woorden chotam* over met de betekenis "zegel"*:

de Thenach is het boek met zeven zegels

Het is de mens gegeven dit boek te begrijpen omdat hij onder het zegel Gods werd gevormd.

* als **חֶתֶם** komt het woord niet of niet zelfstandig met de betekenis "zegel" voor

De geest van de mens werd op de 6e dag geschapen en in het paradijs eerst wordt hij met vlees bekleedt (= > onder). Zolang hij nog bij God verkeert, **is** hij volkomen naar het beeld en de gelijkenis Gods. Eenmaal in het vlees zal de mens ook **worden** naar het beeld en de gelijkenis Gods wat *in de kiem* aanwezig is. Hij begint meestal vooral op zijn omgeving te lijken, zoals van "alle *mensen* Adam" Gen 5:1 zegt dat zij naar het beeld en de gelijkenis Gods waren en overeenkomstig het 4e vers van hetzelfde hoofdstuk "de *man* Adam" eenmaal in het vlees een zoon naar *zijn* (Adams) beeld en gelijkenis kreeg.

In Gen 4:1 staat dat Adam zijn vrouw "herkende". Dat gebeurde nadat God "de vrouw tot de mens bracht" (Gen 2:22). Omdat de 7 scheppingsdagen niets met een week van doen hebben (= > boven), is hiermee de natuurlijke ontwikkeling = "het *worden*" in de Thora beschreven, heden ten dage "evolutie" genoemd.

Men kan alleen "herkennen" wat men zich herinnert. Het woord voor "mannelijk" *zacor* betekent ook "zich herinneren". Het woord voor "vrouwelijk" *nekeva* heeft als stam het *nakav* (נָקַב) "doorboren", gatachtig zijn" en *nekev* "verdiepte plek" (in huid) en heeft de (niet in de Thenach voorkomende) betekenis "holte". De vrouw is *de herinnering* van de man aan dat wat hem in het materiële ontbreekt (geestelijk is hij mannelijk *en* vrouwelijk). De man is *de holte* in de vrouw, dat wat haar ontbreekt (geestelijk is ook zij mannelijk *en* vrouwelijk). Eerst tezamen vormen zij weer de *hemelse* mens, welke God in man en vrouw splitste.

Wanneer men in Gen 1:27 de woorden זָכָר וּנְקֵבָה (*zacor unekeva*) = "mannelijk *en* vrouwelijk" markeert en de functie [Totalen][+] start, ziet men dat zij de getalwaarde 390 hebben. Wanneer men met de functie [Waarden][+] woorden met de getalwaarde 390 zoekt, vindt men als eerste het woord *schamajim* - (de) hemelen. Als gezegd vormen man *en* vrouw tezamen, wanneer in God verbonden, wederom de hemelse volledigheid.

God schiep de geesten van alle mensen op de 6e scheppingsdag (Gen 1:26). Op de 7e dag bekleedde hij de mens met een lichtlichaam, van de aardbodem אֲדָמָה = "de godsexistentie" genomen (= > boven). Dan bracht hij de "diepe slaap" *tardema* over de mens (Gen 2:21). Er staat *niet* geschreven dat hij uit deze slaap weer ontwaakte, want deze is *het leven hier in het vlees*. In het geestelijke kan alles alleen als eenheid bestaan, waarom de geestelijke mens van het 1e hoofdstuk van de Thora mannelijk *en* vrouwelijk tegelijk is (Gen 1:27):

*hij schiep hem mannelijk *en* vrouwelijk*

In het materiële kan alles alleen in dubbelheid bestaan (= > boven), waarom lichamenlijk = in de "diepe slaap" de geestelijke mens gescheiden wordt in man *en* vrouw.

Wanneer men met de functie [Waarden][+], "Woord(en)" afgevinkt, naar tekstdelen met getalwaarde 1000 zoekt, vindt men als eerste de (in één vers bij elkaar horende) woorden - (Gen 1:27):

ברא אתו זכר ונקבה - hij schiep hem mannelijk en vrouwelijk **1000**

Zoals gezegd is de mens van het 1e hoofdstuk van de Thora de eenheidsmens (1000) welke als de engelen mannelijk en vrouwelijk tegelijk is. Als het ware ter benadrukking vindt men nogmaals (Gen 1:27):

ברא אתו זכר ונקבה ברא - hem mannelijk en vrouwelijk schiep hij **1000**

en schiep de Zijnde de mens in zijn evenbeeld(,) in het evenbeeld van de Zijnde schiep hij hem(,) mannelijk en vrouwelijk schiep hij hen

1000

ברא אתו זכר ונקבה ברא

1000

Tegelijk is hier de opzet "van aanvang aan" weergegeven om de mens in twee volledig op elkaar passende helften te scheiden, zodat hij niet alleen kan **zijn** maar ook kan **worden**.

Het woord *tsela* betekent daarbij "zijde" en nooit in Thora en Thenach "rib". Men kan het vergelijken met elektrische polarisatie van voorwerpen. Negatieve en positieve ladingen worden *zijdelings* gescheiden. Niet de man Adam maar de *mens* Adam (Adam = mens) werd gescheiden in man en vrouw, waarna God (Gen 2:21):

toesloot (met) vlees op haar plaats (in plaats van de zijde)

Hij bracht de mens in het vlees, daarmee gelijk te zetten dat God "de vrouw tot de mens bracht" (Gen 2:22). Herkenning kan alleen op voorgaande herkenning tot aan de eerste fase berusten; dus vangt de herkenning van Adam van zijn vrouw (Gen 4:1) bij de laagste trap van de ontwikkeling aan. Het "noemen van alle dieren" door de mens Adam (Gen 2:20) houdt zo de ontwikkeling in **van al het leven, in de mens naar het beeld en de gelijkenis Gods vervat**. De evolutie is goddelijke wijsheid en bestaat niet uit toevallen maar wordt door de hand Gods geleid. Zij is het "noemen" wat eindigt met het geestelijke herkennen, met de "hulp-voor-zich-vinden" (Gen 2:20) eerst in de mens naar het beeld en de gelijkenis Gods:

צלע (tsela) - zijde, rand (in de bijbel nooit "rib")

צלם (tselem) - evenbeeld, weerspiegeling, (negatief ook: afgodsbeeld)

Wanneer men met de functie [Tekst][+], anagram, anagrammen van het woord voor "hulp" ezer (עזר) zoekt, vindt men alleen het woord voor "zaad" zera.

Met het herkennen vangt de ontwikkeling aan. Met **liefde** vangt zij aan, want zonder begrip = "herkennen" is liefde een holle frase. Een kernwaarde in de bijbel is derhalve het getal 13:

אהבה	(ahava)	- liefde	13
אחד	(echad)	- eenheid	13
יהוה	(Jahwe)	- (de goddelijke naam)	26 (13 + 13)

- (de naam van God wordt in het jodendom met de getalwaarden van de woorden "eenheid" en "liefde" in verbinding gebracht). Daarom was Adam "**130** jaar" (Gen 5:3) als hij de godszoon (Gen 6:2) Seth verwekte. Als Jakob de ladder op de aarde met de spits tot in de hemelen:

met het begrip "hemelen" worden de gedachten Gods en met het begrip "aarde" de materiële realisering van dezen weergegeven (=> 3e hfdst)

- zag (Gen 28:12), zag hij de leer Gods, de ontwikkeling waarvan God wil dat de mens haar aanvaardt om hem **te begrijpen en zo lief te kunnen hebben**. Eerst op deze ladder hebben de engelen (מלאכים) = "de boodschappers (מלאכים)" = "Jakobs nazaad in de zin van de met godskennis tot de wereld gezonden" toegang tot de hemelen en zijn ook met het aardse zij op de hoogte. Op het verbonden zijn van verstand en kennis = "het aardse" met het geestelijke = "de hemelen" gaan zij op en neer (Gen 28:12-13):

סלם (sulam) - ladder **130**

Jakob zag de Thora welke aan zijn nakomelingen gegeven zou worden op de berg Sinai:

סיני (Sinai) - de godsberg Sinai **130**

Hij zag haar nogmaals als op de leeftijd van **130** jaar hij afdaalde naar Egypte (=> 8e hfdst):

תורה (Thora) - de leer Gods

תור (tor) - rij, volgorde, kettinkje met aaneengeregen elementen (zoals de DNA-**ladder**)

Met de functie "analyse | woorden | naar getalwaarde" van de menubalk kunnen lijsten aangemaakt worden met alle bijbelwoorden op meerdere wijzen naar getalwaarde geordend. O.a is daarin van iedere getalwaarde aangegeven hoeveel verschillende woorden met die waarde voorkomen en zo ook van de waarde 26:

Aantal verschillende woorden met waarde 26: 39

- dat in de Thenach 39 (= 3 x **13**) verschillende woorden met getalwaarde 26 (= 2 x **13**) voorkomen.

Verderop in de lijst zijn alle 39 verschillende woorden met getalwaarde 26 opgesomd, alfabetisch of naar Thenach-volgorde geordend.

3. Het paradijs

עץ החיים - boom des levens **233** (1 x 233)
 עץ הדעת טוב ורע - boom van kennis van goed en kwaad **932** (4 x 233)

$$233 : 932 = 1 : 4$$

De verhouding 1 : 2 : 4 ... is het fundament van het getallenbouwsel van de Thora. Zo staan de getalwaarden van de namen "Kanaän" en "Egypte" in de verhouding 1 : 2 t.o.v. elkaar (=> 6e hfdst). In het 2e hoofdstuk van de thora is sprake van een "damp welke de Almachtige laat opstijgen om het uiterlijke en innerlijke (=> boven) van de aardbodem te bewateren" (Gen 2:6). En het woord דא voor deze "damp" geeft eveneens deze verhouding weer:

דא (ed) - damp, nevel $\tau = 4, \kappa = 1$

En ook daarna "ging uit van Eden de **ene** rivier welke zich in **vier** rivieren splitst" (Gen 2:10).

Wanneer men met de functie waardensequenten ("vind letters" - "alleen welke hele woorden vormen", "waarden zijn evenredig") in het thora-deel verdere woorden met letters in 1:4-verhouding zoekt, vindt men:

ים (jam) - zee $\text{י} = 10, \text{ם} = 40$
 - en מים - *majim* - "water(en)" is 40-10-40 (=> het "bewateren" met de damp $\text{דא} = 1-4$)
 כף (kaph) - hand(vlak), vuist, klauw $\text{כ} = 20, \text{ף} = 80$
 - het grijpen van de hand bestaat eruit dat **vier** vingers tegen **één** duim in werken. Vinnen en vleugels en klauwen van dieren vertonen dezelfde oervorm (יד - jod = hand = 10 (י) en 4 (ד) - basisvorm: 1 en 4)
 נר (ner) - licht, lamp, kaars $\text{נ} = 50, \text{ר} = 200$
 - het geestelijke licht werd ingezet op de eerste scheppingsdag (**1**) en het materiële licht werd ingezet op de vierde scheppingsdag (**4**).

Ook het laatste zoekresultaat (*ner*) wijst erop dat het bij de 1:4-verhouding gaat om de **eenheid** (1) van de geestelijke wereld ten opzichte van de **dubbelheid** (4) van de materiële wereld, waarin alles een links en rechts heeft en de helften altijd weer in nieuwe helften zijn op te splitsen (2, 4, 8, ...). Het "bewateren" betekent derhalve: materialiseren.

Alle materie bestaat uit waterstof - het waterstofatoom is de basis van alle materie. Het aantal protonen bepaalt het element - water (H²O):

1 zuurstofatoom	8 protonen	} 2 : 8 = 1 : 4
2 waterstofatomen	2 x 1 pr. = 2 protonen	

De "tuin Eden עֵדֶן" is daarbij de geestelijke eenheidswereld (עדן = Eden = basis, grondsteen). In haar ontspringt de ene rivier om "van daaruit" zich te splitsen (עדן = 124 => 1-2-4 - Gen 2:10) en de materiële wereld te realiseren. De tuin Eden is een andere voorstelling van de gedachten Gods, in het 1e vers van de Thora "hemelen" genoemd; zij is het ondeelbare uniforme "**zijn**". En de bewatering is een andere voorstelling van het materialiseren van de gedachten Gods, in het 1e thoravers "aarde" genoemd. Zij is het **worden** in dubbelheid (Gen 1:1):

*in het begin schiep God de **hemelen** en de **aarde***

- of zoals in het vorige hoofdstuk uiteengezet werd: al het zijn moet worden in materie.

De onderverdeling in geest en materie bepaalt de opbouw van de gehele scheppingsgeschiedenis en zo ook van het 1e hoofdstuk van de Thora. Want zoals gezegd bestaan de 6 scheppingsdagen (van het eigenlijke scheppen) uit 2 x 3 dagen. De eerste 3 dagen zijn een onderverdeling van de "hemelen" - van de gedachten Gods; de 4e t/m 6e dag zijn een onderverdeling van de "aarde" - van de materiële wereld. Daarbij heeft:

- de 1e dag met de 4e dag (geestelijke licht en materiële licht)
- de 2e dag met de 5e dag (scheiding in de wereld boven en onder geestelijk, materieel)
- de 3e dag met de 6e dag (voorbereiding van het leven geestelijk, materieel)

- van doen.

De geestelijke en de materiële wereld zijn parallellen van elkaar, waarom de drie dagen van de "hemelen" en die van de "aarde" volledig parallel verlopen:

De functie "analyse | tekstvergelijking | tegenovergestelde tekstdelen" somt alle tekstdelen op welke elkaars spiegelbeeld zijn. Bij de volgende instellingen:

- wordt als eerste een deel van het 1e bijbelvers opgesomd welke in kreeftgang in Gen 38:27 voorkomt:

ואת Gen 01:01 מים

ואת Gen 38:27 תאומים

(Gen 1:1): ואת הארץ השמים את אלהים ברא

(Gen 38:27): תאומים בהנה בבתנה ויהי בעת לדהה

Het onderstreepte deel betekent: *de hemelen en de aarde*. Tussen hen staat omgekeerd het woord: (תאומים) - "**tweelingen**" zoals het in Gen 38:27 voorkomt. Hemelen en aarde zijn tweelingen - volledig parallel aan elkaar. Omtrent het woord "tweelingen" in Gen 38:27 kan men een en ander lezen in het 7e hoofdstuk.

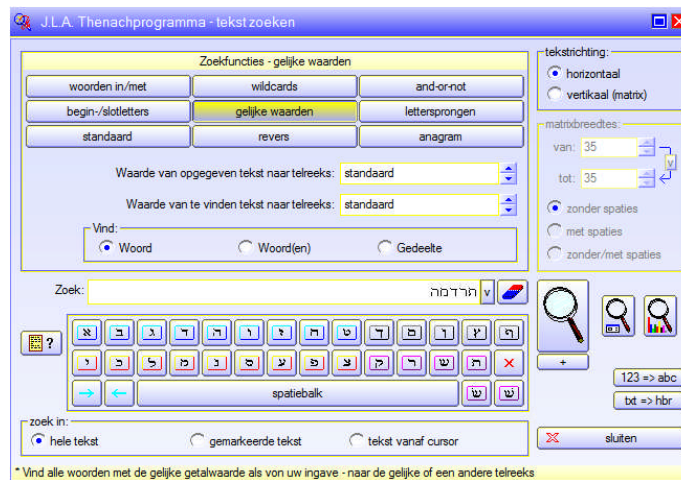
Het Eden Gods doortrekt de materiële wereld welke "van hem uit bewaterd wordt" = "verwerkelijkt wordt" = "gevormd wordt". Zij is overall aanwezig:

men hoeft het paradijs om zich heen alleen **te zien**

De ogen, welke bij het luisteren naar de slang geöpend worden voor **alleen** de materiële wereld, gaan voor **ook** de geestelijke zijde van de realiteit weer open wanneer de mens aan de roepstem Gods gehoor geeft.

Het woord תרדמה (*tardema*) - de "**diepe slaap**" welke God over de mens Adam bracht (Gen 2:21) - heeft de getalwaarde 649. Met de functie "[Tekst][+] - gelijke waarden":

- vindt men alle woorden met gelijke getalwaarde als die van het ingevoerde woord; in dit geval als eerste woord:

ותפקחנה (wattipakachna) en werden geöpend

- in Gen 3:7, het hoofdstuk van de mens in het paradijs:

en werden geöpend de ogen van beiden en zij wisten (onderkennen/ervoe-
ren) dat naakt zij (waren)

De "diepe slaap" is verbonden met de ogen van de mens welke slechts materieel waarnemen. Wat de ongeestelijke mens voor "nuchtere werkelijkheid" houdt, wordt in de Thora als "diepe slaap" beschreven.

Zodra de mens in de diepe slaap van dit leven (=> 2e hfdst) komt, begint de slang tot hem te spreken, waarom het bericht over Eden hier direkt mee begint (Gen 3:1). Adam betekent hier nog "mens", want zijn vrouw wordt eerst later "Eva" genoemd. Dus is de geschiedenis van de mens in het paradijs die, welke **iedere mens** bij zijn komen in deze wereld meemaakt.

In het paradijs Gods heeft de mens alles. Kinderen zijn vaak nog gelukkig en dankbaar met het leven zelf. Zij verkeren nog in het paradijs, terwijl nochtans van aanvang aan een innerlijke stem fluistert dat zelf groot en wijs te zijn eerst gelukkig maakt. Men zal groot zijn door de ordening van de groteren - de volwassenen - te trotseren. Men zal "worden als God", eet van de boom van goed en kwaad en weet op hetzelfde moment dat het verkeerd was, want het geweten is een ieder van voor de geboorte meegegeven (=> 1e hfdst). Men weet *wat goed en kwaad is* en verbergt zich voor de ouders.

De vruchtbomen van Eden hebben van doen met de vormgevingen Gods:

עץ	(ets)	- boom
עצב	(atsav)	- gestalte geven, vormen, vorm geven
	(otsev)	- pijn, leed, kwel (moderne betekenis: zenuw - zoals ook een boomgeraamte uitziet)

Zij zijn de geestelijke begrippen van de gedachten Gods in het zichtbare, de ideeën in wier richting God de materie vormt en het herkennen van dezen dankzij de door God de schepselen "ingeblazen geest":

עצם (étsem) - gebeente, het innerlijke/wezenlijke, de essentie van de zaak

Zij zijn daarmee het eigenlijke in al het substantiële.

God wil derhalve dat de mens eet **van alle bomen** om die in het midden heen. Hij wil dat de mens de volledige weg des levens gaat en zo aanrijpt om met hem, de schepper van alle dingen, te kunnen wandelen in Eden. De tegenstander wil dat de mens **niet** van deze bomen neemt: "wanneer ook God zei: niet zullen jullie eten van enige boom/van alle bomen van de tuin..." (Gen 3:1). Veelzijdige vorming leidt tot geestelijk inzicht. De tegenstander wil derhalve dat de mens **direct** van de bomen "in het midden" eet.

Als gezegd is het Eden een andere voorstelling van de gedachten Gods = "de hemelen" en aldus staat de boom des levens (233 = **1** x 233) centraal in de geestelijke eenheidswereld Eden (1) = "in het midden van de tuin" (Gen 2:9). Maar waar de geestelijke en de materiële wereld één en parallel aan elkaar zijn staat ook de boom van kennis van goed en kwaad (932 = **4** x 233) in het midden en wel in het midden van de materiële wereld (4). Want waar in het 3e hoofdstuk van de Thora de vrouw over "de boom in het midden van de tuin" spreekt (Gen 3:3), blijkt deze in de volgende verzen de "boom van goed en kwaad" te zijn (Gen 3:5-6). En waar alle bomen alle vormen van al het te vormende en daarmee de gehele schepping vertegenwoordigen staan beide bomen in het midden van de tuin in het midden van alle bomen.

Uiteraard zijn de "bomen in het midden" een begripsmatig functioneel beeld en geen letterlijk beeld als een kindertekening, als zij zich "in het midden van iedere aparte boom" bevinden. Een mes kan ertoe dienen om eten voor anderen toe te bereiden. Het kan echter ook voor geweld gebruikt worden. In het mes en in al het bestaande zijn de boom des levens en de boom van kennis van goed en kwaad omsloten. Zo zijn de "twee bomen in het midden van alle bomen" = "in het midden van een iedere afzonderlijke boom van alle andere bomen" vervat.

Wanneer men in de Thora in standaardversie verticaal naar de "boom des levens" (עצ החיים) zoekt, vindt men als eerste (bij matrixbreedte 2439):

ד מ ת נ ו ב ל ח ס ו נ ה י א נ ח נ	
ת ה א ח ל ק ס ב י ע ק ב ו א פ י צ ס	(Jakob)
ע ל א ב ר ה ס ל י צ ח ק ו ל י ע ק ב	(Abraham , Jitzak, Jakob)
ר א מ ל א ך י ה ו ה א ל י ו ב ל ב ת	(Jahwe)
ו א ש ו ב ה א ל א ח י א ש ר ב מ צ ר	(levendig, bloeiend)
ש ה כ ן א ל ב ב נ י ש ר א ל ו ל א ש	(Israël)
ו י מ ל א ש ב ע ת י מ י א ח ר י ה	(de tijd der dagen)
ח ב א ד ס ו ב ב ה מ ה ו ל א י כ ל ו	(zij (pl.))
ע ץ א ש ר ה ו ת י ר ה ב ר ד ו ל א נ	

- (met Jakob vangt Israël aan). Het middelste woord komt van *chaja* - "leven". Het zoekresultaat loopt van Gen 49:7 t/m Ex 9:10 en daarmee binnen een nog enigszins beperkt tekstgebied (=> boven).

Het getal **12** staat voor het "uiterste van de materie", want in het materiële bestaat alles in drie en vier fasen welke elkaar verdelen (3 x 4 = 12):

de 4e tot 6e dag van de zichtbare schepping	= 3
de 7e dag (sabbatsdag) hoort ook tot de zichtbare wereld	= 4
drie dimensies (hoogte, breedte, diepte)	= 3
vier richtingen (hemelrichtingen) per vlakke	= 4

- waarom de davidsster 12 driehoeken (12 gelijke punt- en binnenvlakken => 6e app), de dag 12 uren heeft, in de muziek er 12 halve tonen zijn en Israël 12 stammen telt. Uitsluitend materiële aspecten worden in de thora veelvuldig met de getalwaarde 12 of de factor 12 aangeduid.

Het woord voor "liefde" *ahava* heeft de getalwaarde **13** (=> boven). Een denken in voor- en nadelen, als ook socialisme in principe een berekend denken is:

de leer n.l. om met de medemens zo om te gaan als men zelf graag behandeld wil zijn. Velen echter noemen ook dat sociaal, wat in werkelijkheid een liefdevolle instelling is. Er bestaat veel begripsverwarring, als hier ook niet de politieke beweging op zich bedoeld is

- kan aan de liefde = **13** niet toekomen, hoe goed ook men het ethisch en moreel tracht te onderbouwen, want het hoogste van de materie = **12**. "Kennis van goed en kwaad" is de hoogste waarde welke vanuit alleen het materiële is te verkrijgen. De mens in het algemeen, gelovig of niet, wil graag goed zijn, zich geestelijk profileren, idealistisch en humaan zijn, maar zonder liefde komt men aan een denken in "goed" en "kwaad" niet voorbij. Veel ethiek bestaat derhalve uit een toeordenen van wie en wat goed en wie en wat slecht is, oftewel is een uiterste materiële beoordelen wat willekeurig moet blijven en zo tot onenigheid leidt. Menige ideologie veroorzaakt zelfs innerlijke hardheid en staat aan de basis van cultuur- en geloofsoorlogen:

want op de dag van je eten van hem (van de boom van kennis van goed en kwaad) een sterven zul je sterven (= zal je zeker sterven)

Wanneer men van het hebreeuwse woord voor "waarheid" *ameth* - אמת - de goddelijke initiaal $x = a$ weglaat, blijft het woord *meth* - מת - over, wat "dood" en "een dode" betekent. Het denken in "goed en kwaad" is een waarheidsvinding zonder liefde en daarmee geen waarheid maar de dood.

Maar van beide bomen zal men niet direkt nemen. Wie alleen studeert en zijn omgeving verwaarloost, plukt direkt van de boom van kennis. Hij wil zich ontwikkelen zonder de weg door de schepping te gaan en verzuimt de liefde. Maar ook wie zich een leven lang afzondert om God te zoeken, eet direkt - nu van de boom des levens. Hij wil zich het leven toeëigenen zonder de weg des levens te gaan en gaat aan de liefde voorbij. De Almachtige heeft dit streven de weg versperd door de tegenstander voor deze boom te plaatsen. Aan hem komt men zonder verbinding tot God en de medemens niet voorbij.

Ware kennis en ware godskennis zijn doorleefd; God geeft ze alleen hen welke van alle bomen eten en zo de beide bomen "in het midden van afzonderlijk iedere boom van alle anderen bomen" (=> boven) deelachtig worden. Zalig welke de weg des levens gaan zonder te ontwijken wat zij daarop tegenkomen, welke trouwen wanneer liefde op hun weg komt, kinderen krijgen wanneer de situatie zich aandient, blijdschap hebben maar ook problemen en ziekte en nood van medemens niet uit de weg gaan:

zalig zij welke de 1335 dagen bereiken (Dan 12:12):

1335 dagen (Dan 12:12)

1290 dagen (Dan 12:11)

45 getalwaarde van אדם - adam - "mens": **45**

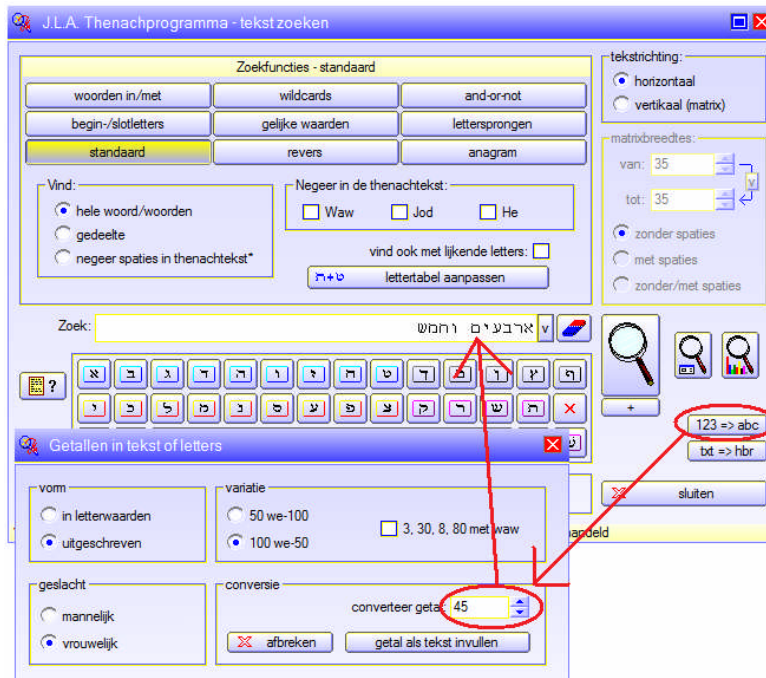

Zalig welke het volledige mens zijn aanvaardden. Niet "heiligen" met starre gezichtsuitdrukkingen maar de mens in zijn levensfrisheid en -volheid is naar het beeld en de gelijkenis Gods:

$$0 + 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9 = 45$$

in de getalwaarde 45 van de mens *adam* zijn alle basiswaarden vervat

Met de functie [Tekst][+], "123 => abc" (cijfers in hebreeuwse tekst omzetten) wordt na omzetten van het getal 45 in tekst:

- Joz 14:10 gevonden. Het betreft hier "Kaleb". Alleen hij en Jozua waren niet in de woestijn gestorven (Num 14e hfdst). Zij alleen bleven God trouw na verspieding van het land Kanaän. En aan het einde was Kaleb zo'n mens welke overeenkomstig Joz 14:10 "de 45 jaren bereikte": Na *zich niet aan de godstrijd onttrokken te hebben* gaf God hem zijn erfdeel (Joz 14:13).

Wanneer men anagrammen van het woord *adam* - אָדָם - "mens" zoekt ([Tekst][+] - anagram), vindt men alleen het woord *meod* (מְאֹד) = "zeer". Het komt voor het eerst voor nadat God de mens had geschapen. Tot dan zag hij alles wat hij had geschapen en "het was goed". Na het scheppen van de mens zag hij dat alles "zeer goed" was (Gen 1:31).

In sommige joodse overlevering wordt het woord *meod* (מְאֹד) ook in verbinding gebracht met het woord *meth* (מוֹת) voor "dood" (misschien een oude schrijfwijze: מוֹד):

en God zag dat de dood goed was

- want de mens welke zeer goed is, kan ook zeer slecht worden. Bij deze verklaring winnen de woorden voor "zeer sterk" (מְאֹד מְאֹד) in de geschiedenis van de zondvloed, als "de wateren *zeer zeer* op aarde toenamen", aan betekenis. En krijgt de inperking van de leeftijd van de mens tot 120 jaar een extra dimensie.

Het woord מְאֹד komt 70 maal in de Thora voor ([Tekst][+], alleen Thora laden). Lees over dit getal het 8e hoofdstuk - "Adam en Eva" = 70, "Gog en Magog" = 70, het "eindtijdeest" en "de gehele mensheid".

4. Het zenden vanuit het paradijs

Het woord שָׁלַח (*sjalach*) betekent vooral "zenden", "sturen", "uitzenden", "afvaardigen", "een bode sturen", "laten zeggen". Het vers Gen 3:23 kan derhalve (ongepuncteerd) ook als volgt vertaald worden:

en zondt hem (de mens) Jahwe van/uit de tuin van Eden om te bewerken de aardbodem(,) het geluk te nemen van daar

Alhoewel de mens zeer zeker ook verdreven wordt zolang hij zich voor de werkelijkheid Gods afsluit (volgende vers Gen 3:24):

en hij verdreef (וַיִּגְרֶה) de mens

- geeft het 23e vers in de vertaling hier boven de hoofdbedoeling weer. Ook de motivering wijst daarop - een mogelijke vertaling (Gen 3:22):

opdat niet hij uitstrekke zijn hand (modern hebreeuwse betekenis ook: steelt) en neemt ook/zelfs van de boom des levens en eet en leeft (ongepuncteerd): om te verbergen/verhullen/verbloemen (voor eeuwig)

- omdat "voor eeuwig" ongepuncteerd ook met "om te verbergen" vertaald kan worden. Nadat de mens van de verkeerde vrucht nam, verborg hij zich voor God (Gen 3:8). Velen zijn alleen religieus omdat ze voor eeuwig willen leven, niet omdat God hen interesseert. Zonder liefdevolle instelling echter vervlakt de mens en *kan hij niet voor eeuwig leven*. Het bewustzijn dooft uit en ook bij lichamelijke onsterfelijkheid zou hij verdwijnen. Zo spreekt dit vers nogmaals uit dat alleen de weg door het leven tot het leven voert: terwijl men "de aardbodem bewerkt" en "het geluk van daar neemt"!

Het woord voor "voor eeuwig", "om te verbergen/verhullen" אָלְמֵי־עוֹלָם keert voor de eerste keer terug in een vers, dat zeer verschillend vertaald wordt omdat ze moeilijk is te duiden (Gen 6:3):

en sprak Jahwe(:) niet heerst mijn geest in de mens (sg.) om te verhullen/voor eeuwig(,) wanneer zij (pl.) dwalen hij (sg.) (alleen) vlees(;) en zullen zijn dagen zijn (beperkt worden tot) honderd en twintig jaar

"wanneer zij dwalen" (met gimmel-qamets) is met enige moeite naar puntering ook met "want" te vertalen (2 prefixen en het woord voor "ook" terwijl echter de sijn als prefix in de thoraboeken - behalve in de eveneens geforceerde puntering van het woord "Sjilo" => 7e hfdst - nog niet voorkomt). Omdat "de mens" enkelvoud en "zij dwalen" meervoud is, wordt meestal met "want" vertaald. In de Thora echter worden enkelvoud en meervoud vaak door elkaar gebruikt: **jou** zal onheil overkomen wanneer **jullie** niet horen (meestal overal aangepast vertaald). Meervoud en enkelvoud staan ook hier waarschijnlijk door elkaar om te benadrukken dat de mening van velen en de leer van grote gemeenschappen het individu niet redden, wanneer de velen of zelfs meerderheden dwalende zijn (als niet zelden). De mens zal op God zien en naar zijn geweten luisteren.

Sleutel tot begrip van dit vers is dat ze met het אָלְמֵי־עוֹלָם teruggrijpt op het zenden van de mens vanuit Eden: opdat hij niet van de boom des levens neme **en zich verhulle**". Niet zal de mens voor eeuwig volharden in dat wat hij en iedere mens Adam aanvankelijk doet nadat hij van de verkeerde vrucht genomen heeft: n.l. zich verbergen (Gen 3:8). De "levensgeest Gods in de mens" is beperkt (de dood is daar) opdat zij, welke zich verhardten, niet voor eeuwig doorgaan en zo tot een steeds grotere afschuw worden. Zij die geestelijk tot leven komen, zijn niet "alleen vlees" maar ook geest en daarmee tot een verder leven na de lichamelijke dood in staat.

Leven is beleven (Gen 3:20):

חַוָּה	(cheva)	Eva
	(chiva)	uitspreken, aan-/verkondigen, verder zeggen
	(chava)	beleven, een belevenis hebben (moderne betekenis; heeft van doen met חַיָּה - leven, het leven genieten enz.)

en noemde de mens de naam van zijn vrouw Eva want zij was/werd moeder van al het levendige

Dit vers zegt uit dat eerst leeft wat beleeft. Ze volgt op de verzen dat God de mens op zijn fouten wijst en kan (ongepuncteerd) ook gelezen worden als (= > blz. 14, tekstvak):

en nodigde uit de mens daar zijn vrouw uit te spreken/te bekennen zodat zij zou worden moeder van al het levendige (wanneer zij moeder wilde worden van ook geestelijk levendige nakomelingen)

Hij nodigde haar uit om de fouten toe te geven. Er waren reeds mensen op aarde, zoals Kaïn angst had dat *iedereen, welke hem vindt*, hem dood zou slaan (Gen 4:14) en hij *wegging en huwelijkte*. De Thora vat geestelijke realiteit effectief in allegorieën samen en geeft zo Adam en Eva weer niet als de eerste mensen in lichamelijke zin maar als:

de eerste mensen welke God (h)erkenden

- terwijl zij hun eigen tekortkomingen erkenden, waarmee eerst Eva moeder van al het **levendige** naar goddelijke maatstaven werd. En daarom volgt op dit erkennen het vers (Gen 3:21):

en maakte Jahwe Elohiem voor Adam en zijn vrouw priesterkleden van huid

Iedereen, die zijn fouten erkent, wordt tot een beter mens en daarmee, ook wanneer hij niet probeert het te zijn, tot een voorbeeld voor anderen: hij wordt een priester. Omgekeerd kan men alleen priester zijn wanneer men de eigen fouten erkent. Het eigen lichaam, het kleed van huid, is hoogste woord: hoe men zich gedraagt, de gezichtsuitdrukking, hoe men doet en leeft:

בשר	(basar)	vlees
	(biser)	verkondigen, blijde boodschap brengen, heil/geluk/zegen verkondigen, goede tijding brengen

Het "woord zal vlees worden", niet bij één mens ooit maar overeenkomstig de aan deze spreuk ten grondslag liggende woordverwantschap bij een ieder welke het Woord Gods realiseert - naar het Woord Gods *ook doet!*

De geschiedenis in Eden geeft de geschiedenis van iedere mens in de op zich paradijselijk schepping Gods weer. Adam en Eva bekenden hun fouten. Dat was waarschijnlijk na de geboorte van Kaïn en voor de geboorte van Abel. Want de naam Kaïn betekent "gekocht", "geschapen" en duidt op de instelling van de Eva welke naar de slang luisterde, welke "zelf groot wilde zijn", welke geen dank wilde te hoeven betuigen, welke meende door haar eigen werk een kind verdiend (bij God gekocht, wanneer niet zelf "geschapen") te hebben (Gen 4:1). De naam Abel betekent "ademtocht, waan, nevel, niets" en ademt de veranderde gezindheid, het inzicht dat de mens van zich uit krachteloos is. Waarschijnlijk was Kaïn reeds vroeg een onprettig mens en bracht dat zijn ouders tot nadenken.

Zo is de vroegere gezindheid van Eva ook terug te zien in het offer van Kaïn. Hij bracht "van de vruchten" (Gen 4:3). Hij deed wat velen doen. Men verdient goed zonder precies te zien hoe! Het voordeel staat voorop en de stem Gods, de principes, staan op de tweede plaats. En dan geeft men iets terug. Men geeft aan goede doelen, werpt royaal geld in de collectezak en zuivert zo het geweten. Men "koopt God", denkt tenminste het te kunnen doen zoals ook Eva krachtens de naamgeving "Kaïn" had gedacht.

En de latere instelling van Eva is in het offeren van Abel terug te vinden. Hij bracht van de "eerstgeborenen" van zijn kleinvee. *Hikriew* (= offeren) betekent

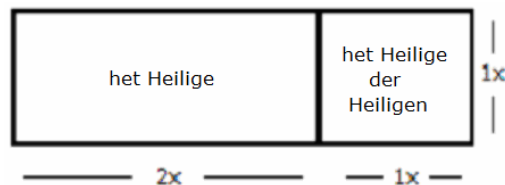
letterlijk "laten naderen", want het stamt van de *qal* "naderbij komen" (*karav*), van welk woord ook het woord voor "innerlijk" *kerev* stamt. "Alle eerstgeborenen behoren God toe" (Ex 13:2). Zoals in het huwelijk is gebrek aan liefde niet met geschenken te vereffenen. Geluk is ver weg wanneer één **zichzelf** de ander ont-houdt. Men zal **zelf naderen** tot God **met zijn innerlijk**. Hem behoort alles - het IK, de levensexistentie, de eerstgeborene - toe. Zijn doelstellingen en niet de voordelen behoren het leven te bestemmen. Op zijn leiding zal men acht slaan. De eerstgeborene *is men zelf*. Alles zal men brengen en zo als Abel (Gen 4:4) "het **vette** offeren". Het woord voor "eerstgeborene" geeft dan ook opnieuw de terug-keer uit de dubbelheid van het wereldse naar de eenheid Gods (= > boven) weer:

בכר (bechor)	eerstgeborene (2-20-200)	222	←
אֵלֶף (aleph)	naam van de 1e hebreeuwse letter א,	111	←
	van de initiaal Gods		

De aleph is vol geheimenissen. Als naam van de **1e** hebreeuwse letter geeft hij met zijn 3×1 (111) de eenheid Gods ook in hogere fasen weer ($1 + 10 + 100$), terwijl hij als woord voor het getal duizend (אֵלֶף = **1000**) de eenheid Gods in hoogste volkomenheid weergeeft. Interessant is dan ook welke woorden met haar een 1:4-verhouding vormen. Met de functie [waarden][+] vindt men naast verbuigingen van werkwoorden, woorden met voorafgaande waw en andere pre-fixen het (eigenlijke) woord:

מִקְדָּשׁ (mikdasj) - heiligdom (zoals in Jeruzalem) **444**

Ogenschijnlijk kan het heiligdom Gods met de initiaal Gods geen 4:1-verhouding van materie met geest vormen. Bij bestuderen van de maten van tempel en tabernakel echter wordt duidelijk dat het heiligdom een weergave *van de schepping* en wel in haar volledige realiteit is. Want het "Heilige" heeft exakt de dubbele lengte van het "Heilige der Heiligen":

Het Heilige der Heiligen geeft de eenheid Gods (1 bij 1 naar alle zijden) en het Heilige geeft de materiële wereld in dubbelheid (2 bij 1) weer, want ook de laatste is heilig en schepping Gods en werd door God geheiligd op de 7e scheppingsdag. **De wereld is de tempel Gods**. Dat wordt nog eens met de beschrijving van de "laatste tempel welke zal zijn" (Ez 40e-43e hfdst) tot uitdrukking gebracht: alleen kaal gesteente tot de geest Gods hem vervult. Tempel en tabernakel zijn een materiële weergave van de wereld (444) in haar materiële *en* geestelijke realiteit:

אֵלֶף (aleph)	- 1e letter, initiaal Gods	111	} 1 : 4
מִקְדָּשׁ (mikdasj)	- heiligdom	444	

Zoals nu de Thora duidelijk maakt dat het erkennen van de eigen fouten van Adam en Eva priesters maakte (= > boven), zo zijn ook de vruchten van hun voorbeeld-zijn in haar te vinden. Want nadat Kaïn Abel doodgeslagen had, overheerste niet de wraak (Gen 4:15):

als gezegd (= > tekstvak blz. 11) zijn in een niet geheiligde samenleving vaak velen aan misdaad mede schuldig (waarmee overigens de schuld van de dader niet geringer wordt). Kaïn groeide in de geest van de vroegere Eva op en zo sprak de Almachtige niet het doodsvonniss over hem uit maar schonk hem tijd om tot inzicht te komen (Gen 4:15)

- maar beiden verwachtten het vervangen Gods en noemden zo hun derde zoon "Seth" = "gezet (in de plaats van)" (Gen 4:25). Het vewachten van de vervanging Gods in welke vorm dan ook doet voor haat bewaren.

Als dan wederom Seth een zoon verwekte (Gen 4:26) en zo ondanks de moord op Abel de geestelijke lijn zich voortzette, zag ook de mensheid om Adam en Eva heen dat in een goddeloze wereld een niet gewelddadig op God vertrouwend mens toch kan overleven:

Genesis 4 vs **26**:

*en aan Seth ook aan hem werd geboren een zoon en hij noemde zijn naam Enos. Toen werd begonnen om aan te roepen in de naam **Jahwe** (יהוה = **26**)*

5. Stambomen

Anders dan onbecomentarieerd voorgelezen zij meestal verveling opwekken, hebben stambomen in de bijbel grote betekenis. Vaak zijn zij de begripsmatige verbindingen tussen aparte geschiedenissen en overbruggen zo tijdsbestekken. Zonder hen valt de geestelijk historische samenhang weg en is veel van het overige niet te begrijpen. Zo leidt het 2e vers van het 6e hoofdstuk van de bijbel:

en zagen de zonen van de Eeuwige (de "godszone") de dochters der mensen dat goed/voortreffelijk/liefelijk/mooi zij (waren) en zij namen tot zich vrouwen van allen welken zij verkozen hadden/welke hen bevielen

- tot onbegrip wanneer men de stambomen van Kaïn en Seth ervoor buiten beschouwing laat. Ideeën ontstaan dan als dat demonen met mensen omgang hadden en reuzen verwekten.

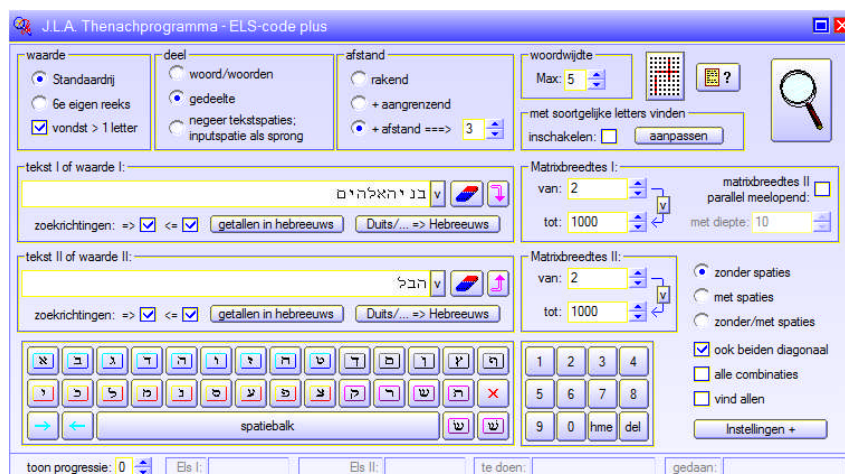
Wanneer men de woorden voor "godszone" בני האלהים in Gen 6:2 markeert en de functie [Totalen][+] start, ziet men dat zij de getalwaarde **153** hebben.

In de romeinse tijd moet in het jodendom nog bekend geweest zijn dat met de godszone in Gen 6:2 mensen bedoeld zijn welke aan God geloven. Dat is n.l. uit de nieuwtestamentische vergelijking van de discipelen af te leiden, welke netten uitwerpen en **153** vissen vangen: "jullie zullen vissers van mensen zijn".

Zelfs wanneer men deze stambomen vanuit vertalingen bestudeert, valt op dat menige nakomeling van Seth dezelfde naam als nakomelingen van Kaïn draagt. Seth was de "vervanging" van de Abel (Gen 4:25) aan welke God zijn welgevallen had. Hij was de sabbatmens:

שֵׁת	- Seth	700
שַׁבָּת	- sabbath	de 7e dag

Kaïn echter was van het aangezicht Gods weggegaan (Gen 4:16). Aldus zijn de kinderen van Seth de godszone en de kinderen van Kaïn de kinderen van mensen (in hun dwalen slechts vlees => 4e hfdst). Wanneer men in de standaardtekst met de functie [ELScore][+] "bené ha'Elohiem" (= godszone) samen met de naam Abel zoekt:

- vindt men bij matrixbreedte 310 o.a.:

bené ha'elohiem (בני האלהים) diagonaal van boven naar beneden
(van 2 Koningen 7 vs 4 t/m 2 Koningen 8 vs 17)

א ר ן ג ר ן א ש ׁ - Enos (אנוש) >
 ב א כ ל נ ו ה י ו ׁ א ת ב נ י נ א כ ל מ ח ר ו נ ב - (verticaal met >
 ב נ ה ו י ה י כ ש מ ע ה מ ל ׁ א ת ד ב ר י ה א ש ה
 מ ר כ ה י ע ש ה ל א ל ה י ׁ ס ו כ ה י ׁ ׁ א י
 >ו ש ל ח א י ש מ ל פ נ י ׁ ב ט ר ׁ ב א ה מ ל
 י ר א ו כ ב א ה מ ל א ׁ ׁ ג ר ו ה ד ל ת ו ל ח צ ת
 ד א ל י ׁ ו י א מ ר ה נ ה ז א ת ה ר ע ה מ א ת י ה
 ר ס א ה ס ל ת ב ש ק ל ׁ ס א ת י ׁ ש ע ר י ׁ ׁ ב ש ק
 >ה י ה ו ה ע ש ה א ר ב ו ת ב ש מ י ׁ ׁ ה י ה י ה ה
 י ׁ ׁ פ ת ח ה ש ע ר ו י א מ ר ו א י ש א ל ר ע ה ו מ
 ׁ ׁ - bené ha'elohiem (-x-) ->
 נ א ר ׁ ׁ ׁ ב א ו ע ד ק צ ה מ ח נ א ר ׁ ׁ ו ה נ
 (diagonaal naar onderen)
 >מ ר ו א י ש א ל א ח י ׁ ו ה נ ה ש כ ר ע ל י ׁ נ ו מ
 נ ש ׁ ׁ י ע ז ב ו א ת א ה ל י ה ׁ ׁ א ת ס ו ס י ה
 - Noach (נח) ->
 צ ה מ ׁ ׁ -וּ א ב א ו א ל א ה ל א ח ד ו י א כ ל
 ל א ח ר ו י ש א ו מ ש ׁ ׁ י ל כ ו ו י ט מ נ ו ו י
 י ׁ ׁ ח כ י ׁ נ ו ע ד א ו ר ה ב ק ר ו מ צ א נ ו ע ו
 ו ל ה ׁ ׁ א מ ר ב א נ ו א ל מ ח נ א ר ׁ ׁ ו ה נ ה
 ק ר א ה ש ע ר -וּ י ג י ד ו ב י ת ה מ ל ׁ ׁ פ נ י
 ע ו כ י ר ע ב י ׁ ׁ א נ ח נ ו ו י צ א ו מ ׁ ׁ ה מ ח נ
 ח ד מ ע ב ד י ׁ ו י א מ ר ו י ק ח ו נ א ח מ ש ה מ
 ׁ ׁ כ ל ה מ ׁ ׁ י ש ר א ל א ש ר ת מ ו ו נ ש ל ח ה
 - Jared (ירד) - golfje >
 ו י ל כ ו א ח ר י -וּ ע ד ה ׁ ׁ ב ו י ׁ ׁ ׁ ׁ ו ה נ ה כ ל ה
 (einde von Henoch (<))
 ׁ ׁ ׁ ׁ ש א ש ר נ ש ע ׁ ׁ ע ל י ׁ ד ו ע ל ה ש ע ר ו י ר מ ס
 - Lamech (למך) - golfje >
 ד ב ר א י ש א ל ה י ׁ ׁ א ל ה מ ל ׁ ׁ ל א מ ר ס א ת
 א י ש א ל ה י ׁ ׁ י -א- מ ר ו ה נ ה י ה ו ה ע ש ה
 י ל ו כ ׁ ׁ ו י ר מ ס >וּ א ת ה ע ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ י מ ת
 ב א ש ר ת ג ו ר י כ י ק ר א י ה ו ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ
 ו ת ג ר ב א ר ׁ ׁ ׁ ש ת י ׁ ׁ ש ׁ ׁ ע ש נ י ׁ ׁ י ה י
 - Abel (הבל) --> >
 ש ד ה ו ה מ ל ׁ ׁ ׁ מ ד ב ר א -וּ ג ח ז י נ ע ר א י ש ה
 (diagonaal vanaf links)
 ׁ ׁ א ת א ש ר ה ח י ה א ת ה מ ת ו ה >וּ א ש ה א ש
 ה א ש ה ו ז ה ב נ ה א ש ר ה ח י ה א ל י ש ע ו י ש
 א ת כ ל ת ב ו א ת ה ש ד ה מ י ׁ ׁ ע ז ב ה א ת ה א
 א ל ה י ׁ ׁ ע ד ה נ ה ו י א מ ר -וּ מ ל ׁ ׁ א ל ח ז א
 - Henoch (חנוך) >
 ה מ ח ל י ז ה ו י ל ח ח ז א ל ׁ ׁ ק ר א ת ו ו י ק >
 (ׁ - diagonaal vanaf links
 naar rechts omhoog)
 ב ׁ ׁ ד ד מ ל ׁ ׁ א ר ׁ ׁ ש ל ח נ י א ל י ׁ ׁ ל א מ ר ה
 ת י מ ו ת ו י ע מ ד א ת פ נ י ׁ ו י ש ׁ ׁ ע ד ב ש ו
 ה ל ב נ י י ש ר א ל ר ע ה מ ב צ ר -וּ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ ׁ
 ה ע ב ד ׁ ׁ כ ל ב כ י י ע ש ה ה ד ב ר ה ג ד ו ל ה
 נ י ׁ ו י א מ ר ל ו מ ה א מ ר ל ׁ ׁ א ל י ש ע ו י א
 ו י מ ת ו י מ ל ׁ ׁ ח ח ז א ה א ל ת ח ת י ׁ ו ב ש נ ת ח
 - Sjem (-->), Seth (<--), >
 מ ל ׁ ׁ י ה ו ד ה ב ׁ ׁ ש ל ש י ׁ ׁ ׁ י -וּ נ ה ה י
 Mozes (משה) - verticaal
 ח א ב כ י ב ת א ח א ב ה י ת ה ל ו ל א ׁ ׁ ה ו י ע ש
 ר ל ו ל ת ת ל ו נ י ר ו ל ב נ י ׁ ׁ כ ל ה י מ י ׁ ׁ ב

Letters welke zich in de matrix op een willekeurig diagonale of verticale lijn bevinden, d.w.z. met een gelijke aantal sprongen in de regel in gelijke richting horizontaal en een gelijke aantal sprongen in de kolom in gelijke richting verticaal, hebben in de oorspronkelijke thenachtekst een gelijke aantal letters tussen zich. Secundaire tekst in zulke letters heet derhalve: ELS-Code = "equally spaced letters" = gelijk gespatieerde letters.

Sommigen geloven dat teksten in de verticale tekst zich niet toevallig tezamen bevinden. Zie volgende tekstvak.

De tekst *bené ha'elohiem* komt tot ELS-Code 1750 (afstand tussen de letters in de oertekst) in de thenach slechts één maal (in elf versies) voor: bij 310. Deze afstand is ook bij de niet-thoraboeken nog bruikbaar. Vanwege de vele tekstverschillen daar:

in het jodendom worden de boeken van Mozes (de Thora) niet zonder reden als direct door God gegeven beschouwd (Mozes sprak met God van aangezicht tot aangezicht) terwijl de andere boeken en latere overleveringen voor "geïnspireerd" aangezien worden, zij aan de hand van de Thora beoordeeld moeten worden

- namelijk komt het bij langere tekstafstanden tot verschuivingen binnen de verticale tekst. Ontbreek b.v. een waw, dan verschuift alle nakomende tekst een kolom in de matrix en ontstaat er een breuk tussen verticale tekst voor en na de waw. Zie voor enkele tekstverschillen in de Thenach de functie "Extra | Tekstverschillen".

Veel godszonen van de oertijd zijn in dit zoekresultaat terug te vinden: **Abel, Seth, Noach, Sem**. Met **Mozes** zetten zich de godszonen als het ware naar de toekomst voort (voortzetting van de laatste letter naar onderen). Ook **Lamech** en **Henoeh** en **Jared** en **Enos** zijn te vinden. *De langere namen "Methusalach" en "Mahalalel" (מְתוּשָׁלַח en מְהַלְלֵל) echter, welke men bij een geplande inbouw mede zou verwachten en zich bij toeval niet snel vormen, kon de auteur van dit geschrift niet vinden.*

Godszonen zijn zij, man of vrouw, welke het geestelijke *uitstralen* omdat met het geestelijke zij vertrouwd zijn. Dochters der mensen zijn zij, man of vrouw, welke geestelijk *ontvangen* omdat (nog) niet met het geestelijke zij vertrouwd zijn.

Men zal door zijn leven voorbeeld zijn en liefde tot allen betrachten. Dat wil echter niet zeggen dat men zich met ongeestelijke mensen zal verbinden. Enos, de zoon van Seth, deed wat veel gelovigen doen. Hij wilde ook Kaïn voor zich winnen, hem bekeren. Hij kon het alleen tot stand brengen op de wijze waarop menige kerkgemeenschap hun leden aan zich zoekt te binden, namelijk door alleen uiterlijke aanpassing te verlangen en het offer buiten beschouwing te laten dat Abel bracht en Kaïn niet: het offer dat men zichzelf brengt (= > 4e hfdst).

Volgens sommige overlevering verbond hij zich met een dochter van Kaïn. Er is ook nauwelijks een andere verklaring voor de gelijke namen in de stambomen van Kaïn en Seth te bedenken.

Wanneer geestelijke mensen zich met ongeestelijke mensen verbinden ontstaat de **vermenging** welke samenlevingen in doorsnee kenmerkt:

- Kaïn wilde niet langer "vluchteling" zijn (Gen 4:14); hij begreep dat met maatschappelijke geaccepteerd gedrag men verder komt. Hem was de verbinding met Enos welkom. Daartoe volstond dat hij de directe misdaad afzwoer, de uiterlijke fatsoen bewaarde zonder de doelstellingen te veranderen. Het kenmerkt vele gelovigen welke zo nu en dan hun godshuis bezoeken, wat offeren en verder hun zaken verrichten als in de wereld gebruikelijk. Het kenmerkt ook vele wereldse mensen welke graag voor goed aangezien worden, beschaafd willen zijn, voor vrede zijn, weldadigheid beoefenen, aardig tegen iedereen zijn... tot het eigen voordeel grenzen stelt en dan men de vrije hand wil hebben. Het kenmerkt de mens welke "van twee wallen eet"
- Enos at eveneens van twee wallen. Hij wilde als geestelijk mens ook in de wereld geëerd zijn en verzweeg de waarheid welke mensen niet graag horen. Hij wilde succes hebben, grote geloofsgemeenschappen opbouwen, een gerespecteerde bemiddelaar en beroemde prediker zijn en sprak derhalve naar maatschappelijk geaccepteerde maatstaven:

- אנוש - (enosj) Enos, mens
- (inusj) vermenselijking (moderne betekenis)

Er ontstaat een mengsel van goed en kwaad welke zelf een kwaad is.

Als gezegd vermag eerst onzelfzuchtige liefde te verheffen (=> 3e hfdst). Vriendelijkheid en giften kunnen de gevolgen van egoïsme niet opheffen. Zoals dan ook de wereld bijna alleen moralistisch zich uitende mensen kent en desondanks vol boosheid is. Wanneer geestelijke mensen zich met ongeestelijke mensen verbinden, glijden zij gemeenschappelijk weg:

מבול	(mabul)	de zondvloed	
מבולל	(mevolal)	vermengd	(modern)
בבל	(balal)	vermengen	(Gen 11:9)

Met het laatste *balal* grijpt Genesis 11 vs 9 op de zondvloed terug als kort na deze de mensheid weer op het punt staat te ontsporen en dan God "de taal van de mensheid vermengt":

בבל Babel (Gen 11:9)

Eerst nadat de leeftijd van de mens tot 120 jaar werd beperkt (Gen 6:3) en de mensen "elkaar niet meer verstonden", kon overeenkomstig de belofte Gods (Gen 9:11) een nieuwe alomvattende zondvloed uitblijven. Een reiniging door haar was niet langer nodig, niet omdat de tijden beter geworden zijn maar omdat de wereld niet langer een eenheid was als voor de zondvloed (Gen 6:12) - functie [Totalen][+]:

וירא אלהים את הארץ - en zag God de aarde - getalwaarde: **1000**

- en zoals al gauw weer na de zondvloed:

1e Mozesboek 11 vs 1 = 1 -> 111 (=> 4e hfdst - de aleph א)

en was de gehele aarde (van) taal/lip/kust één en (van) woorden/dingen/aan-gelegenheden/boodschappen één

De eenheid zou zijn te vergelijken met het Europa in de Middeleeuwen dat er één kerk en desondanks vele met elkaar in onmin verkerende staten waren. "Wereldwijd" spraken dan echter ook nog allen dezelfde taal (Gen 11:1):

Modern taalonderzoek wijst uit dat vele talen gemeenschappelijke oerwortels hebben. Des te verder men in de geschiedenis teruggaat, des te groter worden de overeenstemmingen.

Met de leeftijden van de "eerste mensen" zijn waarschijnlijk tijdperken bedoeld, waarbij getallen vooral geestelijk symbolisch zijn op te vatten. Een laatste gemeenschappelijke afkomst na een natuurramp is mogelijkwijze in de laatste ijstijd te zoeken. Maar ook plaatselijke catastrofes, welke de toendertijd bekende wereld verwoestten, kunnen de "zondvloed" geweest zijn.

Steeds zijn in de Thora de wereldaanschouwelijke voorstellingen van toen gebruikt om hogere alomvattende waarheid mee in te laten vloeien. DNA-onderzoek wijst uit dat de meeste mensen van nu van slechts weinige voorouders afstammen (reeds Darwin ging daarvan uit). Omgekeerd is steeds te zien dat wanneer volkeren met dezelfde taal andere wegen van ontwikkeling gaan, ook hun taalontwikkeling eigen wegen gaat. Geestelijke vervreemding leidt tot "spraakverwarring".

De geschiedenis van de "toren van Babel" geeft weer dat vervreemding **van de eenheid Gods** tot gespletenheid ook onder mensen leidt. Zonder God zal spraakverwarring heersen, of zij nu in één keer aanving als menigeen letterlijk te lezen meent, of dat van vroegste geschiedenis af aan zij voortdurend en overal zich voordoet - zoals ook dit fenomeen in de Thora overzichtelijk in de geschiedenis van de toren van Babel is samengevat. Steeds zullen de tijdperken der mensheid niet het getal 1000 van het eenheidsrijk (= > boven) vol maken:

het "1000-jarige eenheidsrijk":	1000	
leeftijd van de "oudste mens ooit":	969	(Gen 5:27)
	-----	

getalwaarde van het woord "el" = "God" (אֱל): **31** - de ontbrekende jaren

Als uiteengezet zijn met de "hoge leeftijden van mensen" tijdperken en rijken bedoeld. Die voor de zondvloed reikten bijna totaan de 1000 jaar, konden deze echter reeds niet volmaken. Voor een andere symbolische betekenis van de hoge leeftijden zie de 130 jaren van Adam als hij Seth verwekte (= > 2e hfdst).

Eens zal de wereld één zijn, de eenheid 1000 bereiken, niet door wereldrijken en wereldorganisaties welke steeds babylonische torens zijn en aan innerlijke onenigheid te gronde gaan, maar door de geest Gods:

terwijl de individuele mens op de stem van zijn geweten acht geeft en zo het zijn van de mens naar de in een ieder gelijke beeld en gelijkenis Gods tot eendracht zal leiden

Meestal heerst er meer geweld des te groter eenheidsrijken zijn, bij de Perzen zoals bij de Grieken zoals in het Romeinse rijk. Wanneer zonder de geest Gods alleen uiterlijke eenheid bestaat, is er strijd en ergernis meer dan ooit (Gen 6:12):

en zag God de aarde (= 1000) en zie zij was/werd bedorven/verwoest

Ook vandaag is de wereld weinig stabiel, glijden alleen iedere mens en iedere gemeenschap in een andere richting omdat door het verwarren van het begrip vele tegenovergestelde opvattingen bestaan. Het ene dwalen heft in zekere mate het andere op (maatregel van de spraakverwarring). Ook houden despoten elkaar in toom. En wanneer niet, verhindert de dood dat één de gehele wereld kan veroveren (maatregel van de ingeperkte leeftijd van de mens). En verhindert daarmee dat opnieuw de wereld tot een eenheid wordt, welke als geheel wegglijdt en door een nieuwe alomvattende "zondvloed" gecorrigeerd moet worden.

Tezamen met de verwarring nu, als steeds en overal waarneembaar, is in de stambomen van Kaïn en Seth de geschiedenis terug te vinden zoals steeds en

overall zij zich herhaalt. Want de mensheid is niet beter dan voor de zondvloed maar het ingrijpen Gods verhindert een nieuw *alomvattend* te gronde gaan. De zondvloed zelf is gebleven, in het persoonlijke en in het gemeenschappelijke leven (Gen 9:15):

*en niet zal zijn/worden nogmaals het water tot een zondvloed om te vernietigen **al het vlees***

- voltrekt zich echter alleen nog plaatselijk, wordt niet meer tot een alomvattend vernietigen. Zij is het reinigingsbad *mikwe*. Wie zich niet vrijwillig reinigt terwijl hij als Eva zijn fouten erkent en er afstand van neemt, wordt door de zondvloed ingehaald. Want zij is een werking van de schepping zelf, uit water ontstaan (= > 3e hfdst), is een deel van de werkelijkheid Gods wier wetmatigheden men niet blijvend kan trotseren. Zij is het rituele bad *mikwe*, welke reeds in het eerste hoofdstuk van de bijbel is te vinden ([Tekst][+] - tekst standaard met de instelling "gedeelte") (Gen 1:10):

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב

en noemde de Eeuwige het droge "aarde" en de verzameling (mikwe) van water noemde hij zeeën

מִקְוֵה (mikwé) verzameling van water, hoop, ritueel bad
וּלְמַקְוֵה: *en tot de verzameling van* (water zei God)

Zij is de bewegelijke verschijningsvorm van de substantie ("aarde" is de andere verschijningsvorm), wiens fysica geen rekening met afwijkende wensen en voorstellingen houdt. Stuk gewreven wordt wat met haar niet in overeenstemming is; ooit spoelt het water van de tijd weer weg wat geen realiteit en daarmee geen waarheid is.

Ook de geschiedenis van Sodom en Gomorra (Gen 19e hfdst) maakt duidelijk dat de zondvloed is gebleven. En ze maakt duidelijk dat met nog tien en waarschijnlijk vijf rechtvaardigen in hun midden beide steden gespaard zouden zijn gebleven (Gen 18:23 en verder). Want Lot en zijn familie waren weliswaar geen misdadigers, verkeerden echter eveneens omwille van het voordeel (Gen 13:10-11) bij goddelozen. De vrouw van Lot keek zelfs op haar vlucht *innerlijk, vanwege het te verliezen voordeel*, nog om en verloor het leven. Er waren daar geen stedelingen meer in de waarheid verankerd om zo als tentharingen in de aarde de maatschappelijke opbouw voor het wegglijden te behoeden. Men zal het goddelijke niet vermengen met het wereldse; men zal de leer Gods niet vermenschelijken opdat de lichtbakens zichtbaar blijven.

6. De ark

De afmetingen van de ark (Gen 6:15):

de lengte:	300	el
de breedte:	50	el
de hoogte:	30	el

- doen denken aan de waarden van hebreeuwse letters:

$$\text{ש} = 300 \qquad \text{נ} = 50 \qquad \text{ל} = 30$$

Uit deze letters kunnen twee woorden worden samengesteld:

לשן	(lasjon)	- taal	380
נשל	(nasjal)	- verdrijven, uitzetten, afvallen	380

Uiteengezet werd (=> 4e hfdst) dat het vlees *basar* (בשר) tot de verkondiging *biser* (בשר) zal worden (het woord basar/biser - בשר - betekent zowel "vlees" als "verkondigen"). Dienovereenkomstig nu was de ark van Noach *zijn taal* (380) tot de wereld:

Mitsraiem (Egypte) = **380** met Egypte wordt in de Thora het seculiere en met Israël het geestelijke gesymboliseerd (=> 8e hfdst)

Want met dit opvallende bouwwerk werden zowel negatieve toekomstverwachtingen ten gevolge van een corrupte wereld (waarschuwing) als vertrouwen op redding van hoger hand wijd en zijd zichtbaar.

Het tweede woord is o.a. te vinden in Deut 7:1 en 22 ([Tekst][+] - standaard, "gedeelte"). Met dit woord wordt tot uitdrukking gebracht dat God de volkeren van Kanaän zal *verdrijven* voor zijn volk:

מיצרים	- (Mitsraiem = Egypte)	380	} 2 -> 1 (=> 3e en 6e hfdst)
כנען	- (Kanaän)	190	
נשל	- (nasjal)	380	---->

de volkeren in Kanaän worden verdreven (380): weg uit de eenheid Gods (Kanaän = 190) naar de dubbelheid van de wereld (380)

De "taal Gods" wordt tot redding voor de horende en tot verdrijving voor de niet horende.

Bij letterlijke vertaling van de tekst is te zien dat de vormen van de ark aan die als van een piramide doen denken (Gen 6:16):

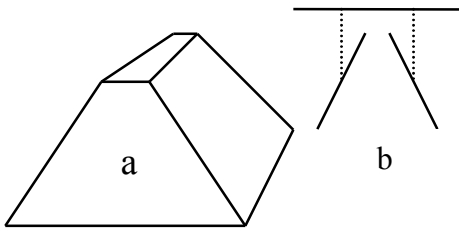
een dak/lichtopening zul je maken aan de ark en tot een el zal je beëindigen hem (weg) van boven

- (=> afb. a). Het woord voor "lichtopening" *zohar* (צהר) betekent als werkwoord ook "zich openbaren" (aram.), "glanzen" (Talm.) en "verkondigen" (modern). De constructie zal wel geweest zijn zoals meestal ventilatieopeningen afgedekt worden (=> afb. b). Rond deze "lichtopening" en "openbaring/verkondiging" moest Noach de "ondersten", de "tweeden" en de "derden" bouwen (Gen 6:16).

deze meervoudsvormen kunnen ongepuncteerd ook als dualis (ים...) opgevat worden, namelijk als een meervoudsvorm welke paren zoals twee ogen, twee handen, tot uitdrukking brengt. Het gaat er hier om dat de schepping van de drie scheppingsdagparen (=> 2e hfdst), van de 1^e + 4^e dag (de ondersten), van de 2^e + 5^e dag (de tweeden), van de 3^e + 6^e dag (de derden) rondom het licht van de ark was gesitueerd.

In het midden van de "taal ark" stond zo het "licht van de verkondiging" צהר centraal. Het was waarschijnlijk een schacht over de gehele lengte van de ark en van

boven tot beneden, met open galerijen in twee verdiepingen en een onderste laag aan haar zijde, zodat het licht van boven alle ruimtes bereikte.

a. kort voor de top ("een el van boven") moest de piramidevorm (van één zijde uit gezien) eindigen vanwege de lichtinval.

b. constructie tegen de regen

Wanneer men met de functie "analyse | analyses naar waarden | waardesequenten" in de Thora naar de afmetingen van de ark zoekt:

The screenshot shows the 'Sequenties' window with the following details:

- Sequentie van twee of meer waarden (->): 50, 30, 300
- Vind: letters, alleen welke hele woorden vormen, woorden, gedeelten, verzen, hoofdstukken
- Waarden zijn: absoluut, evenredig
- Zoek met telreeks: standaard

- vindt men zowel absoluut als evenredig (proportioneel, zoals 5-3-30) slechts één resultaat met de oorspronkelijke waarden in de volgorde 50-30-300:

יצר האדם כי יצר Gen 8:21 - **de mens - want/omdat - hij schiep**

Andere vertalingen van het derde woord: de *neiging/gezindheid* en: *hij bewaakt/neemt in acht/bewaart* (de instellingen Gods - van יצר).

De afmetingen van de ark staan aan het begin van de zondvloedgeschiedenis en de gevonden woorden staan aan het einde van deze daar, waar de Almachtige besluit om de mensheid niet meer te verderven (Gen 8:21):

omdat hij (God) de mens schiep/vormde

omdat de mens (de statuten Gods) zal bewaren

Eens zal de mens ze bewaren (in acht nemen), omdat hij geschapen is naar het beeld en de gelijkenis Gods.

De lichtopening in afb. b keert daar terug waar na de zondvloed Noach "de bedekking van de ark wegneemt" (Gen 8:13). Daarvoor echter had hij reeds geopend (Gen 8:6):

het venster van de ark welke **hij gemaakt had**

חלון (chalon) - venster (פסח = profaniseren)

Ook in de geschiedenis van de ark lopen alomvattende lagen van waarheid parallel mee. Als gezegd (=> 5e hfdst) is de zondvloed altijd en overal aanwezig. De grootste catastrofe is niet de fysieke dood maar het verdwijnen qua bewustzijn (=> 4e hfdst). De mens kan derhalve slechts in *het Woord Gods* over de wateren der tijd gered worden. Ongetwijfeld zal er ooit ook een grote redding van over-

stromingen hebben plaatsgevonden. Maar de vraag hoe dan alle diersoorten in één boot gered konden worden, verraadt slechts het onbegrip m.b.t. het concept van de Thora welke naar het menselijk lichaam is (=> 8e hfdst): haar inhoudelijke complexiteit is van een nooit geheel te doorgronden diepte en ze bezit desalniettemin een huid van voor iedereen direkt herkenbare vertellingen:

dag	scheppingsdag	hfdst.	thorahoofdstuk
1	het geestelijke licht wordt te voorschijn geroepen	1	het alomvattende scheppingsplan Gods
2	(ideëel voorbereide) afscheiding der materie (wateren onder) van het geestelijke (wateren boven)	2	een materialisering van dit plan (een hemel en een aarde), nog algemeen allegorisch voorgesteld
3	voorbereiding van het leven (eerst ideëel)	3	het paradijs - een nog steeds allegorische voorstelling (=> 3e hfdst)
4	de materiële wereld wordt te voorschijn geroepen ("lichten" zijn allereerst electronen en nucleonen)	4	Adam herkent zijn vrouw en kinderen worden geboren. Eerste concrete geschiedenis, de stamboom van Kain zonder jaartallen
5	doorverbinding van het geestelijke boven en onder van de 2e dag in het zichtbare (vogels der hemelen en de dieren van de waterdiepten)	5	de zonen Gods ten opzichte van de kinderen der mensen (=> 5e hfdst), de stamboom van Seth met jaartallen
6	al het leven wordt te voorschijn geroepen en de mens welke zeer goed is, terwijl vanwege hem ook de dood goed is (=> 4e hfdst)	6	de zeer slechte en de zeer goede mens – besluit Gods om te vernietigen en om te verlossen
7	de dag van de terugkeer (sabbatdag)	7	de wateren tillen de ark van Noach ten hemel
8	de dag van de andere zijde en weer 1e dag van de nieuwe week	8	nieuw begin na de zondvloed

Zo laat de Thora hier zien hoe de mensheid via lang vervlogen tijden van eerste herinneringen en vooral veel volksvoorstelling zoals ook de zondvloed en via de dag van heden uiteindelijk in ooit de volledige werkelijkheid van de eeuwigheid Gods binnengeleid wordt. Door God wordt zij over de wateren der tijden gered *in een ark naar de maten van zijn woord*.

Als de regens "sterk werden" was er geen onderscheid tussen dag en nacht en tussen de hemel en de zee meer te zien. De "lichten om scheiding te maken tussen dag en nacht" (Gen 1:14) waren onzichtbaar geworden. Noach en de zijnen *verkeerden in de tijdloosheid*. Eerst als hij het venster (ַיִּשָּׁה) opende welke "hij gemaakt had" (Gen 8:6), keerde hij terug in het wereldse, "profaneerde" (ַשָּׁה) hij. De beschreven tijden dat de zondvloed duurde, zijn overeenkomstig het aantal dagen van het jaar in totaal 365 dagen. Hiermee wordt opnieuw bedoeld: ze is altijd aanwezig. De zondvloed is overal en in iedere generatie aanwezig.

Op gelijke wijze is de "eindtijd" altijd en overal aanwezig. Want deze breekt aan wanneer eeuwige waarden in het vizier raken. Ze is verbonden met het moment van geestelijke bewustwording welke voor een ieder komt, ook wanneer het vaak anders uitziet. Want ook het gewoontegedrag van velen reeds vroeg om waarheid te verdringen, houdt een beslissing in. Eens weet de mens waar het op aankomt en staat hij individueel en vaak ook collectief aan de grens tussen tijd en eeuwig-

heid. Hij staat dan aan het "einde der tijd", aan de "grens van het werelds tijdgebied", moet zijn keuze maken voor de waarden van de andere zijde en leeft niet langer in onwetendheid. Zo offerden ook Kaïn en Abel "aan het einde der dagen":

מִקֵּץ יָמִים (mikkets jamiem) vanwege het einde der dagen (Gen 4:3)

- (vaak met "na verloop van tijd" te vertalen wat hier echter niet past). Tezamen met de eindtijd zijn zondvloed en redding van de zondvloed aanwezig.

Als uiteengezet (=> 5e hfdst) vertegenwoordigen de leeftijden van de eerste mensen geestelijke tijdperken of anderszins geestelijke dimensies. Met Adam ving zulk een tijdperk of wereldtijd of culturele eenheidstijd aan en met Seth een volgende. Ook geloofden veel vroege volkeren dat hun voorouders ouder werden omdat zij minder ver van de goddelijke oorsprong verwijderd waren. Ook deze op zich niet verkeerde gedachte (wanneer men godsnabijheid van een tijdsgebonden naar een geestelijk begrip opwaardeert), kan de Almachtige gebruikt hebben om hogere waarheid mee te omhullen, zodat de mens in iedere tijd en iedere fase van zijn ontwikkeling het woord Gods kan begrijpen.

Het loont derhalve het woord Gods te *bestuderen*. Want het bevat diepten der werkelijkheid waarvan de schrijvers niet konden weten en zo een getuige zijn van de hand Gods.

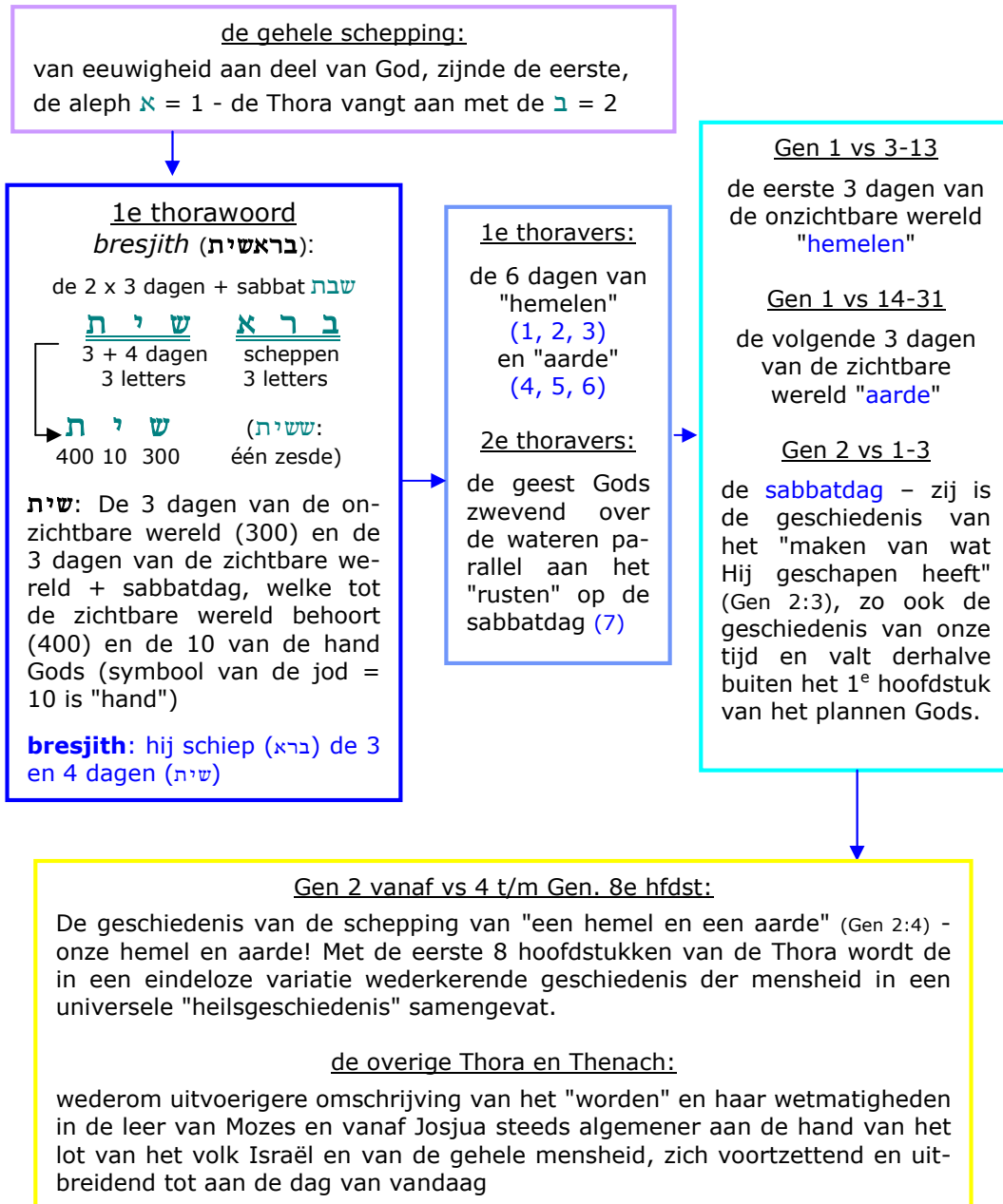
Zo brengen de eerste acht hoofdstukken van de bijbel tot uitdrukking dat God zijn schepping van de 2 x 3 dagen, gesitueerd rondom de lichtinval van de ark van zijn woord, over de wateren van de tijd brengt. Uit het donker en de "woest- en ledigheid" van het begin naar de toekomstige verlichting voeren de richtlijnen der *werkelijkheid* welke anders, zonder hun weerglans centraal in het midden, tot zondvloed wordt.

Verdere diepten schemeren door bij het bepalen van het aantal woorden en verzen van de 7 scheppingsdagen met de functie [Totalen][+] (=> rechts).

In zijn boeken nam Jakob ben Luria een gedetailleerde analyse van het eerste vers en eerste hoofdstuk van de Thora mee op. Hier een kort overzicht:

tekstdeel	aantal woorden	verzen
<u>1e samenvatting van de schepping:</u>		
1e woord (bresjith)	1	
<u>2e samenvatting van de schepping:</u>		
1e vers:	1 x 7	1
2e vers:	2 x 7	1
	= 1 : 2	2
<u>3e samenvatting van de schepping:</u>		
dag 1 t/m 6		
(vers 3 t/m 31):	59 x 7	
de 7 ^e dag		64 x 7
(Gen 2:1 t/m 3):	5 x 7	32
	woorden (x 7): 1, 2, (4, 8, ...), 64	
	verzen: 1, 2, (4, 8, ...), 32	
<u>4e samenvatting van de schepping:</u>		
De overige Thora en thenach vanaf Gen 2:4 (de oergetallenreeks 1, 2, 4, 8, 16, ..., 64, 128, ... breidt zich steeds verder tot in de huidige tijd uit)		

Zoals datgene wat zij beschrijft - de werkelijkheid om de mens heen - is het Woord Gods gelaagd van een onmiddellijk herkenbare realiteit totaan de meest complexe verwickelingen, alleen door de verstaande *ontwikkeling* te begrijpen. De gedachten Gods zijn het woord Gods door welke alles is geworden: "Hij sprak en het was". Omdat deze ondoorgrondelijk veel gelaagde gedachten wederom identiek met het begrip "hemelen" zijn (=> 3e hfdst), is het woord voor "hemelen" een meervoudsvorm (naar punctering een dualis): God schiep de **hemelen** en niet de **hemel**. Tenminste zeven "lagen" zouden er zijn, want de planmatigheid Gods is uiteengezet in zeven scheppingsdagen - dus bestaan er "zeven hemelen".

Zoals het woord van de mens tot het vlees van zijn daden behoort te worden, zo is de schepping het "vlees geworden Woord Gods" (=> 4e hfdst). In Noachs tijd waren er geen bijbelse geschriften; dus hoorde hij de stem Gods in de schepping en gaf hij in de ark wederom vorm en zichtbaarheid aan het gehoorde. Ieder mens weet van dit spreken (=> 3e hfdst); de bijbel is slechts de schriftelijke fixatie van een realiteit welke de mens van nature kent. Opdat het intuïtieve herkennen tot

bewuste kennis zal worden, zal hij zijn geweten gehoorzamen, telkens als het spreekt tot hem, tot de mens Adam (Gen 3:8):

en ze hoorden/begrepen de stem/klank/het spreken van Jahwe de Eeuwige rondgaande in de tuin [op de wind van de dag] /[op de geest (Gods ook) heden ten dage] ... (9) en Jahwe de Eeuwige riep de mens

Wanneer de mens zich voor God verbergt, wat een ieder aanvankelijk doet (Gen 3:8), begint het bewustzijn te verdwijnen. Wanneer de mens voor het aangezicht Gods treedt, is de herkenning daar, de herinnering aan de oorsprong. Want waar er niet meerdere werkelijkheden kunnen zijn, wordt men uit de wateren van ego-centrische subjectiviteit uitgetrokken en "naar de geest/wind (Gods) ook heden ten dage over de wateren der tijd":

over de wateren van *zijn* tijd op de geest Gods en daarmee "niet op de geest van zijn tijd (de **tijdgeest**)"

- terug in het paradijs van de alenige werkelijkheid Gods gevoerd.

Het woord voor "ark" *theba* (תבה) komt na Noach slechts nog voor in het 2e hoofdstuk van Exodus ([Tekst][+], standaard, gedeelte) namelijk als het mandje waarin Mozes in de Nijl wordt gelegd. Nu kan men zien:

de 2^e scheppingsdag:

Het uitspansel om te scheiden de wateren onder van de wateren boven

de (parallele) 5^e scheppingsdag:

De vogelen der hemelen en de waterdieren, zodat vanuit het zichtbare het onzichtbare te begrijpen is. Zo laten de diepten der zee en het uitspansel de mens onbewust weten dat in de diepten hij tenonder kan gaan of tot in het firmament Gods hij opgeheven kan worden.

de 6^e scheppingsdag:

God spreekt tot de mens (Gen 1 vs 28):

en heerst over de vissen

- ook te vertalen met:

en trekt uit aan vissen

Exodus 2 vs 10:

en zij (de egyptische prinses) noemde zijn naam "Mozes" en zei(:) want ik heb hem uit het water getrokken

משה (masja) Mozes, uittrekken, uit het water trekken

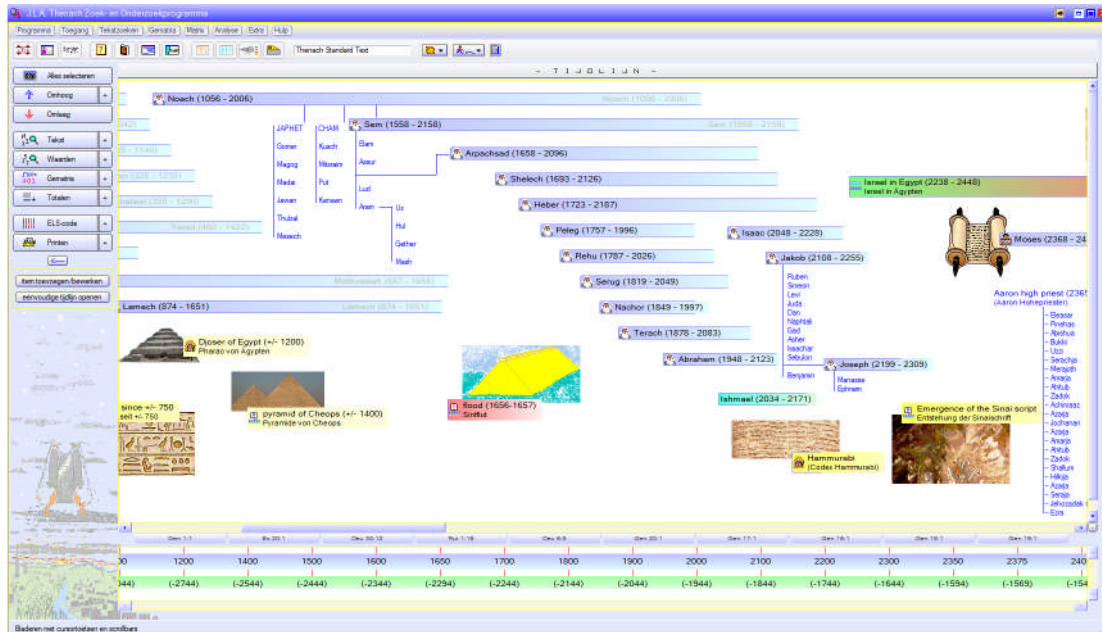
Het mandje van de Mozes, via welke God zijn Woord aan de mensheid openbaarde **en** de ark van Noach naar de maten van het Woord Gods heten beide:

theba (תבה)

Het Woord Gods trekt de mens uit het water zoals een visser vissen uittrekt en verheft hem als een vogel der hemelen.

7. De aartsvaderen, Juda en Sjilo

Aan de hand van de tijdlijn van het J.L.A. Thenachprogramma (Extra | tijdlijn | J.L.A. tijdlijn):

- is eenvoudig vast te stellen dat "Abraham Noach 58 jaar gekend heeft" (sterfjaar van Noach = 2006 min het geboortjaar van Abraham = 1948). De getalwaarde van de naam "Noach" is eveneens 58. In de zin van de betekenissen van de hoge leeftijden als uiteengezet (=> 6e hfdst) wil dat zeggen dat de generatie Abraham de geest van de generatie Noach nog 58 jaar heeft meegemaakt:

⌒⌒ Noach 58

Abraham heeft de geest van Noach nog ten volle leren kennen en in zich opgenomen.

Deze overlapping van leeftijden is belangrijk, want de belofte Gods aan de aartsvaderen om hen en hun nakomelingen het land Kanaän te geven, vangt niet bij Abraham aan. God zegt tot de mens Adam dat de aardbodem vervloekt is tot hij terugkeert tot de "aardbodem van de godsexistentie" (=> 1e hfdst) - hij terug **kan** keren, want daartoe is geestelijke ontwikkeling nodig. Vloek is een causaliteit en geen godswil. Daarom zegt het "achterkleinkind" van Adam *Lamech* welke wederom en eveneens als laatste "Adam nog 56 jaar meemaakte" (=> tijdlijn), van zijn zoon Noach (Gen 5:29):

deze zal ons troosten van onze arbeid en van de moeite van onze handen vanwege de aardbodem welke vervloekte haar Jahwe

Hij zag dat zijn zoon de geest had om een begin met de terugkeer te kunnen maken. Zo zet zich "de troost Noach over de vervloekte aardbodem" sinds de belofte Gods aan Adam via het uitspreken van deze door Lamech en via zijn stamboom naar Abraham en Jitzak en diens nakomelingen voort - waarom het land Kanaän wordt genoemd (Ex 3:8):

een land vloeiende van melk en honing

Wanneer men de woorden "een land vloeiende van melk en honing" in Ex 3:17 markeert en de functie [Totalen][+] start:

ארץ זבת חלב ודבש (een land vloeiende van melk en honing)

- ziet men dat hun getalwaarde 1052 is. Veel opvallende passages hebben dezelfde getalwaarde (functie [Waarden][+], "woord/woorden" afgevinkt), waaronder een segment van de spreuk van Lamech (Gen. 5 vs 29):

זה ינחמנו ממעשנו ומעצבוֹן יִדְיָנוּ מִן הָאָדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה

De rode tekst heeft de getalwaarde 1052 en betekent: "vanwege de aardbodem welke hij vervloekte haar":

de belofte Gods aan alle mensen Adam betekent dat de vervloekte aardbodem tot een land vloeiend van melk en honing wordt, daar waar de mens tot de godsexistentie adama = "aardbodem" terugkeert

Deze aardbodem is voor de nakomelingen van Jakob het land Israël en voor anderen hun omgeving. Want niet alleen Israël maar de gehele aarde is ertoe bestemd om tot een paradijs (=> 3e hfdst) en een land vloeiende van melk en honing te worden

Wanneer Abram door God "Abraham" genoemd wordt, verschijnt ook in zijn naam de oergetallenreeks van de eindeloze vermeerdering: 1-2-4-8-16-... (=> 6e hfdst):

אברם	Abram	243	
אברהם	Abraham	248	-> 2-4-8-... (אב - (vader): 1-2)

- want (Gen 17:5) hij zou vader van vele volkeren worden. In de tijdlijn is te zien dat Israël in het hebreeuwse jaar 2448 uit Egypte uittrekt:

248 <--> 2448

- en is te zien dat Abraham geboren werd in het hebreeuwse jaar 1948:

- hebreeuwse jaar 1948:

geboortjaar van Abraham

- westerse jaar 1948:

stichting van de staat Israël

God beloofde immers aan Abraham om hem en zijn nakomelingen het land Kanaän te geven.

Uittrekken terug naar de goddelijke ordening gaat alleen wanneer men hele zaak maakt. Reeds de vader van Abraham maakte zich op om naar Kanaän te trekken. Maar "zij kwamen tot Haran en woonden daar" (Gen 11:31). Een gelijke halfslachtige instelling komt in het boek "Ruth" tot uitdrukking als de moabitische schoondochters van de jodin Naomi met haar naar Israël trekken. Ruth zei niet alleen (Ruth 1:16):

uw God is mijn God

Sommigen gaan van een andere tijdrekening uit. Zij nemen aan dat Abraham eerst uit Haran wegtrok **na** de dood van zijn vader (NT*, Hnd.d.Apost. 7:4). Dan was Abraham op zijn vroegst 60 jaar later geboren en was hij niet de oudste (Gen 11:26). In de Thora staat (Gen 12:1): "ga weg uit het huis van je vader" en de joodse overlevering bericht dat hij zich ook van de afgoderij van zijn vader had te verwijderen, wat met andere thorateksten overeenstemt (Gen 31:19 & 35:2). Als gezegd is de tijdrekening niet historisch reëel maar geestelijk reëel bedoeld. De in het jodendom gebruikelijke levert o.a. getallen op welke met het getallengebouw van de Thora overeenstemmen en alleen van deze werd derhalve in het computerprogramma uitgegaan. Sinds versie 4.5 kan men zelf tijdlijnen samenstellen of veranderen.

* De niet-thoraboeken (niet-Mozesboeken) worden in het jodendom aan de hand van de Thora beoordeeld (=> 5e hfdst)

- wat velen zeggen maar niet volstaat. Zij zei ook:

uw volk is mijn volk

- en trok met Naomi *over de grens*. Haar zuster Orpha echter maakte ondanks haar tranen (Ruth 1:9) voor de grens halt en keerde terug.

Waarschijnlijk trok Therach richting Kanaän vijf jaar voor Abraham verder trok. Hij ging namelijk nadat de leeftijd steeds lager geworden waren (Gen 11:10 en verder) en dan zijn zoon tijdens zijn leven stierf (Gen 11:28) en Sarai onvruchtbaar was (Gen 11:30). Als de geestelijke lijn in gevaar was, begreep Therach dat hij zich actief om de belofte Gods aan zijn voorouders Adam en Seth en Lamech en Noach en Sem te bekommeren had en hij op de verkeerd plek was:

De joodse overlevering vermeldt dat omwille van materiële voordelen Orpha terugkeerde. Ruth verloor alles (Ruth 2:3, Lev 19:10), terwijl haar recht op de moabitische troon op haar jongere zus overging. Ruth echter was de oermoeder van David en uit Orpha zou Goliath zijn voortgekomen.

In het boek "het boek Bresjith" - Jakob ben Luria 11e hoofdstuk is te lezen dat de geschiedenis van Ruth hoe mooi ook de navertelde geschiedenis van Sarai = "de latere Sara" is. Sara = "vorstin" trok met Abram mee met achterlaten van alles terwijl de achterblijvende Milka = "koningin" overeenkomstig haar naam de scepter overnam.

vervulling van de belofte aan Abraham: 430 jaar daarna (Ex 12:40-41)
400 jaar vanaf de geboorte van Jitzak
---- (Gen 15:13)
belofte aan Abraham: 30 jaar voor de geboorte van Jitzak

Abraham was 75 jaar als hij uittrok (Gen 12:4) en 100 jaar als Jitzak geboren werd. Dus moet 5 jaar voor zijn uittocht naar Kanaän zijn vader zich actief om de belofte Gods aan de voorvaderen hebben bekommerd.

Abraham verstond zowel het goddelijke als de wereld der machten. Hij sprak met God en engelen en wist van machten. Want wanneer men de later aan de hebreeuwse tekst toegevoegde puncteringen buiten beschouwing laat, heet het dal *emek hassiddiem* (Gen 14:3) vertaald:

עמק השדִים (emek hassjediem) dal der demonen

Jitzak, de zoon van Abraham, was een goed en liefdevol mens. Maar zijn geestelijke onderscheidingsvermogen was niet dat van zijn vader. Hij hield van Esau meer dan van Jakob en zijn blindheid (Gen 27:1) was meer dan alleen die van zijn ogen.

Jakob was als Abraham. Hij sprak met God en engelen en streed tegen machten. Twintig jaar zwoegde hij met het oog op de belofte Gods en dan kwam Esau met 400 man op hem af (Gen 32:7). De tegenstander laat vaak mensen met een ideaal hun gang gaan om hen eerst voor de grens naar Kanaän de weg te versperren. Menig godsvertrouwen eindigt bij zulke "flessehalzen fort Jabbok". Men is bang het reeds bereikte weer te verliezen, past zijn principes aan, zwakt zijn geloof af: men neemt genoeg met een plaats "in de buurt van Israël", overschrijdt niet de rivier om over de grens heen het godsland binnen te trekken, geeft in werkelijkheid op. Jakob streed tegen de doodsangst en wanhoop. Hij ging de confrontatie met het spook van ongeloof aan, steeds 's-nachts het sterkst, streed in de duisternis alleen:

Er zijn veel van zulke "dalen". Mensen als Abraham kunnen de blijvende gevolgen van oorlog en bloed vergieten onderscheiden. Zo kent ook de heerbaan tussen de vroegere grootmachten Egypte en Syrië/Assur/Babylonië langs de Middellandse Zee en dan richting Syrië zulke "dalen".

met God tegen de tegenstander!

als gezegd (=> 3e hfdst) komt men aan de engel voor de boom des levens **zonder** God **niet** voorbij

- en overwon en werd dan genoemd:

ישראל (Israël) godsstrijder

Ook Lea, de eerste vrouw van Jakob, was een godstrijdster. De wedijver met haar zus was niet goed zoals die van Jakob met Esau niet goed was. Maar zoals Jakob streed zij - anders dan haar zuster welke lange tijd niet geheel van afgoden afliet (Gen 31:19) - *met God* en noemde zo haar 4e zoon (Gen 29:35):

יהודה Juda

יהוה Jahwe (en ידה = "loven")

- want zij zei: ik zal Jahwe prijzen. Haar hart was onverdeeld, wat haar tot een geestelijk sterke persoonlijkheid maakte (Gen 29:17):

en de ogen van Lea (waren) week/zacht/sensibel en Rachal was mooi van gestalte en mooi van gelaat

Zij werd in het graf van de aartsvaderen begraven.

Het jaartal van de uittocht uit Egypte (2448) gaat de hoogste woordwaarden te boven. Met de functie [Waarden][+] kan men ook naar verswaarden zoeken:

- en vindt dan als eerste vers met de getalwaarde **2448** Genesis 29 vs 31:

[31] וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה [32]

en zag Jahwe dat onbemind Lea (was) en hij opende haar baarmoeder en Rachel (was) onvruchtbaar

Alhoewel ook haar bedrog en dat van haar vader Laban (Gen 29:23) niet goed was, werd Lea naar de wil Gods Jakobs vrouw. Zonder haar zou Israël niet tot een volk geworden zijn dat in het jaar **2448** uit Egypte had kunnen uittrekken.

Uit het geestelijke worstelen van zijn moeder bij de geboorte van Juda ontstond deze naamsgeving en overeenkomstig dit worstelen en deze naamsgeving draagt Juda het goddelijke in zich en doen dienovereenkomstige karaktertrekken hem onderscheiden. Velen houden hem voor een "niet zo goed mens" vanwege de geschiedenis met Tamar (Gen 38e hfdst). Wie echter de geschiedenis van Joseph begrijpt, zal niet bij deze mening kunnen blijven!

De zonen van Jakob verkochten hun broeder Joseph naar Egypte omdat hij de lieveling van hun vader was. Als deze dan koning over Egypte was geworden en zijn

broeders gewaar werd welke om brood naar Egypte kwamen, had hij zich gelijk bekend kunnen maken. Men hoort zelden of nooit, waarom hij dat niet deed.

Benjamin nam hij gevangen, de andere lievelingszoon van zijn vader. Zijn broeders mochten naar huis gaan (Gen 44:17). Als zij gegaan zouden zijn omdat zij zowel hun leven konden redden als nu ook van Benjamin af konden komen terwijl het leed van hun vader hen nog steeds niet raakte, zou zijn ontgoocheling groot geweest zijn. Niet wilde hij eerst van de omgekeerde machtsverhoudingen genieten of deze minstens zijn broeders laten voelen, maar om een teken van veranderde gezindheid ging het hem en om de mogelijkheid voor zijn broeders om nog voor hij zich bekend maakte zich te rehabiliteren.

Wetende omtrent deze bedoeling is nauwelijks mogelijk om het betoog van Juda te lezen zonder de tranen, welke ook Joseph na deze niet kon onderdrukken (Gen 45:1). Hem, welke een slechte naam had (Gen 38:23), was het leed van zijn vader, wanneer hij de tweede zoon van zijn hart zou verliezen, onverdragelijk. Hij bood zijn eigen leven aan om zijn vader en Benjamin te redden.

Daarom werd Juda bij de zegeningen van Jakob op diens sterfbed op de eerste plaats gezet:

יעקב	- Jakob, de godstrijder (=> boven)	182
לאה	- Lea, de godstrijdster (=> boven)	36
יהודה	- Juda, drager van de goddelijke naam (=> boven)	30
אברהם	- Abraham	248

Het valt op dat alle woorden met alfabetisch oplopende letters in Genesis ("Analyse | Analyses naar waarden | alfabetisch gelijke sprongen") met Jakob en Lea en Juda van doen hebben. Een geestelijke instelling bewerkstelligt vooruitgang - a-b-c... als ook in Abrahams naam het tot uitdrukking komt: 2-4-8 (=> boven):

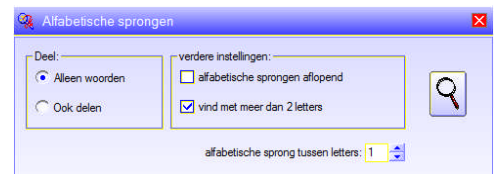
Genesis 30 vs 11 (בגד) - **Lea**: "*met geluk*"

Genesis 32 vs 26 (יכל) - **Jakob**: zijn tegenstander (aan de beek Jabbok) "*overweldigde*" hem niet

Genesis 33 vs 17 (נסע) - **Jakob**: hij "*reisde*" nadat hij Laban en de tegenstander aan de beek Jabbok en Esau weerstond en *vermeerderde* zich in het land

Genesis 43 vs 34 (כלם) - Benjamin (later met **Juda** verbonden tot het tweestammenrijk Juda) - hij kreeg een portie meer dan "*zij allen*" (dan zijn broeders)

Genesis 45 vs 01 (יכל) - en "*kon*" Joseph niet langer zich beheersen: *na de rede van **Juda** om Benjamin en zijn vader te redden* (=> boven)

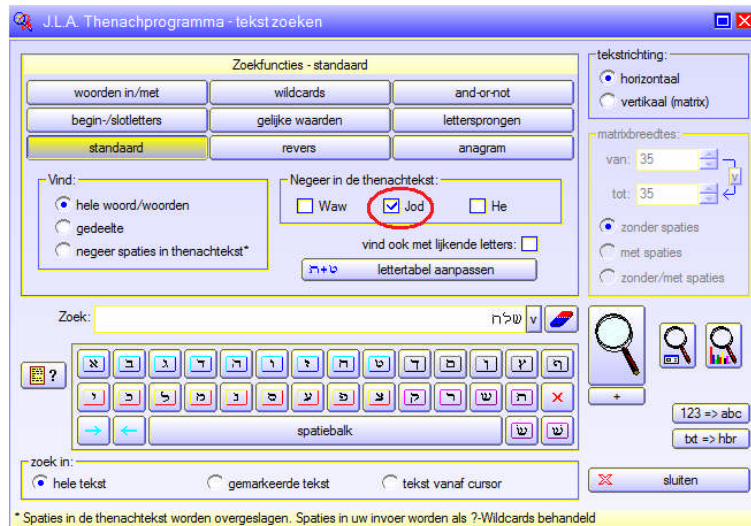

Het gaat er niet om om zonder fouten te zijn, want men kan God er niet mee bevoordelen. Hij schiep de mens om zijn liefde te delen met wezens zoals hij. Eigen goedheid is hem niets waard. Toeneiging tot de schepper verandert de gezindheid en doet van zonden aflaten - dat is de Almachtige alles waard. Maar het streven op zich om zonder fouten te zijn is eigenliefde.

Jakob wist door de liefde van Juda dat deze de drager van zijn geest en gezindheid was en hij zegt op zijn sterfbed (Gen 49:10):

*niet zal wijken de scepter van Juda en de verordende van tussen zijn be-
nen/voeten totdat komt Sjilo*

Over de naam "Sjilo" is veel gespeculeerd terwijl zijn betekenis echter niet mis te verstaan is. Men kan haar vinden terwijl men naar de naam Sjilo (שִׁילֹה) zoekt zonder jod (י). Jods (י) en waws (ו) namelijk staan er vaak om het lezen te vergemakkelijken ("matres lectionis"), ook om klanken te verlengen met het oog op accenten enz. en werden dan eens geschreven en dan weer weggelaten. Met de functie [Tekst][+] en "negeer jods in de thenachtekst":

- vindt men (eerste vier zoekresultaten):

שִׁילֹה - והיה בכזיב בלדתה אתו [6] ויקח יהודה אשה לער בכ
 שִׁילֹה - בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב
 שִׁילֹה - והוא לא נתנה לו לאשה [15] ויראה יהודה ויחשבה לו
 שִׁילֹה - ולו יקחה עמים [11] אסרי לגפן עירה ולשרקה בני

- driemaal de zoon van Juda "Sjela" en dan de "Sjilo" van wie de scepter niet zal wijken. Sjela was **de enige** (Gen 38e hfdst) **God welgevallige zoon van Juda**:

De uitspraak "Sjela" of "Sjilo" hangt alleen van de punctering af. Zo komt ook שִׁילֹה (Sjela) als "Sjilo" voor. Het betreft dan de naam van de stad, waar voor de koningen, als nog profeten Israël regeerden, **het heiligdom Gods met de ark des verbonds zich bevond**. Alleen met deze drie betekenissen komt שִׁילֹה voor:

Sjilo: de zoon van Juda - (Septuaginta: **σηλωμ** - Gen. 38:5)
 de erfgenaam van de scepter van Juda
 de stad met het heiligdom Gods - (Septuaginta: **σηλωμ** - 1 Sa. 4:4)

De betekenislijn is eenduidig. De punctering werd dan ook eerst later (waarschijnlijk rondom het jaar 1000 in onze tijdrekening) toegevoegd en verraadt hier dat de betekenis veranderd werd (= > volgende tekstvak)!

שִׁילֹה	Sjilo	(Gen 49:10)
שִׁילֹה	Sjela, in vrede leven	(Gen 38:5)

Op hem heeft derhalve de zegening van Jakob over Juda betrekking en zij wordt niet terecht aan David verbonden. Want God wilde niet dat koningen over Israël regeerden (1 Sam 8e hfdst). Alhoewel volgens latere overlevering David een godsvrezend koning was en derhalve zijn nakomelingen nog 500 jaar regeerden,

heerst zijn scepter allang niet meer. David stamt af van de zoon van Juda en Tamar = "Perez" (Gen 38:29):

hoe brak jij voor jou een doorbraak (om eerder dan je broeder te komen)?

- en niet van Sjela (Sjilo).

Dat de betekenis van de "scepter van Juda" eenduidig is en desondanks nauwelijks onderkend wordt, heeft een oorzaak, namelijk de leer en verwachting betreffende David en zijn nakomelingen. In geestelijke zin echter is ook David nakomeling van Sjela/Sjilo - van de geest van Jakob en Juda.

In het oude Israël bestond discussie over Sjela en Perez en de scepter van Jakob ("Het grote Palindroom" - Jakob ben Luria). Zo vermeldt 1 Chr. 4:1 Sjela/Sjilo niet als zoon van Juda (weggelaten) en wordt hij eerst als "zoon van Juda" met zijn zonen halverwege het hoofdstuk genoemd (1 Chr. 4:21). De betekenis daarvan kan zijn dat hij als vader van alle geestelijke nakomelingen van Jakob niet bij Juda opgesomd staat. David in ieder geval bracht de ark des verbonds van Sjilo naar Jeruzalem en verlegde daarmee het heiligdom Gods van het Sjela/Sjilo van de door God gewilde profeten/richteren naar het Jeruzalem van de koningen.

Aan Sjela blijft de scepter. Wil men nog ten gunste van David tussen namen met of zonder matres lectionis (= > boven) onderscheid maken, zo zal men weten dat ook de naam "David" met en zonder "leesmoeder" *jod* geschreven wordt.

Wanneer men naar zijn naam (דוד) zoekt met [Tekst][+], "negeer jods in de the-nachtekst" afgevinkt, vindt men:

דוד (met jod)	251 x
דוד (zonder jod)	600 x

In alle gevallen gaat het om de naam *David*.

Sjela zou doen (1 Chron 4:21) wat zijn broeder Onan had geweigerd, namelijk nageslacht voor zijn gestorven eerstgeboren broeder Er verwekken. Evenals zijn vader Juda stelde hij niet zichzelf op de eerste plaats. Deze geest van Juda en Sjela (Sjilo) heerst nog steeds, de geest van Jakob, de joodse geest, de geest van de ware godskennis welke de wereld geleerd heeft (christendom en islam zijn dochterreligies) en zal leren (Sach 8:23):

niet zal wijken van Juda de leer "van tussen zijn benen" (zij zal niet wijken "van zijn zaad")

Van Juda week de scepter niet tot **zijn lijfelijke zoon Sjela (Sjilo)** kwam en van Sjela wederom week hij niet tot diens zoon kwam. De staf van de goddelijke leer werd overgedragen van geslacht op geslacht ook gedurende de 2000 jaren van de verstrooiing zonder staat en koning en heerst tot in onze dagen en zal nooit wijken. De mensheid ziet op het grote en machtige, op koningen en heersers. De geest Gods echter heerst in het verborgene (Gen 49:10):

יבא שיחה	(javo Sjilo)	Sjilo komt	358
משיח	(mesjiach)	gezalfd, (de/een) gezalfd	358

Wanneer men de woorden משיח (mesjiach = gezalfd) en המשיח (de gezalfd) opzoekt, ziet men dat de koningen Saul en David, ook priesters en zelfs tempelvoorwerpen "mesjiach" waren: zij waren "gezalfd" en "gezalfden".

Want het zalven heeft daarmee van doen dat God zijn schepping op de 7e scheidingsdag heiligde (Gen 2:3). Te lezen was dat deze dag buiten het 1e bijbelhoofdstuk valt omdat hij niet tot het plannen Gods behoort - met hem de geschiedenis begint, zij de dag van het worden, de dag van onze geschiedenis is op welke God

zowel rust omdat alles bij hem reeds klaar was, als hij zijn voltooide schepping "heiligt" door haar materieel te laten worden.

Veel heeft Jakob ben Luria over de davidsster geschreven (zie "Thora en Wetenschap" - JbL). Hier kan alleen worden vermeld dat zijn 2 x 3 punten met de 2 x 3 scheppingsdagen te identificeren zijn. Naar binnen gevouwen vullen zij precies het middenvlak van de ster op, welk vlak voor de 7e dag staat op welke de andere 6 dagen gerealiseerd worden (=> 6e app). Zich aan de sabbat houden betekent dan ook dat vertrouwend op het "klaarzetten Gods voor alle begin" men zowel de noodzakelijke rust in acht neemt als op de zes werkdagen zonder zichzelf en anderen beschadigende jachtigheid en methoden werkt - als de 6 punten van de werkdagen het sabbat-middenvlak opvullen. Zich houdende aan de doelstellingen Gods in het leven zal men ervaren dat de tijdplannen Gods voor het "maken van wat hij geschapen had" (Gen 2:3) volkomen zijn en tot hun behoud geen slavernij nodig is.

Eerst het "worden" van de sabbatdag leidt tot de eerste drie dagen van de onzichtbare zijde, het "hiernamaals", terug - na de 7e dag komt weer de 1e dag van de week en het geestelijke licht. In deze "sabbattijd" van de geschiedenis in welke ook wij leven, komt alles, wat in het 1e hoofdstuk volledig klaargelegd is, tot realisering. Alleen zo kan het geheiligd worden: terwijl al het verkeerde door de tijden heen opgeheven en al het goede behouden en verder ontwikkeld wordt.

Alles derhalve wat naar de gedachten Gods geworden is, is geheiligd, is "mesjiach" - mensen, voor zover levend naar de gedachten Gods, als toendertijd priesters gezalfd waren en voorwerpen, zoals toendertijd tempelvoorwerpen gezalfd waren. Het woord zal vlees worden. De smaak van eten vermag het hemelse over te brengen en met muziek "bidt men dubbel" - wanneer koks en musici op het oorspronkelijke van de schepping zijn ingesteld. In iedere ding en aspect voor zover gevormd naar de ideeën Gods **wordt God zichtbaar**. Aldus is het land van de belofte en vloeiende van melk en honing de aarde zoals bedoeld en geschapen door God voor alle aanvang. Het is het Eden van de aanvang. Voor joden is het Israël, nog steeds in wording. Voor anderen is het beloofde land *hun* omgeving - tot eens de gehele aarde vervuld zal zijn van de geest Gods, van de geest van Eva en Seth en Noach, van de aartsvaderen en Juda en van diens zoon Sjilo (Sjela):

zal komen Sjilo: zal komen de voltooiing van de schepping in volkomenheid!

Dan zullen allen God zien.

8. De Thora, Israël en de wereld

Na de verkoop van Joseph door zijn broeders leek deze voor zijn vader Jakob voorgoed te zijn verdwenen. Echter was hij voorbestemd om ook in "de wereld Egypte" - als Egypte in de Thora symbool voor het wereldse doen en denken staat - het geloof te brengen, ook al zou hij dat in de vorm van een rondom de farao gecentraliseerde religie doen.

Maar Joseph verdween niet één keer uit de ogen van Jakob welke in de bijbel "Israël" genoemd wordt. Ook in deze tijd is Joseph als deel van Israël in "de wereld Egypte" ondergegaan. Want het huidige Israël is alleen Juda en Benjamin en een deel van de Levieten. De andere 10 stammen keerden niet uit de assyrische verbanning terug (2 Kon 17e hfdst) en zijn tot op heden in de wereldbevolking verborgen. In de bijbel worden deze 10 stammen "het huis Joseph" en Juda en Benjamin "het huis Juda" genoemd (Ez 37:15-28).

Met de gematria-functie is te zien dat מצרים (= Mitsraïem = Egypte) de getalwaarde 380 en כנען (= Kanaän) de getalwaarde 190 heeft:

מצרים	(Mitsraïem)	Egypte	380	} 2 : 1
כנען	(Kanaän)	Kanaän	190	

Uiteengezet werd (=> 4e hfdst) dat de 1:2-verhouding de basis van de bijbelse getallensymboliek vormt. Want in het materiële, in het wereldse, bestaat alles in dubbelheid (= 2):

warmte	<->	kou
links	<->	rechts
man	<->	vrouw enz.

- terwijl geest men niet reëel kan delen (= 1). Aldus maakt de getallenverhouding van deze namen duidelijk dat Egypte in de Thora de materiële wereld en Israël de geestelijke wereld van de eenheid Gods symboliseert.

Nauwelijks wist Jakob dat zijn zoon nog leeft, of God maakte hem duidelijk dat zijn verdwijning meer dan een alleen leed met zich mee brengende gebeurtenis was geweest. Als hij namelijk met de wagens "afdaalt" naar Egypte, zijn zoon tegemoet, offert hij de Almachtige halverwege en schijnt in dubio te zijn. Want Kanaän was het beloofde land: misschien was de bedoeling dat zijn zoon naar hem zou terugkeren. En dan zegt God tot hem: (Gen 46:3):

אל תירא מרדה מצרימה	- niet zal je vrezen om af te dalen naar Egypte
מרדה	- om af te dalen - van ירד = "afdalen"
מרד	- ongehoorzaam/weerspanning zijn, afvallen

Men kan afdalen tot de wereld om te worden als haar - dat is ongehoorzaamheid en weerspanning. Men kan ook tot haar gaan om anderen uit te trekken (=> 5e hfdst). Jakob vreesde voor het eerste. En daarom zegt de Almachtige dat niet hij afglijdt maar dat de Thora afdalende is tot de wereld:

vrees niet (אל תירא) voor af te dalen in de wereld

de God van de Thora (אל תורה) is afdalend in de wereld:

תירא	- je vreest	611
תורה	- Thora, de leer Gods	611

Aldus gaat Jakob met **70** zielen naar Egypte (Gen 46:27).

Met de gematriafunctie is te zien dat de tekst:

אדם וחוה

- Adam en Eva

70

- de getalwaarde **70** heeft, terwijl in het 10e hoofdstuk van Genesis **70** wereldvolkeren opgesomd zijn. Het afdalen van Jakob (Israël) met 70 zielen naar Egypte heeft dus alles van doen met de nakomelingen van Adam en Eva, met *de gehele mensheid*, met "de wereld Egypte", met de 70 wereldvolkeren.

Over Israël en de wereldvolkeren gaan vooral de eindtijdprofetieën. Bekend zijn de passages over "Gog en Magog", welke "aan het einde der jaren" tegen Israël optrekken (Ez 38:8). De tekst "Gog en Magog" (גוג ומגוג):

- heeft eveneens de getalwaarde **70**. Dus zijn Gog en Magog niet de Romeinen of Russen of Arabieren maar geven wederom de gehele mensheid, alle wereldvolkeren uit het 10e hoofdstuk van Genesis weer, nu *nadat uit hen het volk uittrok waartegen zij optrekken, het volk Israël in geestelijk breedste zin*:

גוג ומגוג

- "Gog en Magog"

70

Zij geven een ieder weer welke niet topografisch maar geestelijk zich niet uit wereldse ordening (= "Egypte") naar goddelijke ordening (= "Kanaän") heeft laten uitleiden. Derhalve worden bij het eindtijdfest (= > 10e hfdst) **70 stieren** geöfferd (Num 29e hfdst):

op de 1e dag: 13

op de 2e dag: 12

op de 3e dag: 11

op de 4e dag: 10

op de 5e dag: 9

op de 6e dag: 8

op de 7e dag: 7 - $13 + 12 + 11 + 10 + 9 + 8 + 7 = 70$

De opvatting, dat het antisemitisme tot op heden wereldwijd verbreid is, hoeft nauwelijks met argumenten te worden onderbouwd. Oorzaak van deze gezindheid is de individuele beslissing van de individuele mens om geestelijk gezien niet over de grens naar hogere ordening heen te gaan.

עבר	- (avar)	van de ene zijde naar de andere gaan, overschrijden
	- (ever)	het hiernamaals (de "andere zijde")
עבר	- (Heber)	stamvader van de Hebreeërs
עברי	- (ivri)	Hebreeër

De woorden Gods volstonden voor Jakob. Want hem was het gezegde al eens geopenbaard in de droom met de "ladder (**130**) tussen hemel en aarde": met de Thora afdalend op de godsberg in de woestijn Sinaï (**130**) (= > 2e hfdst). Jakob begreep dat Joseph naar "de wereld Egypte" verkocht was omdat de heilsplannen

Gods voor de gehele wereld bestemd zijn. Zo daalde hij met 70 zielen tot haar af, niet om deel van haar te worden (Gen 46:4):

ik (God) daal af met jou naar Egypte en ik, ik zal omhoogbrengen jou ook (een) omhoogbrengen (de herhaling betekent: met zekerheid)

- maar opdat de leer Gods tot haar zou komen.

Door de misstap van zijn broeders en door eigen fouten (=> "Het Boek Bresjith" - JbL 37e hfdst) werd Joseph weggevoerd. En wellicht ook door eigen misstappen verdween opnieuw het huis Joseph (2 Kon 17e hfdst). Het corrigeren Gods echter kent geen negatieve drijfveren maar is steeds een ingrijpen om het einddoel van een goddelijk gelukkige wereld, wanneer de mens zelf het verhindert, op andere wegen mogelijk te maken. Volgens de Thenach gaf Israël zich in een rondom heidense wereld aan afgoden over. Een klein eiland van geluk zal in een grote rondom verdorven wereld zich niet blijvend kunnen handhaven en God is een God van allen.

Voor een tweede keer verdween Joseph in de wereldbevolking opdat de geest Gods zich alom zal verbreiden. Want de 10 stammen Israëls beheerst ondanks alle misstappen een hogere geest. Hun verstrooiing totop heden bereidt de mensheid voor om de leer Gods te ontvangen. Reeds vele eeuwen wordt de wereld door dochterreligies beheerst en eens zal het inzicht gelouterd en volledig worden. Daarbij kent God de nakomelingen van Israël en "aan het einde der tijden" zullen zij, evenals indertijd Joseph met hun stamvader, met de andere zonen van Jakob herenigd worden. Deze belofte komt voor in Ez 37:15-28, direkt voor het hoofdstuk over "Gog en Magog".

Evenals de "eindtijd" niet naar een of ander "ooit" in jaartallen is te bepalen (=> 6e hfdst.), zo is de antigeest niet bij afzonderlijke volkeren te lokaliseren. In iedere tijd is de grens tussen het tijdelijke en het eeuwige aanwezig en tot de 70 wereldvolkeren behoort men zelf. Daarom zullen "70 stieren geöfferd worden": een ieder zal *zichzelf* brengen. Wanneer niet de mens tot God nadert:

wat een kwestie van innerlijke instelling, niet van woorden en naamsgevingen is. Velen zijn niet religieus en hebben een verbinding met het hemelse; velen zijn religieus en hebben er geen

- wordt hij deel van Gog en Magog, komt in de gelederen terecht van hen welke in iedere tijd tegen Israël optrekken.

De geschiedenis van Israël is met die van de wereldbevolking verbonden. Haar voorgeschiedenis wortelt in het spreken Gods tot iedere mens "Adam" om tot de aardbodem *adama* terug te keren opdat de godsexistentie *adama* hem tot een land "vloeiende van melk en honing" worde (=> 7e hfdst). De leer Israëls is derhalve voorbestemd om de wereld te doortrekken; geen antisemitisme zal haar uit kunnen roeien want het eigen vlees is de verkondiging (=> 4e hfdst). De Thora is identiek aan het lichaam van de mens; de leer Gods is derhalve natuurleer (=> 9e hfdst). Een ieder weet vroeg of laat wat juist is en wat niet en heeft te beslissen. Hij staat dan aan de grens van het domein der eeuwige waarden. Overschrijdt hij deze, zo wordt hij *ten allen tijde in de eindtijd* met het huis Juda en het huis Israël verenigd.

9. De Tien Woorden (niet geboden)

Exodus 34 vs 28:

ו י כתב	על	הלחת	את	דברי	הברית	עשרת	הדברים
en hij schreef	op	de tafelen	de	woorden/ dingen/ aangelegen- heden van	bond de	tien (van)	de woorden/ dingen/ aangelegen- heden

De Tien Woorden (niet geboden) in Exodus 20e hfdst. en het eerste vers en eerste hoofdstuk van de Thora vertonen opvallende verwantschappen:

Genesis 1 vs 1: בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
in het begin schiep de Eeuwige de hemelen en de aarde

Exodus 20 vs 1: וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
en sprak de Eeuwige all deze woorden (om) te zeggen

- beide eerste verzen hebben 28 letters en 7 woorden
- in het 1e scheppingshoofdstuk komt de goddelijke naam Jahwe niet voor in het 1e vers van de 10 woorden komt de goddelijke naam Jahwe niet voor
- Het scheppingsbericht begint in het 1e Mozesboek 1 vs 1
De eigenlijke Tien Woorden beginnen in het 2e Mozesboek 20 vs 2:

1 - 1 - 1 <--> 2 - 2 - 2 (=> 1e hfdst)

- Het 4e (middelste) woord van Genesis 1 vs 1 is het lidwoord "de" in 4e naamval:

את (eth) Dit woord bestaat uit de eerste (א) en laatste letter (ת) van het hebreeuwse alfabet en omvat zo alles. Op z'n grieks is dit woord "de alpha en omega" van de heilige schrift. Ze is dan ook de indicatief voor de 4e naamval waarmee al het bestaande opgesomd kan worden: hij schiep *de* ... en *de* ... en *de* ... - als hier al het geschapene in "**de** hemelen en **de** aarde" samengevat wordt (hij schiep את de hemelen en את de aarde)

Het 4e (middelste) woord van Exodus 20 vs 1 betekent eveneens "alles":

כול (kol) alle(s), ieder(e) ding/wezen, het ganse, het geheel

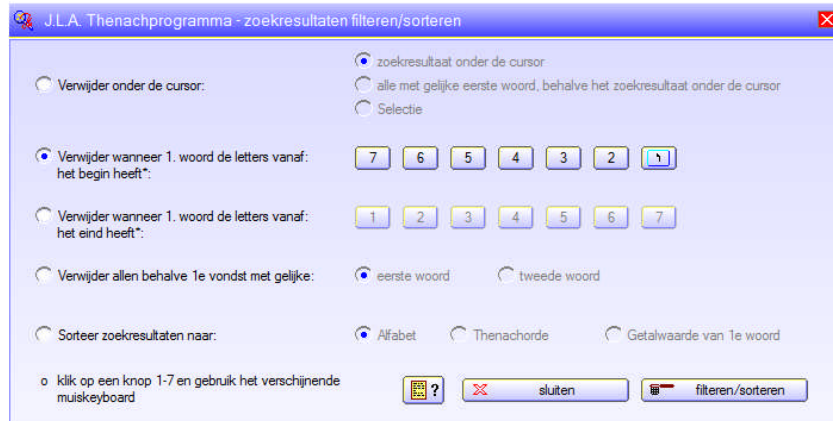
Uit de eenduidige verwantschap tussen de Tien Woorden en het scheppingsbericht blijkt eenduidig dat de eersten in nauwe samenhang met de scheppingsordering Gods staan!

Het 1e vers van de bijbel is een samenvatting van het scheppingshoofdstuk (=> 6e hfdst). De 10 Woorden zijn een samenvatting van de Thora. De verwantschap tussen hen ligt aan volgende joodse wijsheid ten grondslag:

*voordat **hemel en aarde** zullen vergaan zal niet één jota van de **Thora** vergaan. Wie één van haar kleinste leerstellingen opheft en zo de mensen leert, zal klein heten. Wie hen doet en leert zal groot heten in het rijk der hemelen*

Het volledige mens zijn na te streven is hoogste opgave, want de mens is naar het beeld en de gelijkenis Gods (= > 3e hfdst). De Thora bevat 2669 woorden met de getalwaarde **401** van de indicatief את, waarmee al het zijnde opgesomd kan worden. Behalve het woord *eth* zelf blijven daarvan met het zoekfilter:

- drie (eigenlijke) woorden over:

את השמים ואת הארץ [2] והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
 אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו - Genesis 12:20 [2]
 נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול [21] ואת בריתי אקים - Genesis 17:20 [3]
 נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה [26] ויא - Genesis 37:25 [4]

אנשים (anasjiem) **mensen, lieden, mannen** - in de mens is alles (eth = 401) vervat
 נשיאם (nesjiim) **vorsten, leiders, familiehoofden** (meestal in de zin van oudsten, de verantwoordelijken van het volk): de mens als kroon van de schepping welke de schepping zal beheersen: derde woord (נשיאם): (de) dragend(en) - "draag, beheerst de schepping!"

De schepping Gods is met de ordening Gods verbonden zoals ieder fenomeen zijn specifieke ordening met zich meebrengt. Zo is ook het moderne verkeer niet zonder regels te ordenen. Bij hen gaat het niet om het moeten maar om de veiligheid van de verkeersdeelnemers:

תורה (thora) leer, belering, onderwijzing (niet wet)

Wie de Thora en de Tien Woorden "wet" noemt en van "dwang" en "last" spreekt, begrijpt haar wezen niet en verandert het Woord Gods.

De Thora spreekt niet over geboden en ook de woorden "gij zult" komen niet in haar voor. Want het hebreuws kent geen extra werkwoorden om dwang uit te drukken: *je zult/moet doen*. De gebruikte imperfect drukt in de eerste plaats de toekomst uit en moet soms aangepast vertaald worden: je zult - moge - moet - zou kunnen (doen) en de bevelvorm (imperatief) komt alleen in het zinsdeel "eer je vader en je moeder" voor:

לא תרצח	- niet moordt je	(als in Ex 20:13)
לא רצח	- moord niet!	(niet gebruikte bevelvorm)
לא רצחו	- moordt niet! (Pl.)	" "

Omdat zo de Tien Woorden de vorm hebben:

Ik ben "de was en is en zal zijn" jouw God welke jou uitleidde uit het land Egypte, uit het huis van de slaven. (Derhalve) zal je niet moorden, zal je niet stelen, zal je niet ...

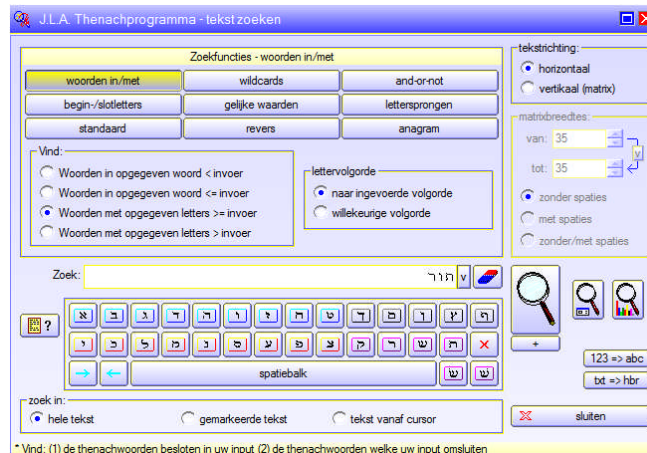
- is er van een toekomstverwachting "je zult" en niet van dwang sprake. Uiteengezet werd dat de getalwaarden van de namen "Egypte" en "Kanaän" in de verhouding 2 : 1 tot elkaar staan (=> 1e hfdst). Egypte is in de Thora zinbeeld van de geen eenheid zijnde wereld, van het willekeurige scheiden (2) in goed en kwaad (=> 5e hfdst). Wie uit haar weggetrokken is naar het land Kanaän ziet de goddelijke samenhang der dingen (1). Hij is niet langer slaaf van de vele ongefundeerde en zo verdeeldheid (2) brengende tradities en meningen en dwangen. En hij kent zoals Juda (=> 7e hfdst) de natuurlijke toeneiging tot het goddelijke. Zo bestaat de toekomstverwachting eruit dat **vanuit een innerlijke weten** hij anders zal handelen:

IK heb je uitgeleid; derhalve (niet omdat je moet maar vanuit een beter weten en vanuit innerlijke overtuiging) zal je zo en zo doen

Aldus ook waren Mozes en andere godsmannen de goddelijke ordening lief en hadden zij ondanks vaak grote fouten geen angst voor het verloren gaan.

De langste psalm (119) geldt als de psalm "van de wet". Reeds echter valt in haar de vreugde aan het bestuderen van de instellingen Gods op. Het woord "wet" komt dan ook niet in haar voor maar het woord "Thora" (leer) wordt gebruikt. Vanwege de verbuigingen is het woord תורה zelf niet te vinden. Het komt van het werkwoord "jara" (ירה) = "leren". Met [Tekst][+], "woorden in/met" en de instellingen zoals in de afbeelding zijn de 25 meestal met "wet" vertaalde passages te vinden. De eerste vijf:

א [3] א - Psalm 119:01 [1] בתורת יהוה [2] אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו [3] א
ג [20] ג - Psalm 119:18 [2] מתורתך [19] גר אנכי בארץ אל חסתר ממני מצותיך [20] ג
ב [31] ב - Psalm 119:29 [3] ותורתך חנני [30] דרך אמונה בחרתי משפטיך שוייתי [31] ב
ד [4] ד - Psalm 119:34 [4] תורתך ואשמרנה בכל לב [35] הדריכני בנתיב מצותיך כי ב
ה [5] ה - Psalm 119:44 [5] תורתך תמיד לעולם ועד [45] ואתהלכה ברחבה כי פקדיך דר

תור (tur) bereizen, doorgronden, bedenken, doorvorsen, uitspioneren
ירה (jara) leren (waarvan het woord "Thora")

De vreugde van de psalmist om de leer Gods *dag en nacht te bestuderen* betreft het doorvorsen van de hemelen en de aarde van het 1e bijbelvers en het doorvorsen van de Tien Woorden, wier 1e vers qua vorm met dit 1e bijbelvers identiek is. Men bestudeert de Thora "dag en nacht" terwijl men in iedere kwestie en aangelegenheid naar het oorspronkelijke vraagt, echtheid zoekt en zo de Tien Woorden Gods in de schepping om zich heen ontdekt.

De gedachte, dat de mens zonder een extra genade "de hele wet te vervullen heeft en anders verloren gaat", is niet vanuit de Thora te onderbouwen omdat in haar geen "wet" voorkomt. De vaak in de Thora voorkomende zin dat "de ziel van hem welke niet ernaar doet uit Israël uitgeroeid zal worden", betekent niet dat men perfect moet zijn en anders verworpen wordt. Het is een *voorspelling*, als gezegd dat geldt:

men brengt zijn leven in gevaar des te meer men de verkeersregels misacht

Niemand neemt altijd alle verkeersregels in acht. Een zekere consideratie hebben derhalve reeds de meeste verkeersdeelnemers ten opzichte van elkaar. De mens is niet beter dan God. Ontelbare passages in Thora en Thenach getuigen van het geduld en de barmhartigheid Gods.

Waarschuwing als dreigement opgevat leidt vaak tot de volgende fouten: Of om uit de zorg van de waarschuwendende een genade te distilleren welke niet meer op de consequenties van het eigen gedrag wijst - dezen echter zijn empirisch van aard en niet theoretisch op te heffen. Of om door middel van braaf gedrag volkomenheid na te streven. Het laatste leidt meestal tot ingeperkte letterlijke opvattingen van wat geestelijk alomvattend bedoeld is; het eerste leidt meestal tot het verwerpen van praktische ordening en tot het creëren van nieuwe leerstellingen om het leven nochtans te ordenen. In beide gevallen wordt het begrip van hogere ordening vertroebeld.

Wat nu is het wezen van de leer Gods? - In de Thora staat (Deut 10:16):

en jullie zullen besnijden de voorhuid van jullie harten/gezindheid/innerlijk

De besnijdenis als de aan Abraham en zijn nakomelingen gestelde voorwaarde Gods om tot godsvolk te worden (Gen 17:10) wordt hier nader verklaard. Want symboliek is onvermijdelijk om tot hogere begripsmatigheid te komen. Zonder parallelliteit met het zichtbare bestaat er geen toegang tot het begripsmatige omdat de geestelijke en de materiële wereld volledig parallel aan elkaar zijn (= > 3e hfdst). Zo schiep God op de 2e dag de blauwe luchten boven en de diepe zeeën onder zodat de mens vanuit de werkelijkheid om hem heen kan weten dat er een hemelse en een aardse werkelijkheid is. En wordt op de parallelle 5e dag (= > 2e hfdst) gesproken over de godszonen (vogels) en over de kinderen van mensen (waterdieren). Men zal zich niet met de symboliek zelf tevreden stellen maar zich afvragen welke *werkelijkheid* met haar tot uitdrukking wordt gebracht.

Kort voordat Mozes zich met de leer Gods bezighield, besneed zijn vrouw hun kinderen omdat ze angst had (Ex 4:25). Direkt na de dood van Mozes werd het gehele volk besneden (Joz 5:5). Gedurende de 40 jaar daartussen dat Mozes en het volk zich dagelijks met de leer bezighielden, was er geen besnijdenis aan het vlees.

Soortgelijke substituerende parallelliteit vertoont het offeren van dieren. De meeste volkeren van toen en natuurvolkeren tot op heden offeren dieren. Het gebeurt vanuit een de mens aangeboren gevoel dat door zonde en tekortkomingen men van God vervreemdtd (de goden vertoornt) - men het eigen leven inboet en men vereffenen zal. Dit op zich te

Omdat niet een ieder in iedere tijd zich met de leer Gods bezighoudt, is de traditie van het joodse volk goed om voor ogen zichtbare handelingen te voltrekken. Daarmee blijft het godsverbond door de millennia heen in stand. Het is het godsvolk. Zich het hart besnijden echter, terwijl men uit het alleen vleselijke naar het geestelijke toe groeit, is de begripsmatige parallel van deze in het zichtbare uitgevoerde handeling. Zij is de aan de besnijdenis ten grondslag liggende *werkelijkheid* en daarmee de *noodzakelijkheid* voor de gehele wereld.

begrijpen gevoel wordt in een tijd, dat nog allen dieren offerden, niet ontkracht maar tot de juiste elementen herleid:

קרב	(karav)	naderen, naderbij komen naderbij brengen, toetreden
	(hif-Form)	offeren, als offer brengen een gave brengen
קרב	(kerev)	het innerlijk, de gevoelens
קרבן	(korban)	offer, offergave

Alle eerstgeborenen van het vee werden geëfferd en alle eerstgeborenen onder mensen werden vrijgekocht (Ex 13:1, 12-13):

בכר	(bechor)	eerstgeboorte, eerstgeboren	222	} 2 : 1
אלף	(aleph)	naam van de eerste letter symbool van de goddelijke initiaal	111	

Kaïn naderde (קרב) niet tot God bij zijn offeren קרב (= > 4e hfdst). Hij bracht een afkoopsom, onthield de schepper zijn innerlijk קרב en hield aldus zich ver van de eenheid met de Alomvattende (בכר [2] <-> אלף [1]). De schijnbaar beste huwelijken en vriendschappen en familiebanden gaan te gronde wanneer een van de leden zichzelf niet meer geeft. Vaak is hebzucht (begeerte) of wedijver (hoogmoed) de oorzaak. Aan de hoogste relatie = "die tussen God en de mens" wordt in eerste instantie afbreuk gedaan omdat de mens in het paradijs van de schepping al het nodige heeft, hij echter wil hebben wat hij niet nodig heeft (Gen 3:6):

*en zag de vrouw dat goed de boom ... en dat **een begeren** hij*

- en omdat hij wil zijn als God:

*(de slang): want weet de Eeuwige dat op de dag van jullie eten van haar ... **julile zullen zijn als de Eeuwige** (Gen 3:5)*

Begeerte is een niet-functioneel-willen-hebben en ook eigen grootheid is een egoïsme dat blind voor de feitelijke functionaliteit van zichzelf en van anderen maakt. Velen willen niet naar het beeld en de gelijkenis Gods maar zelf God zijn, willen hun eigen wereld en leven vorm geven en zelf heer zijn, vertonen zo vaak een gemaakt wezen naar eigen regels. Velen verdragen niet dat anderen en zo ook God beter zijn; zij kennen alleen de toewijding in de vorm van eigen superioriteit, het "doen voor anderen" als bewijs dat meer en beter zij dan anderen zijn en om de baas te zijn, te kunnen heersen. Juist deze karaktertrek was de oorzaak ervan dat engelen afvallig werden en tot het niveau van een demon afgleden.

Het woord voor "offeren" = karav (קרב) bevat o.a. het woord voor "vorst" רב ([Tekst][+], woorden in/met, woorden in opgegeven woord, naar volgorde):

קרב	(karav)	naderen, (hif-Form) offeren
רב	(rav)	vorst, groot, veel, gewichtig, belangrijk
	(rov)	meerderheid, grootste deel, menigte

- (en קר - "koude", קב - "vervloeken"). Naar willekeurige lettervolgorde komt dit woord voor "vorst" (רב) ook in het woord voor "eerstgeborene" (בכר) voor. De "eerstgeborene" is men zelf, de "zichzelf het meest nabije", de "vorst" en middelpunt van het universum. Aldus gaat het bij het offeren erom dat men niet langer zelf heer wil zijn. God is de Almachtige welke men zich kan toevertrouwen. Men zal opgeven zelf de grote mens te willen zijn.

Alleen de schepper kan het geschapene ordenen, kan derhalve de mens redden uit de slavernij van Egypte. Eigen grootheid kenmerkt de massa en meerderheid

rov (רב) net zo zeer als het "geleefd worden" hen kenmerkt. Gebrekkige waarheidsvinding kenmerkt hen en daarmee de gevangenschap in tijd- en traditie gebonden opvattingen. Zin voor werkelijkheid leidt tot lachen over de eigen verhevenheid, leidt tot weerzin tegen onechtheid en surrogaat. Zij komt bij de schepper van alle wetmatigheid uit en leidt zo tot huldigen van zijn instellingen (Ex 32:16):

*en de tafelen (waren) het werk van de Eeuwige zij en het schrift (was) het schrift van de Eeuwige zij **ingegraveerd** in de tafelen*

חרות	(charuth)	ingegraveerd
	(cheruth)	vrijheid <i>(komt als woord niet in de bijbel voor)</i>
חור	(chor)	vrij, vrij geboren

De tafels met de Tien Woorden geven het hart van de mens weer. Wie waarheid liefheeft hoeft niet door anderen tot het goede aangezet te worden. De hand van de Almachtige schrijft hem in het hart. Zijn natuurwetten vormen de geest: door eigen overtuiging worden hem de Tien Woorden in het hart **ingegraveerd**. Uit **vrijheid** handelt men en ziet geen aanleiding meer om God iets te onthouden. Men offert als Abel het vette, brengt alles. De eerstgeborene onder de mensen is men zelf. De eerstgeborene onder het "vee" is het eigen bezit:

מקנה	(mikné)	vee bezit, het verworvene, vermogen
------	---------	--

God behoort alles toe. Men zal niet bezitten maar gebruiken, tot zegen voor zichzelf en voor anderen. Al het andere is overtollig, is vet. Men zal het offeren.

Met dieroffers vereffende derhalve de Israëliet niet zijn zonde. En niet kocht hij daarmee het eigen leven vrij maar *hij bracht zichzelf*. Niets kan deze noodzakelijke handeling vervangen. Alles in de Thenach verwijst naar deze betekenis van het offeren van dieren (Ps 50):

- (8) *niet vanwege uw slachtoffers berisp ik u...*
- (9) *niet neem ik uit uw huis een stier(,) uit de omheining bokken...*
- (10) *want mij (zijn) alle dieren van het woud(,) het vee...*
- (12) *wanneer ik honger heb niet spreek ik tot u(,) want mij (is) de kosmos en zijn volheid*
- (13) *eet ik soms het vlees van sterken en het bloed van bokken...*
- (14) *(derhalve): breng God een **dankoffer** ...*

Wie dankbaar is, erkent het eigen onvermogen om alles zelf in de hand te hebben. Hij is niet langer vorst en laat toe dat anderen wat voor hem doen. Hij ontsluit zich voor de liefde - van God en van medemensen. En zijnerzijds wil hij graag anderen vreugde doen - God en medemensen. De Almachtige heeft hem in zijn schepping nodig en bewijst hem *zijn* dankbaarheid. Liefde erkent de kwaliteiten van de ander zonder wedijver: de man wil niet langer vrouw zijn en de vrouw wil niet langer man zijn; de mens wil niet langer God zijn en God verheugt zich wanneer de mens zich aan het alleen door hem te volbrengen aandeel aan de schepping wil wijden.

De symboliek* is bij zondoffers niet anders. Met hen kocht men zich niet vrij maar bracht men zichzelf. Men had verkeerd gehandeld, zich afgewend en keerde terug, **kwam opnieuw naderbij**, offerde de vorst:

פר	- jonge stier
פרעו	- farao
אייל	- ram , ook: machtige, bovenlaag (van het volk)

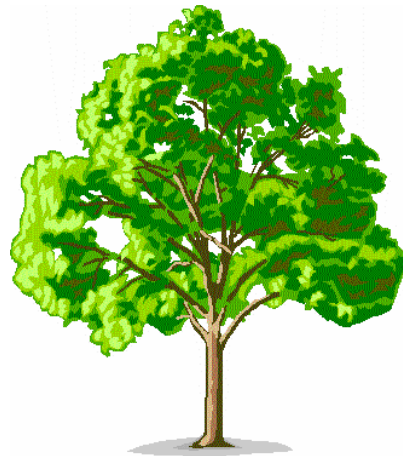
*De praktische en tegelijk parallelle zijde van het geestelijke in het zichtbare was dat toendertijd vooral met vee (slachtoffers) en koren (spijsoffers) betaald werd. Het priesterschap bezat geen eigen land in Israël. In een tijd echter dat het maatschappelijke betalingsverkeer ook in natura plaatsvond, werden dieren geëfferd en de priesters mochten een deel daarvan eten. Men zal de leer Gods in iedere tijd naar de praktisch parallelle toepassing verstaan (wat niet betekent dat men haar naar de mode van de tijd zal interpreteren).

Zondoffers bestonden o.a. uit jonge stieren (פר - Lev 4:3) en rammen (אייל - Lev 5:15). De stier symboliseert bij veel volkeren de leider, de eerste van het volk.

De parallelliteit tussen symboliek en praktische werkelijkheid in de boeken van Mozes is van een volkomen aard. Zo schrijven de rechtsbepalingen van de Thora het persoonlijke verantwoordelijkheidsgevoel voor welke niet veel jurisprudentie nodig heeft om tot redelijkheid te komen en in welke niet met telkens nieuwe wetten mazen afgedicht moeten worden. Zij zijn de enige rechtsorde welke de innerlijke moraliteit verlangt. Zo schrijven vele van de voorschriften voor om bij misdrijf niet alleen de schade te vervangen, maar "één vijfde deel toe te voegen" (Lev hfdst 5/19/22/27):

boom des levens (1)

boom van kennis
van goed en kwaad (4)

$$1 + 4 = 5$$

Joseph adviseerde de farao *één vijfde* te sparen (Gen 41:34): Men distillere uit de oneindige veelheid van de materiële variatie (boom van de kennis) het universeel "altijd geldige" (boom des levens = 1 van (1 + 4) = één vijfde) en beware dat. Al het andere, voor zover niet voor praktische toepassing wetenswaardig, is quizkennis, is pronkgoed. Zo verzamelt men ook van de veelheid van de wereld en niet van het goddelijke wanneer men alle bijbelpassages met boek, hoofdstuk en vers uit het hoofd kent en van hun betekenis geen idee heeft

De gewetensvolle mens onderzoekt zelf of hij in zijn recht stond of niet en probeert in het laatste geval niet met dure advocaten zijn verantwoordelijkheid te ontlopen. Hij vervangt de materiële zijde van de schade = "4 van de 5" welke hij veroorzaakt heeft. En hij voegt het geestelijke deel = "het één vijfde deel" = "1

van de 5" eraan toe door *veranderde gezindheid te tonen*, wat de slachtoffers ook kan troosten en de veroorzaakte onrust op kan heffen.

Dienovereenkomstig verlangt de leerstelling "oog om oog, tand om tand" (Ex. 21:23-25) niet alleen materiële genoegdoening maar ook zuivering van het geweten:

- als in iedere rechtsorde zal men vervangen wat men aan schade veroorzaakt. Alleen een verontschuldiging is goedkoop en niet ook God doet het slachtoffer onrecht aan. Zo het "oog om oog, tand om tand" **vanuit de dader gezien**
- dat wat de mens anderen niet vergeeft hoeven in principe anderen en zo ook God hem niet te vergeven. Naar redelijkheid kan hij zichzelf niet vergeven wat hij anderen niet vergeeft. Ook gaat men aan haat zelf te gronde. Zo het niet vergeven oog om het oog en de niet vergeven tand om de tand **vanuit het slachtoffer gezien**

Deze veel misverstane leerstelling ligt derhalve aan de joodse wijsheid ten grondslag:

zoals u vergeeft zal u vergeven worden!

De Thora wordt in het jodendom beschouwd als identiek zijnde aan het menselijke lichaam - waarom de thorarol in een omhulsel wordt opgeborgen. Het woord "Thora" (תורה) bevat uitsluitend *thorawoorden* welke met de Thora van doen hebben ([Tekst][+], "woorden in/met", "letters in willekeurige volgorde", thoradeel laden):

תהו (tohu)	woestijn, leegte, dorheid (als in "de aarde was woest en leeg") - de Thora werd in de woestijn Sinaï gegeven op de berg Horeb: Horeb: droogte, dorheid, verwoesting, vernietiging - God komt, als bij het volk Israël in slavernij, op de puinhopen van het leven, wanneer de mens ziet dat zonder Hem het niet gaat
תהר (tahar)	zij ontving (in de zin van zwanger worden) - de Thora is het menselijke lichaam in woorden vevat. Zij werd ontvangen op de berg:
הר (har)	berg
תרו (taru)	zij doorvorsten, verspioneerden . Thora betekent "leer". Een leer zal men bestuderen en onderzoeken
תור (tor)	tortelduif - is men te arm om God een slachtoffer te brengen, dan zal men twee tortelduiven offeren (Lev 5:7). Dat betekent dat men minstens de leer in acht zal nemen, want daarvoor is men nooit te arm:
תור (tor)	tortelduif (volledige vorm)
תורה (thora)	Thora

Ook met tortelduiven brengt men zichzelf. De Thora is het eigen lichaam dat, zoals al het materiële, in dubbelheid existeert (twee tortelduiven).

10. De grote feesten

De Thora kent drie grote feesten (Ex 23:15-16):

- חג המצות - feest van de ongezuurde broden
(פסח - Pesach - overspringen (overslaan), verschonen)
- חג הקציר - feest van de oogsttijd
(שבעות - Sjavaoth: wekenfeest)
- חג האסף - feest van het verzamelen/verenigen (van de oogst)
(סכות - sukkoth: loofhuttenfeest)

Alle drie hebben van doen met de gewassen op het veld, met de eerstelingen, met het aanrijpen, met de eindoogst.

Het pesachfeest herinnert misschien het minst aan het agrarische leven. Men denkt vooral aan de uittocht uit Egypte, waarbij het pesachfeest werd opgericht. De thorapassages echter, waarin de drie feesten achter elkaar genoemd worden (Ex 23 vanaf vs 14, Ex 34 vanaf vs 18, Lev 23e hfdst), verbinden ook de bevrijding uit Egypte met het gebeuren op de akkers (Ex 34:18):

*het feest van de ongezuurde broden zult je houden ... **in de arenmaand** want in de maand **van de aar** trok je uit uit Egypte [19] alle eerstgeboorte van de moederschoot (hoort toe) Mij en alle vee/bezit/vermogen welke als mannelijk geboren wordt(,) de eerstgeborene van de stier en van het kleinvee [20] en de eerstgeborene van de ezel zal je vrijkopen ... en alle eerstgeborenen van je zonen zal je vrijkopen*

- omdat de mens zelf na zijn uittocht uit Egypte het tot de oogst opgroeiende koren is. Hij is de eerstgeborene welke God toebehoort (=> 8e hfdst). Nog een lange weg opwaarts naar Kanaän ligt voor hem; de woestijn van het leven zal hij oversteken om tot de volle vrucht aan te rijpen.

פסח - Pesach **148**

De eerste twee (niet waw-) thora-woorden met getalwaarde 148 zijn:

יצמח - hij/het groeit, hij/het spruit uit (Gen 2:5)

קמח - meel (=> de aar) (Gen 18:6)

Van de eerste prille vruchten wordt een gomer geoogst en God gebracht op de eerste niet-sabbatdag (werkdag) van de 7 pesachdagen (Lev 23 vanaf vs 9). Vanaf daar worden zeven weken geteld (vanwaar: "wekenfeest") vanaf het brengen van de gomer (omertelling) en op de dag daarna, op de 50e dag, is het feest der eerstelingen. Deze weken verzinnebeelden de tijd van het aanrijpen en derhalve ook de beproevingen welke men te doorstaan heeft om tot rijpheid te komen. Opvallend is derhalve dat in het jodendom de omertelling een tijd van rouw is geworden, want vele zware beproevingen (vervolgingen) vonden gedurende de omertellingen plaats, vooral in de tijd van de kruisvaarders.

De kern van het laatste grote feest is te vinden in Leviticus 23 vs 39:

*exact op de 15e dag van de maand de 7e **wanneer jullie oogsten/verzamelen de opbrengst van het land** zullen jullie vieren het feest van Jahwe*

Deze laatste van de feesten, het feest van de oogst, wordt in de Thora als eerste genoemd in het 4e hoofdstuk waar Kaïn en Abel van hun opbrengst offeren "vanwege het einde der dagen" (=> 6e hfdst). Uiteengezet werd dat ook "Gog en Magog" met dit feest van doen hebben (=> 8e hfdst). Want zeven dagen zal men in loofhutten wonen van takken gebouwd (Lev 23:34+40, Neh 8:14), waarbij het op het dak aankomt:

er mag zich niets vreemds tussen de hemel en de mens bevinden

- als God tegen Kaïn bij diens offeren zegt (Gen 4:7):

*is niet dat wanneer je goed doet: verhoging (תשא - infinitief van נשא: "een offer opheffen") en wanneer niet je goed doet **op de opening zonde liggend** (loerend liggen als van roofdieren)*

- en zo het woord voor "Gog" גוג een "dak" (גג = "dak") weergeeft waarvan de opening *niet* vrij is:

ג ג ג
3 6 3

ג ג	(gagh)	dak
גוג		Gog

- oftewel waarbij de mens (van de 6e dag - ו = 6) de verbinding met de hemel in de weg staat. Gog is de vorst van Rosj, Mesjech en Tubal (Ez 38:2):

תבל	משך (360)	ראש
Tubal	Mesjech	Rosj
de wereld de aardrondte	een toon verlen- gen (= blazen)	hoofd/leider begin/top

Het "verlengen van tonen" (= blazen) in het midden herinnert eveneens aan het eindtijdsfeest (Ex 19:13). Want de sjofar wordt geblazen aan het begin van de maand waarin het feest plaatsvindt (Lev 23:24). Dat gebeurt om te manen dat het einde nadert (=> tekstvak rechts). De vorm "Rosj, Mesjech en Tubal" zelf geeft de "anti-loofhut" גוג weer. Rechter pilaar is de vorst ראש, de eerstgeborene welke onveranderlijk op de eerste plaatst staat (=> 8e hfdst) en linker pilaar is het wereldrijk Tubal. Daar tussenin klinkt het alarmblazen Gods.

De getalwaarde van dit hoornblazen *masjach* is 360. Aangezien de drie feesten de aardse tijd in cycli van een jaar weergeven en de vooravond van het loofhuttenfeest het einde van deze tijd symboliseert, begint de grote verzoendag Jom Kippur op de 360e dag van dit "wereldjaar" (op de avond voor de 10e van de maand). Want 9 dagen na het hoornblazen vindt hij plaats (op de 10e dag van de maand) en vijf dagen later (op de 15e dag van dezelfde maand) is het loofhuttenfeest. Het loofhuttenfeest doet vermoeden hoe na dit leven men in de aanwezigheid Gods zal leven (Lev 23:40):

en jullie zullen voor jullie nemen op de eerste dag vruchten van de boom(,) een pracht van palmbladen en takken van de loofboom en van wilgenbomen en jullie zullen jullie verheugen voor Jahwe jullie God zeven dagen

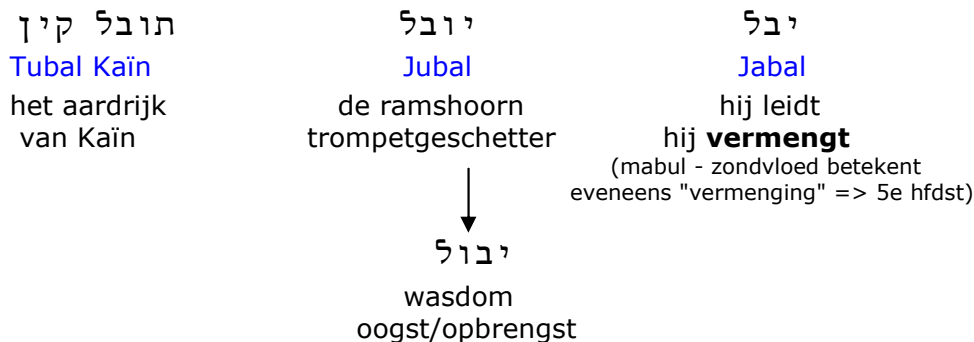
In en naar de natuur Gods zal men zijn. Hoogste cultuur zal heersen, maar daken van onnatuurlijkheid en vervreemding zullen nooit meer de verbinding met de he-

Rosj Hasjana (ראש השנה) - "eerste (dag) van het jaar". In de babylonische tijd heeft men de 1e dag van de 7e maand tot 1e dag van het jaar gemaakt. Tot op heden vindt in het jodendom op deze het sjofarblazen plaats (sjofar = ramshoorn). Geestelijk gezien is de 15e dag van de 7e maand (de 1e dag van het loofhuttenfeest) de 1e dag van een nieuwe tijd.

mel vertroebelen. Vijf dagen dus resteren vanaf de verzoendag tot aan het einde - vijf dagen voor het einde van het zonnejaar is de 360e dag:

het eindtijdeest symboliseert het nieuwe leven, vangt echter in het oude (in de avondschemering van de 14e) aan, als ook het oude jaar 6 uren in het nieuwe voortduurt (een zonnejaar duurt 365,25 dagen). Zo vond ook de uittocht op de 15e van de 1e maand plaats (Num 33:3); de avond (begin) van het feest werd tot de 14e gerekend (Ex 12:6)

Dus geeft Mesjeh met de getalwaarde 360 het hoornblazen in een wereld Tubal met een vorst Rosj weer welke "op de 360e dag van de levenstijd" hoogmoedig de verzoendag en laatste mogelijkheid tot terugkeer trotseert. Hetzelfde is weergegeven met de zonen van Lamech kort voor de zondvloed, met de laatste generatie van Kaïn voor de zondvloed (Gen 4:20-22):

Het verkeerde offeren van Kaïn en reeds zijn streven om zonder God een land "vloeiende van melk en honing" d.w.z. de wereldvrede middels wereldrijken te realiseren, zijn hier terug te vinden.

Met de wereldvolkeren "Rosj, Mesjeh en Tubal" gaat derhalve God het eindge-recht aan (Ez 38:8):

aan het einde der jaren

Direkt daarvoor vindt de hereniging van Juda en de 10 stammen Israëls plaats (=> 37e hfdst). En direkt daarna volgt de beschrijving van de "laatste tempel" (vanaf het 40e hfdst). Zoals nu tabernakel en eerste tempel de volledige realiteit van de onzichtbare en de zichtbare wereld weergeven (=> 4e hfdst), wordt deze laatste tempel beschreven, niet om als gebouw opgericht te worden maar om weer te geven dat laatste tempel de "geheiligde" d.w.z. tot volkomenheid geworden werkelijkheid Gods zal zijn, van welke werkelijkheid alle voorafgaande godswoningen een weerspiegeling waren.

Wanneer men Ezechiël 30e t/m 48e hfdst. naar een "in de tijd achter elkaar" probeert te begrijpen, raakt men als bij iedere letterlijke verklaring van thenachsymboliek in moeilijkheden. Zo leiden ook pogingen om de tijdschema's van de diverse bijbelse profetieën met elkaar te verbinden tot vaak gekunstelde resultaten. Want vanaf het 1e hoofdstuk van de bijbel (=> 2e hfdst) wordt voor de in tijd levende en denkende mens in een "geestelijk na elkaar" weergegeven, wat materieel zich in een "door elkaar" voltrekt. Zo komt *de persoonlijke mens*, zodra hij begrijpt waarop het aankomt, bij het einde der tijden en het begin van de eeuwigheid aan:

voor hem persoonlijk vangt de eindtijd aan

- (=> 6e hfdst), terwijl voor anderen het oordeel Gods nog ver weg kan zijn. Altijd al voltrok God zijn gerechten over de volkeren voor zover zij zijn ordening weerstonden. En wanneer een niet-jood de hemelse ordening lief kreeg, wanneer ook voor hem de deur tot God een andere dan voor joden was:

Wanneer een mens voor een ander *de deur tot God is*, dan is hij "mesjach" - gezalfd, want hij kan alleen deur tot God zijn terwijl anderen God in hem herkennen (beeld en gelijkenis Gods in hem vlees geworden zijn). Bij een deur echter...

blijft men niet staan

Men gaat door haar naar het doel achter haar. Door een keukendeur gaat men om naar de keuken te gaan, door een deur naar God gaat men om tot God te gaan. Doet men in het laatste geval aldus, dan is er geen verschil in eindresultaat; alleen de wegen daarheen verschillen.

- vond hereniging tussen Israël en Juda plaats. Wat zich door elkaar voltrekt, is in geestelijk achter elkaar geordende tijdspannes weergegeven, terwijl geestelijk gezien het steeds zo is dat:

- eerst men God leert kennen *naar zijn natuur* en niet langer naar menselijke dogma's - onvermijdelijk treedt men dan binnen in de geestesgezindheid van het godsvolk (men wordt verenigd met het godsvolk)
- daarop men weerstand ondervindt in een wereld welke zowel vasthoudt aan het eigen goed en kwaad als tot het antisemitische neigt - hier begint het oordeel over Gog en Magog
- het werkelijkheidsbewustzijn toeneemt en men steeds meer de laatste, eeuwig voortdurende tempel van het Eden Gods om zich heen ontdekt

Het laatste vindt eerst zijn voltooiing wanneer de mens "geogst wordt":

* 15e van de eerste maand (van de "arenmaand"):

de prille aar is daar; de mens is rijp om uit te trekken uit Egypte; de geestelijke helft van de "jaardag" vangt aan: **pesach!**

* 15e van de zevende maand (precies een half jaar later):

de mens is geogst; de nachthelft van de "jaardag", de eeuwigheidszijde, begint, het wonen in **loofhutten**. Ook vangt (symbolisch) weer de donkere helft van de jaardag aan, de nachthelft waarin anderen zich nog in de duisternis bevinden en welke de aanrijpende mens nodig heeft om de wereld Egypte te ontgroeien

Op de eerste van de eerste maand wordt daarbij aangekondigd (Ex 12:1) dat men uit te trekken heeft - vanaf daar schemert de dag (begint hij), alhoewel de mens nog gedeeltelijk werelds gezind is (nog niet uitgetrokken is):

op de 1e van de 1e maand begint het nieuwe jaar (Ex 12:2)

vanaf de 10e dag zal men gereed staan om uit te trekken (het lam klaarzetten)

Op de 1e van de 7e maand wordt aangekondigd dat het einde daar is. Vanaf daar schemert de nacht, vangt de eeuwigheid Gods nog tijdens dit leven aan:

op de 1e van de 7e maand (sjofarblazen) vangt de nachthelft van het jaar aan (Lev 23:24)

vanaf de 10e dag zal men voor de eeuwigheid gereed staan (verzoendag)

Zelfs het loofhuttenfeest vangt nog in de avondschemering van de laatste aardse uren aan (=> boven, kleine letters).

De mens wordt gezaaid, spruit uit de aardbodem te voorschijn:

Het woord voor de "uittocht uit de wereld" *pesach* (פסח) komt omgekeerd alleen voor in Daniël ([Tekst][+] - revers), drie maal met de betekenis:

הסח - met schilfers/schilferachtig zijn, leem

Nogmaals is hier van aardse wereldrijken sprake, nu in de vorm van het standbeeld uit de droom van Nebukadnezar met de afschilferende voeten, de voeten "van leem". Wie eenmaal weet en (naar gezindheid) niet uittrekt (*pesach* - פסח) uit de wereld Egypte, doet het **tegenovergesteld van pesach** en wordt deel van een ordening zonder God. Deze heeft geen stabiel fundament, heeft voeten van afschilfering (פסח <-> הסח) als alom te zien en zal vanwege gebrekkige saamhorigheid te gronde gaan.

- en wordt geoogst. Het woord voor "oogsten/inzamelen" is:

הסא (asaf) - zamelen, inzamelen, verzamelen, **oogsten**
verenigen

- waarom gezegd wordt als Jakob sterft (Gen 49:33):

en hij verzamelde (הסא) zijn voeten op het bed en verstierf en werd verzameld/geoogst (הסא) tot zijn volkeren

Het laatste woord *am* (אם) betekent "volk", "volksgenoot", "inwoner" en **niet** "vader". Reeds daarom en vanwege de betekenis van de thorafeesten is niet staande te houden dat in de boeken van Mozes niet over een leven na de dood gesproken wordt: van het godsvolk, van de hemelse heerscharen Gods is hier sprake! Ook zal men de Almachtige niet tot het cynisme in staat achten dat hij zijn dienst-knecht, na godsvrezend gedrag gedurende een zwaar leven, tot *de gebeentes* van zijn voorvaderen liet verzamelen. Aldus staat hier:

Jakob werd **geoogst** en werd **verzameld tot het godsvolk**

Voor hem begon het loofhuttenfeest na de oogst tijdens welke men "zich verheugt voor het aangezicht Gods" (Lev 23:40). "Hij trok de voeten/benen tot zich" is een toespeling op de aar aan de halm. De halm = "de benen van de mens" wordt gesneden en de aar wordt geoogst.

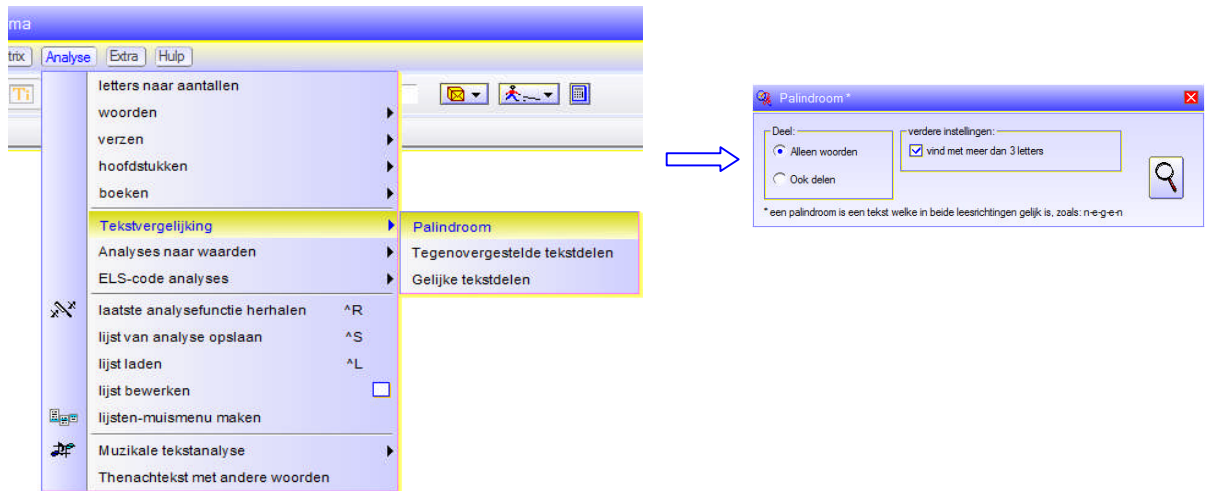
Appendix

* * *

Enkele verdere
computer- zoekresultaten

Appendix I

De rubriek "analyse" bevat verdere functies voor thenach-onderzoek. Zo somt de functie "Analyse | tekstvergelijking | palindroom":

- alle thenachpassages op met letters welke van het midden uit spiegeltekst vormen (= palindroom). Het 1e zoekresultaat (Gen 1:6):

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים

... het hemelgewelf in het midden der wateren en het zij scheidend tussen de wateren tot de wateren

- visualiseert het "hemelgewelf tussen wateren en wateren" middels de L (5) tussen מים (wateren) en מים (wateren). Het woord voor wateren zelf is eveneens een palindroom (מ -> י -> מ).

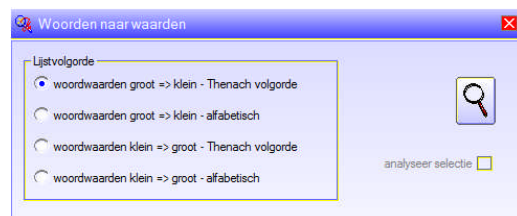
Een ander zoekresultaat geeft als het ware de schuld van Jakob tegenover Esau in het licht van de omstandigheden en de schuld van alle betrokkenen weer:

... ויבא לאביו - *en hij (Esau) kwam tot zijn vader* ... (Gen. 27:31)

- terwijl overeenkomstig de zich kerende lettervolgorde het geluk van Esau zich op dezelfde blindheid van zijn vader keert, waarmee deze hem boven Jakob bevoorrechtte: Jakob was dankzij deze ook geestelijke blindheid (=> 7e hfdst) hem zojuist te snel af geweest en had hem de zegen genomen.

Appendix II

De functie "Analyse | woorden | naar getalwaarde" (rechts) somt alle woorden van de geladen thenachdelen naar getalwaarde groot > klein of omgekeerd en alfabetisch of naar thenachvolgorde op. Met alleen de Thora geladen blijkt uit de dan aan te maken lijst (met 15906 regels):

aantal woorden met waarde 1500: 1
aantal verschillende woorden met waarde 1500: 1
...
aantal woorden met waarde 3: 68
aantal verschillende woorden met waarde 3: 2

lijst met verschillende woorden met waarde:

תשתרר	[1500]
שרשרת	[1400]
ועשרות	[1382]
...	
אבא	[4]
בא	[3]
אב	[3]

- dat het woord תשתרר de hoogste woord-getalwaarde van de Thora heeft. Met de [Tekst][+]-functie is het woord snel gevonden en na raadpleging van de lineaire vertaling (Num 16:13):

תשתרר je maakt je tot heer (over anderen): je domineert **1500**

- (duits in het programma) is opnieuw duidelijk dat de Thora achter een façade van vertellingen een diep gelaagd gedachtegebouw bevat:

(soms) **een kleinigheid** dat je ons opgebracht hebt uit een land vloeiende van melk en honing (Egypte) ... dat je (ook nog) **domineert** over ons ...?

Het gaat hier om de ergste opstand tegen de leiding Gods in de bijbel. De goddelijke naam wordt in de Thora ook afgekort met Jah (יה) met getalwaarde 15, waarom joden dit getal niet gelijkkluidend met deze afkorting (10-5) maar met teth-waw (9-6) schrijven:

יה	afkorting van de goddelijke naam	15
תשתרר	je maakt je tot heer	1500

De **kleinigheid** (de goddelijke naam met de kleinste getalwaarde = 15) wordt hier opgeblazen tot het "zich tot heer maken" met de grootste getalwaarde. Niet Mozes maar God zelf wordt hier aangevallen. De **aanspreekvorm** Gods met kleinste getalwaarde **en de betekenis van deze aanspreekvorm** staan geheel onder in de lijst (laatste drie):

אבא	(aba)	vader, (avo): ik zal komen
בא	(ba)	komend, hij is gekomen, (bo): kom!
אב	(av)	vader

*de vader (zelf) is komend. Hij zegt: **ik** zal komen*

Laten wij God zelf verwachten (=> 7e hfdst): Hij is immers onze vader!

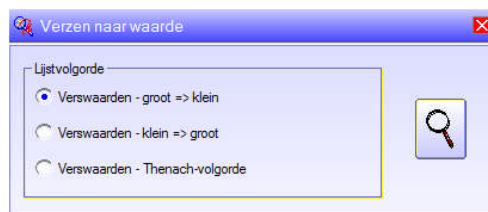
Appendix III

Drie mannen voerden de in de vorige appendix genoemde opstand aan. Twee van hen, Dathan en Abiram, worden direkt na het thoravers met de kleinste getalwaarde (functie "Analyse | verzen | naar getalwaarde" - eerst thoradeel laden) - (Num 26:8):

*en de zoon van Pallu (was) **Eliab***

- genoemd als de zonen van de in dit vers genoemde Eliab welke met Korach tegen Mozes samenspanden (Num 26:9). Eliab was nakomeling van de eerstgeborene van Jakob *Ruben*, welke het eerstgeboorterecht door een ern-

...
vers: Numeri 01:09 - waarde: 309
vers: Numeri 13:15 - waarde: 254
vers: Numeri 26:08 - waarde: 229

stige misstap was ontgaan (Gen 49:3-4). Ook hier vertelt de Thora in het verborgen verder: het ontkennen van schuld, waarschijnlijk eerst door nakomelingen om de eerste plaats terug te verkrijgen, had een neerwaartse spiraal ontketend. Want zolang men zijn fouten ontkent, komt men niet verder en een discrepantie tussen willen en kunnen ontstaat, niet zelden uitmondend in een gevaarlijke combinatie van ambitie en minderwaardigheidsgevoelens. De eerste, echter niet als eerste erkend, voelde zich de laatste, de kleinste, hier met de kleinste verswaarde weergegeven. Zulke gevoelens zijn vaak een sterke drijfveer. Die van Eliab dreven mogelijkwijze zijn zonen. Onbekwame lieden met grote aanspraken reesteert alleen de greep naar de macht. Die van Dathan en Abiram eindigde met de volledige ondergang "tot in de onderwereld" (Num 16:33).

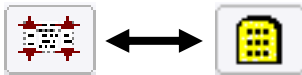
Appendix IV

De functie "Analyse | ELS-Code Analyses | Thenachtekst vertikaal" (= > rechts) somt thenachtekst op welke in bepaalde matrixbreedtes vertikaal onveranderd voorkomt. Zo wordt bij matrixbreedte 50 als eerste passage (standaardtekst) gevonden:

Genesis 01:02 - matrixbreedte 50 - gelijke woorden 2: תהו ובהו
 תהו ובהו - (tohu wabohu) woest en leeg

M.b.v. de [ELS-Code][+]-functie (תהו ובהו zonder spaties in het 1e veld, matrixbreedtes I: 50-50, 2e veld niet ingevuld) en na het zoeken middels schakelen met de knop [matrix->tekst] links boven in het hoofdvenster:

- kan men het eerste zoekresultaat in matrixvorm en in de originele (thenach)tekst bekijken (rode letters):

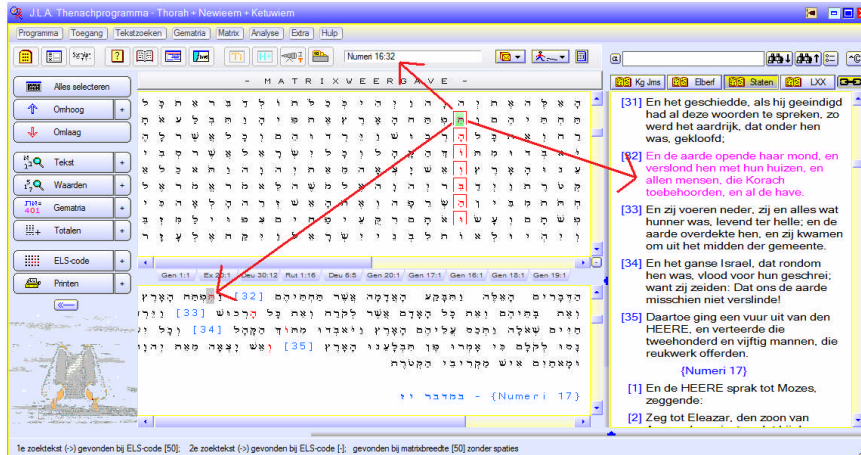
ת	ה	ו	ב	ה	ו	ו
ח	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ק	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ז	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ה	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ק	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ש	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ה	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ק	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ש	ה	ב	ה	ו	ו	ו
ה	ו	ו	ו	ו	ו	ו
ק	ה	ב	ה	ו	ו	ו

[32] וּפְתַח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וּתְבַלַּע אֹתָם
 וְאֵת בְּתִיחָם וְאֵת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקֶרֶחַ וְאֵת כָּל הַרְכּוֹשׁ [33] וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם
 חַיִּים שְׂאֵלָה וּתְכַסּוּ עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתַּיִךְ הַקֶּהֶל [34] וְכָל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיב בְּתִיחָם
 נָסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן תְּבַלְעֵנוּ הָאָרֶץ [35] אֲשֶׁר יֵצֵא מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֶת הַחַמְשִׁים
 וּמֵאֵת אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקְּטָרֹת

{Numeri 17} - במדבר יז

[1] וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר [2] אָמַר אֶל אֲלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּרֶם אֶת הַמַּחֲתָת
 מִבֵּין הַשְּׂרֵפָה וְאֵת הָאֵשׁ זָרָה הִלְאֵה כִּי קִדְּשׁוּ [3] אֶת מַחֲתוֹת הַחֹטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשָׁתָם
 וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צְפוּיִם לְמַזְבֵּחַ כִּי הִקְרִיבֵם לְפָנַי יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת
 לְבִנְיָיִשְׂרָאֵל [4]

Bij zoekresultaten met te ver uit elkaar liggende letters om volledig zichtbaar te zijn, kan men zowel in tekst- als in matrixmodus met de tab-toets de cursor naar de telkens volgende letter van het zoekresultaat laten springen - de tekstomgeving wordt aangepast. Ook in de verticale weergave (matrixmodus) is steeds in het smalle tekstveld geheel boven aangegeven waar het teken onder de cursor zich in de thenachtekst bevindt:

De eerste letter van *tohu wabohu* (hier onder de cursor) bevindt zich in Num 16:32. Leest men vanaf de cursor naar links, zo leest men dus Num 16:32 en deze tekst is ook in het onderste venster direct zichtbaar, waar de grijze cursor met de groene cursor boven meeloopt. Met de knop geheel links boven (hier met de gele tafel) kan men het zoekresultaat ook in de oorspronkelijke thenachtekst bekijken waarbij de letters van het zoekresultaat rood zijn weergegeven en met de tabtoets men naar dezen direct weer toe kan springen. De (duitse) vertalingen van de woorden (per woord) lopen in het onderste venster mee. Bij het schakelen tussen tekst- en matrixweergave wordt de cursorpositie in de tekst vastgehouden. De Statenvertaling loopt ook bij matrixweergave mee.

De afstand tussen de rode letters bestaat bij Els-Code 50 uit telkens 49 ertussen liggende letters = "met de letter meegerekend 50 sprongen". De woestijn en leegte *tohu wabohu* is in de Thora verbonden met het begin van al het zijnde (= > 2e hfdst). Het zoekresultaat nu doorloopt precies de plek (Num 16:32 tot Num 17:3) waar de Korach en Abiram en Dathan van de opstand tegen Mozes (= > 3e en 4e app) door de aarde verslonden worden - 1e letter:

(Num 16:32): en (**zij**)* (taw van *tohu*) opende de aarde haar mond...

* (het onderwerp van de zin = "de aarde" wordt in het hebreuws ook in de verbuiging van het werkwoord = "de Taw van *tohu*" = "zij" meegenomen. Men vertaalt: "en opende de aarde haar mond")

Het ligt voor de hand dit verticale zoekresultaat te interpreteren als dat Korachs en Abirams en Dathans opstand tegen God de volledige terugkeer tot de "woestheid en leegte" van het begin was. Dieper kan men immers niet zinken en hun einde **was** daar.

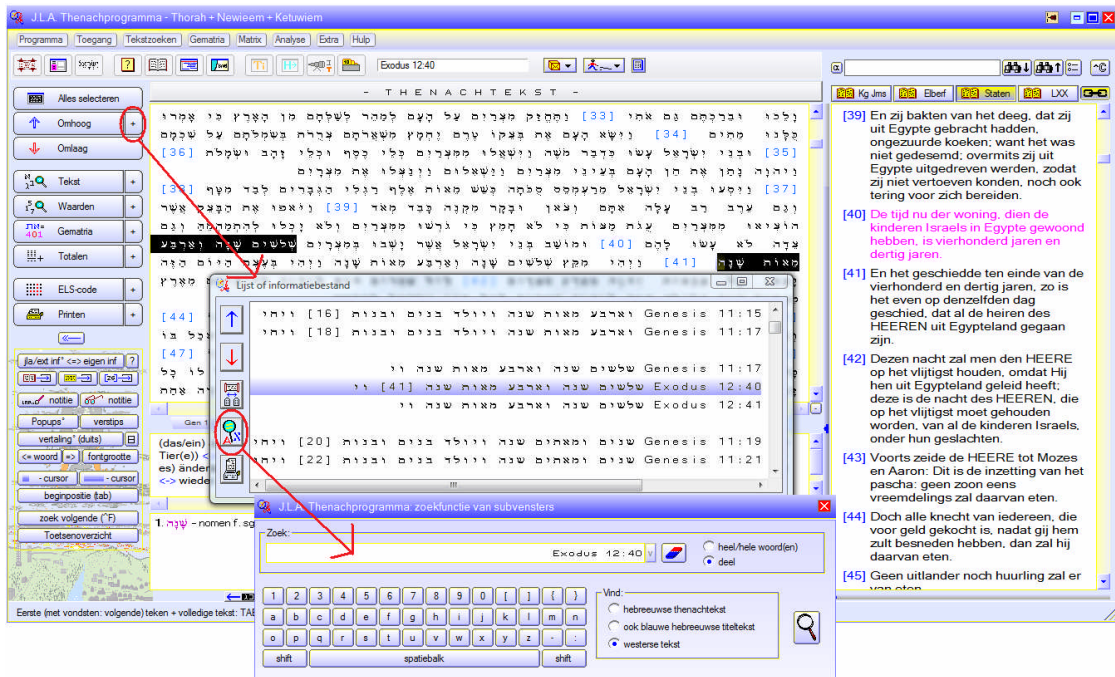
Appendix V

(Ex 12:40): En de woontijd van de kinderen Israëls, welke zij in Egypte doorgebracht hebben, waren **vierhonderd en dertig jaar**.

Met de functie "Analyse | tekstvergelijking | gelijke tekstdelen" kan een lijst van alle gelijke bijbelpassages gemaakt worden. Wanneer alle thenachdelen geladen zijn, duurt dat ongeveer 10 minuten. Daarna kan de lijst, zoals alle met de ru-

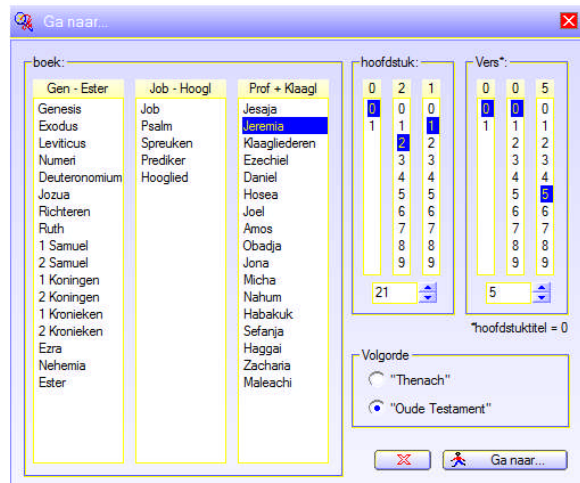
briek "analyse" aangemaakte lijsten, met de functie "Analyse | lijst opslaan" opgeslagen en met de functie "Analyse | lijst laden" op ieder moment direkt geraadpleegd worden.

Om gelijke passages bij een studie-bijbeltekst te openen b.v. kan deze ooit aangemaakte en opgeslagen lijst na laden met de [omhoog][+]-knop (=> rechts) in een hulpvenster geladen worden om haar parallel met de thenachtekst in te zien en met de loep van het hulpvenster daarin te zoeken. Met deze loep kan men ook westerse teksten zoals "Jesaja" en cijfers en derhalve ook passages "naar adres" zoals "Exodus 12:40" vinden:

Zo kan men met haar (=> de onderste pijl) de te bestuderende passage overal in de lijst vinden voor zover vermeldingen "met gelijke adres" = "hetzelfde vers" voorkomen. De laatste zijn dan mee opgesomd (=> onder) en kunnen met de functie "ga naar" (^G) direkt worden opengeslagen:

Met de functie "ga naar" (^G of [knop met het rode mannetje] in het hoofdvenster) kan ook in de verticale matrixtekst direkt naar een bijbelpassage worden geprongen

De hier bij Exodus 12 vs 40 gevonden gelijke passages zijn:

- Genesis 11:17 שלשים שנה וארבע מאות שנה וי
- Exodus 12:40 שלשים שנה וארבע מאות שנה [41] וי
- Exodus 12:41 שלשים שנה וארבע מאות שנה וי

vier honderd en dertig jaar - שלשים שנה וארבע מאות שנה

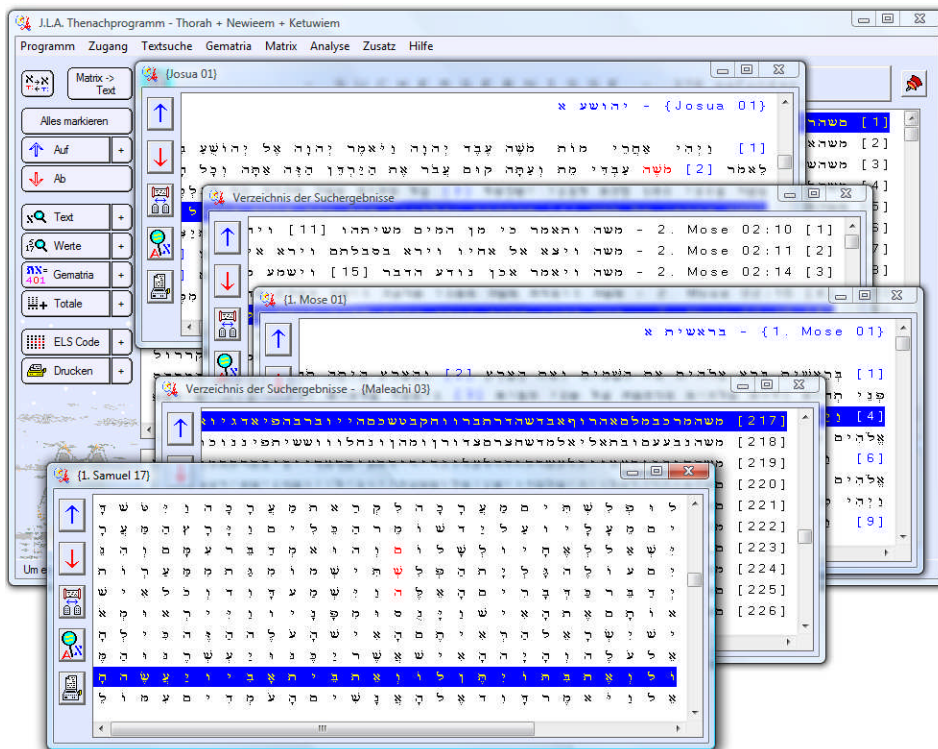
De eerste vondst vermeldt het aantal levensjaren van Heber nadat hij Peleg verwekte. De andere vondsten vermelden het aantal jaren tussen de belofte Gods aan Abraham en de vervulling van deze bij de uittocht uit Egypte.

Ook uit dit zoekresultaat is op te maken dat de belofte van het beloofde land sinds Adam in de geestelijke tak van zijn nakomelingen Seth-Lamech-Noach-Sjem-Abraham voortleefde (=> 7e hfdst.). Heber is een van deze nakomelingen (Gen 10:21). Zijn naam betekent "naar de andere zijde gaan" (=> 8e hfdst) en het werkwoord *avar* met dezelfde letters (עבר) wordt vaak in de Thora in verbinding gebracht met het zich stellen aan de zijde Gods, als bij de tellingen van de zonen van Israël iedere getelde "naar de andere zijde ging" (aan de tellende voorbij). Het wordt vaak in verbinding gebracht met het uittrekken uit de wereld Egypte en het trekken **over de grens heen** het land Israël in.

Van Heber stamt de naam "Hebreeuws". Zijn nakomelingen zijn de Hebreeërs, de "mensen van de andere zijde". Want ook hij hield zich bezig met de belofte Gods en wel de verdere 430 jaren van zijn leven (Gen 11:17) nadat hij een nakomeling had verwekt:

een familie stichten en voor nakomelingschap zorgen is in principe eerste opgave en dan heeft men de handen ook voor geestelijk werk vrij

Hij noemde hem "Peleg" vanwege de verstrooiing der mensheid (Gen 10:25) en begon in de spraakverwarring de godskennis tezamen met de taal d.w.z. "de hebreeuwse taal" te conserveren. In **430 jaar** van voorbereiding schiep een "dynastie Heber" van geestelijk ingestelde mensen de basis waarop een "dynastie Abraham" kon voortbouwen. En in **430 jaar** (30 jaar vanaf belofte van een nakomeling = Jitzak + 400 jaar knechtschap) van voorbereiding rijpten daarop de nakomelingen van Abraham en Sara tot een volk dat uit de oude heidense wereld "over de Jordaan naar de andere zijde" (עבר הירדן - o.a. Deut 4:49) van de goddelijke maatstaven vermocht uit te trekken.

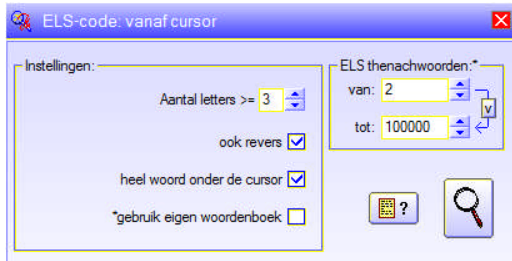

Met hulpvensters kunnen willkeurige bijbelplaatsen en zoekresultaten met elkaar worden vergeleken. Een in principe onbeperkt aantal hulpvensters kan tegelijk worden geopend met bijbelteksten, zoekresultaten van meest uiteenlopende zoekfunctes, lijsten van de tekstanalyse.

Appendix VI

De functie "Analyse | ELS-Code Analyses | vanaf cursor" somt alle thenachwoorden op welke of met alleen de letter of met het hele woord van de thenachtekst onder de cursor zich in ELS-Code kruisen. Zo b.v. is te zien welke thenachwoorden zich met het 1e woord van de bijbel *bresjith* (בראשית) - "in het begin (van)" - kruisen:

de cursor stond bij openen van dit venster op één van de letters van het 1e thenachwoord *bresjith*

Men kan de aangemaakte lijst (van ELS-Code ... tot ...) in het hoofdvenster inzien, of weer in een hulpvenster met de loep (= > 5e app) erin zoeken. In het laatste geval is direkt vast te stellen of eventueel te verwachten woorden als "Israël" of "Jerusjalaim" het woord *bresjith* kruisen - of zij zich in de lijst bevinden. Zo is te zien dat het woord voor de leer Gods *Thora* (תורה) veelvuldig het 1e woord van de bijbel kruist. Wanneer b.v. men volgende vermelding in de lijst:

תורה ELS: 133 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 6

- met de functie "ELScore - simpel" opzoekt:

ב ר א ש י ת
 ב י ן א ה א ו
 מ י ם א ש ר
 ק ר א א ל ה
 ר י ע ז ר ע
 ע ד י ם ו ל
 ת ן א ת ם א
 ע ו ף י ע ו
 ר פ ר ו ו ר
 מ י נ ה ו א
 ץ ו י ב ר א

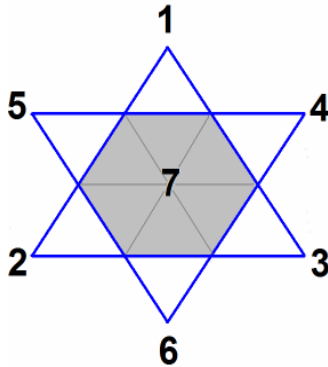
- kan men vertikaal verder lezen: "de Thora (heen) naar het licht" (תורה על אור). Natuurlijk moet meer samenhang aanwezig zijn om aan het zoekresultaat een bijzondere betekenis te hechten.

Met betrekking tot het woord *bresjit* ligt voor de hand om in de lijst bij ELS-Code 7 na te zien - want in dit woord is al het geschapene vervat (= > 6e hfdst) en alles werd geschapen in 7 dagen. Hier alle zoekresultaten:

ברא ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 1
 שלש ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 4
 שלשה ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 4

ארב revers ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 15
 השלש revers ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 25
 וארב revers ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 22
 שלש revers ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 18
 תאר revers ELS: 7 op: Genesis 01:01 - vanaf letter: 16

Nu is meer samenhang aanwezig, waarschijnlijk omdat het getal 7 hier anders dan het getal 133 in het vorige voorbeeld geen willekeurige is. Uiteengezet werd (=> 2e hfdst) dat de 7 scheppingsdagen uit 2 x 3 dagen bestaan, deze 2 x 3 dagen parallel aan elkaar zijn en gerealiseerd worden op de 7e dag, op de sabbatdag van onze geschiedenis (=> o.a. 7e hfdst):

De 2 x 3 scheppingsdagen en de davidsster

De 6 punten van de ster (6 dagen) vullen het midden van de ster (de 7e dag) precies op. De 3 dagen van de onzichtbare wereld vormen de ene driehoek en de 3 dagen van de zichtbare wereld vormen de andere. De buitenwaartse punten komen derhalve met de 6 avonddelven en de naar binnen gevouwen punten komen met de 6 daghelften van de sabbatdag van onze geschiedenis overeen: zes maal "en het was avond en het was dag" terwijl bij de 7e dag deze onderverdeling weggelaten wordt omdat deze dag als:

de dag van het worden

- nog voortduurt. Ze bestaat uit de 6 daghelften van de 6 andere dagen omdat op de 7e dag, de sabbatdag van onze geschiedenis, de 6 eigenlijke scheppingsdagen gerealiseerd worden.

Er zijn dus slechts drie oerdagen. Het zoekresultaat bestaat uit de woorden (met minstens drie letters => invoervenster boven):

ברא	- (bara)	scheppen, hij schiep
שלוש	- (sjalosj)	drie (<i>gebruikt bij vrouwelijke woorden</i>)
שלשה	- (sjelosja)	drie (<i>gebruikt bij mannelijke woorden</i>)
ארב	- (arav)	knopen, vlechten, hij knoopte/vlocht
השלוש	- (hassjalosj)	de drie
וארב	- (wé-erov)	en hij knoopte/vlocht
שלוש	- (sjalosj)	drie
תאר	- (to'ar)	omtrek, vorm, gestalte, schone gestalte

(in tekstrichting voorwaarts):

Hij schiep drie (en) drie (2 x 3 scheppingsdagen)

(omgekeerd):

Hij vlocht de drie en vlocht drie schone gestaltenes

Appendix VII

Van een vertikaal zoekresultaat in matrixweergave zonder spaties (als meestal gebruikt) is vaak moeilijk om de horizontale kruistekst in woorden te ontleden. De functie "analyse | ELS-Code analyses | uw input met alle thenachwoorden" biedt o.a. de mogelijkheid om een lijst met alle kruiswoorden aan te maken voor zover het thenachwoorden zijn:

deze kruisen het woord of de letter onder de cursor in de vorm van lettersprongen en hebben een letter met het woord of de letter onder de cursor gemeen, komen echter ook in de oorspronkelijke thenachtekst als woord voor

Zo somt deze functie bij de volgende instellingen:

ELS-Code van 1 tot 1 betekent: tekst in lettersprongen van 1 letter, dus de oorspronkelijke horizontale thenachtekst. Om ook thenachwoorden te vinden, welke met grotere lettersprongen de volledige naam Gods kruisen, kan de ELS-Code van de kruiswoorden van iedere willekeurige waarde t/m iedere willekeurige waarde ingesteld worden

- alle thenachwoorden op welke horizontaal de volledige naam Gods יהוה אלֵהים in ELS-Code 121, dus het in dit boek eerstvermelde verticale zoekresultaat (=> hfdst 1d) kruisen. Als opschrift wordt de invoer - hier de godsnaam - vermeld en daar- onder worden alle ermee kruisende thenachwoorden opgesomd. Hier enkele van de 64 zoekresultaten:

hoofdwoord met ELS: 121 op: Richteren 20:18 - vanaf letter: 73

ויאמר ELS: 1 op: Richteren 20:18 - vanaf letter: 72

יהוה ELS: 1 op: Richteren 20:23 - vanaf letter: 23

גבעה ELS: 1 op: Richteren 20:21 - vanaf letter: 17

גבעה ELS: 1 op: Richteren 20:25 - vanaf letter: 19

הגבעה ELS: 1 op: Richteren 20:21 - vanaf letter: 16

הגבעה ELS: 1 op: Richteren 20:25 - vanaf letter: 18

הגבעה ELS: 1 op: Richteren 20:30 - vanaf letter: 42

מום ELS: 1 op: Richteren 20:33 - vanaf letter: 50

מומם ELS: 1 op: Richteren 20:33 - vanaf letter: 50

מום revers ELS: 1 op: Richteren 20:33 - vanaf letter: 52

מום revers ELS: 1 op: Richteren 20:33 - vanaf letter: 53

Zij zijn in de matrixweergave (=> 1e hfdst d) als horizontale kruistekst terug te vinden. De naam Gibeā (גבעה, הגבעה) van de plaats waar de misdaad van Benjamin plaatsvond (=> 1e hfdst d), komt 5 x voor. Het woord voor "fout", "smaad", "schande" komt 4 x voor: schande (מום), hun schande (מומם), vanwege de schande (ממום):

vanwege hun schande, de schande van Gibeā

Wanneer het verticale zoekresultaat meer dan een toevalligheid is (=> 1e hfdst), laat ze er geen misverstand over bestaan wie de hoofdschuldige was. Ondanks de fouten van Israël daarna was Benjamin *vooraf en nadien* veroorzaker van de catastrofe (terugloop van de woorden מומם en מום en ממום).

Appendix VIII

Jakob ben Luria hield zich veel met de samenhang tussen toonladderrelaties in de muziek en de ordening van de zeven scheppingsdagen bezig. Dat resulteerde in een ordening welke hebreeuwse letters met toonhoogtes verbindt. Zijn verwachting daarbij was, niet dat met haar thenachtekst in volledige muziekstukken omgevormd zou kunnen worden maar dat ook met behulp van haar diepere samenhang tussen fysica en Thora ontdekt kan worden. Want klank en toonladderreeksen worden door fysicale wetmatigheden bepaald en de laatste liggen ook aan de Thora ten grondslag.

In het J.L.A. Thenachprogramma is derhalve de mogelijkheid mee opgenomen om met 7 verschillende toonhoogtereeksen en 7 verschillende ritmetabellen - welke allen aangepast en zo opgeslagen kunnen worden - gemarkeerde gedeeltes van de thenachtekst tot klinken te brengen. De muziek kan in notenschrift mee gevolgd en uitgeprint worden.

De door Jakob ben Luria opgestelde toonhoogtereeks is de standaardtabel. Speelt men het 1e bijbelvers hiermee af (als hier ingesteld):

De muziek (van rechts naar links) wordt tijdens het spelen in notenschrift weergegeven; de gespeelde noot wordt daarbij blauw en de bijbehorende letter rood weergegeven. Het notenschrift loopt mee. Men kan tekstdelen tot aan de gehele thenach markeren en in een keer afspelen of in notenschrift (boven de hebreeuwse tekst als afgebeeld) uitprinten.

- valt op hoe de tonica (de 1e toon) van de Dur-toonladder domineert en hoe dat een indruk van voltooidheid maakt. Maar alles was van begin af aan voorbereid en in het eerste woord en voor de eerste letter B in de alles omvattende initiaal Gods, in de $\kappa = A$, reeds omsloten ($\Rightarrow$ 6e hfdst).

Appendix IX - hebreeuwse getalwaarden

Als in de inleiding uiteengezet hebben hebreeuwse letters behalve een betekenis als letter ook een getalwaarde, een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400